

EKSPERTYZA TECHNICZNA

**Rzecznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz rzeczoznawcy
budowlanego,
w związku z planowaną przebudową i nadbudową budynku Sceny
Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu.**

**w trybie § 2 ust. 2, rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w
sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich
usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z 2002 r., tekst jednolity Dz. U. poz. 1225
z 2022 r.).**

**Adres obiektu:
Teatr Polski – Scena Kameralna
Ul. Świdnicka 28
50-068 Wrocław**

Opracowali:

inż. Stefan Nowak, nr uprawnień 193/93
Rzecznawca ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych

dr inż. Budownictwa Jan Gierczak, nr uprawnień 1/2000/RZ
Rzecznawca budowlany w specjalności konstrukcyjno- budowlanej w zakresie projektowania
konstrukcji metalowych z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg
startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i melioracji wodnych

Maj – 2024 r.

Spis treści.

1. Podstawa prawna ekspertyzy.....	4
2. Przedmiot, zakres i cel opracowania	5
3. Stan formalno-prawny obiektu.....	5
3.1. Właściciel obiektu.....	5
3.2. Inwestor realizujący proces budowlany.....	5
3.3. Warunki pozwolenia na budowę.....	5
3.4. Informacja na temat prowadzonych postępowań Administracyjnych/egzekucyjnych, realizowanych przez organy Państwowej Straży Pożarnej w stosunku do budynku.....	6
3.5. Ochrona Konserwatorska.....	6
4. Aktualna ogólna charakterystyka obiektu.....	6
4.1. Lokalizacja budynku.....	6
4.2. Funkcja budynku.....	7
4.3. Zakres przebudowy, rozbudowy, zmiany sposobu użytkowania.....	7
5. Warunki ochrony przeciwpożarowej.....	8
5.1. Informacje o powierzchni zabudowy, wysokości i liczbie kondygnacji.....	8
5.2. Charakterystyka zagrożenia pożarowego, w tym informacje o parametrach pożarowych materiałów niebezpiecznych pożarowo oraz zagrożeniach wynikających z procesów technologicznych, a także w zależności od potrzeb – charakterystyka pożarów przyjętych do celów projektowych.....	8
5.3. Informacje o klasyfikacji pożarowej z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania.....	9
5.4. Informacje o kategorii zagrożenia ludzi oraz przewidywanej liczbie osób na każdej kondygnacji, a także w pomieszczeniach, których drzwi ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń.....	10
5.5. Informacje o podziale na strefy pożarowe.....	11
5.6. Maksymalna gęstość obciążenia ogniowego poszczególnych stref pożarowych wraz z warunkami przyjętymi do jej określenia.....	12
5.7. Informacje o klasie odporności pożarowej oraz odporności ogniowej i stopniu rozprzestrzeniania ognia przez ściany zewnętrzne i dachy.....	12
5.8. Informacje o występowaniu zagrożenia wybuchem, w tym informacje dotyczące pomieszczeń zagrożonych wybuchem oraz stref zagrożenia wybuchem w przestrzeni zewnętrznej.....	17

5.9. Informacje o warunkach i strategii ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób, uwzględniające liczbę i stan sprawności osób przebywających w obiekcie.....	17
5.10. Informacje o doborze urządzeń przeciwpożarowych oraz innych instalacji i urządzeń służących bezpieczeństwu pożarowemu wraz z określeniem zakresu i celu ich stosowania....	23
5.11. Informacje o przygotowaniu obiektu budowlanego i terenu do prowadzenia działań ratowniczych, w tym informacje o:	
– drogach pożarowych oraz dojściach dla ekip ratowniczych,	
– zaopatrzeniu w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru, w tym o wymaganej ilości wody do celów przeciwpożarowych, urządzeniach i innych rozwiązaniach w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę, usytuowaniu źródeł wody do celów przeciwpożarowych, hydrantów zewnętrznych lub innych punktów poboru wody oraz stanowisk czerpania wody wraz z dojazdami dla pojazdów pożarniczych.....	29
5.12. Informacje o usytuowaniu z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe, w tym informacje o odległościach od sąsiadujących obiektów budowlanych, działek lub terenów oraz parametrach wpływających na odległości dopuszczalne.....	31
5.13. Informacje o rozwiązaniach zamiennych w stosunku do wymagań ochrony przeciwpożarowej, zastosowanych na podstawie zgody, o której mowa w art. 6c pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, w zakresie rozwiązań objętych projektem architektoniczno-budowlanym.....	31
6. Zakres niezgodności z wymaganiami obowiązujących przepisów.....	32
6.1. Niezgodności, które zostaną doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami.....	38
6.2. Niezgodności, które nie zostaną doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami.....	40
7. Proponowane rozwiązania zastępcze.....	44
8. Analiza i ocena wpływu rozwiązań zastępczych na poziom bezpieczeństwa.....	45
9. Wnioski.....	46
10. Załączniki.....	47

1. Podstawa prawna ekspertyzy.

1. Procedury organizacyjno-techniczne w sprawie spełnienia wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w inny sposób niż to określono w przepisach techniczno-budowlanych, w przypadkach wskazanych w tych przepisach, oraz stosowania rozwiązań zamiennych, zapewniających nie pogorszenie warunków ochrony przeciwpożarowej w przypadkach wskazanych w przepisach przeciwpożarowych. KG PSP – październik 2009 r 2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z 2010 r.).
2. Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 marca 2023 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. poz. 822 z 2023 r.).
3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (DZ. U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030).
4. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity)
Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 kwietnia 2022 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 1225, 2022 r).
5. Dokumentacja projektowa.
6. Wizje lokalne na obiektach.

2. Przedmiot, zakres i cel opracowania.

Przedmiotem opracowania jest projekt remontu i przebudowy budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu w zakresie wymiany podestów widowni, ustrojów akustycznych, foteli, montażu urządzeń technologii sceny, przebudowy pomieszczeń w części zaplecza teatru, wymianę instalacji, poprawę warunków ochrony pożarowej.

Planowana jest również nadbudowa budynku nad parterową częścią magazynową o dodatkowe pomieszczenie z przeznaczeniem na salę prób, oraz powiększenie kubatury nadscenia i magazynu nad częścią administracyjną.

Opracowanie obejmuje swym zakresem elementy istotne dla ochrony przeciwpożarowej, w tym: warunki techniczne konstrukcji obiektu, warunki ewakuacji, podział na strefy pożarowe, warunki instalacyjne wpływające na bezpieczeństwo pożarowe oraz warunki zapewniające podejmowanie działań ratowniczo - gaśniczych.

Niniejsze opracowanie wykonane zostało na podstawie:

- umowy z Inwestorem;
- przedstawionej dokumentacji technicznej przedmiotowego budynku
- ekspertyzy technicznej budowlanej
- wizji lokalnej budynku i terenu;
- informacji uzyskanych od przedstawicieli zarządcy obiektu.

3. Stan formalno-prawny obiektu.

3.1. Właściciel obiektu.

Właścicielem obiektu jest Teatr Polski z siedzibą przy ul. G. Zapolskiej 3, 50-032 Wrocław, wpisany do rejestru instytucji kultury prowadzonego przez Samorząd Województwa Dolnośląskiego pod nr RIK 8/1999, posiadający numer NIP: 896-000-50-29. Teatr Polski we Wrocławiu jest samorządową, artystyczną instytucją kultury, prowadzoną przez Samorząd Województwa Dolnośląskiego i Ministra właściwego do spraw Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Założony w 1949 jako Państwowy Teatr Dolnośląski we Wrocławiu.

3.2. Inwestor realizujący proces budowlany.

Inwestorem realizującym proces budowlany jest: Teatr Polski z siedzibą przy ul. G. Zapolskiej 3, 50-032 Wrocław.

3.3. Warunki pozwolenia na budowę.

Budynek Sceny Kameralnej we Wrocławiu jest obecnie użytkowany.

3.4. Informacja na temat prowadzonych postępowań Administracyjnych/egzekucyjnych, realizowanych przez organy Państwowej Straży Pożarnej w stosunku do budynku.

Decyzja z dnia 13.06.2011 r. Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu określa wymagania w zakresie:

- Zapewnienia odpowiednich warunków ewakuacji z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w budynku
- Zapewnienie dla budynku drogi pożarowej o wymaganych parametrach technicznych.

. Ekspertyza techniczna Rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej w trybie § 2 ust. 2, rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Strona 6 z 47

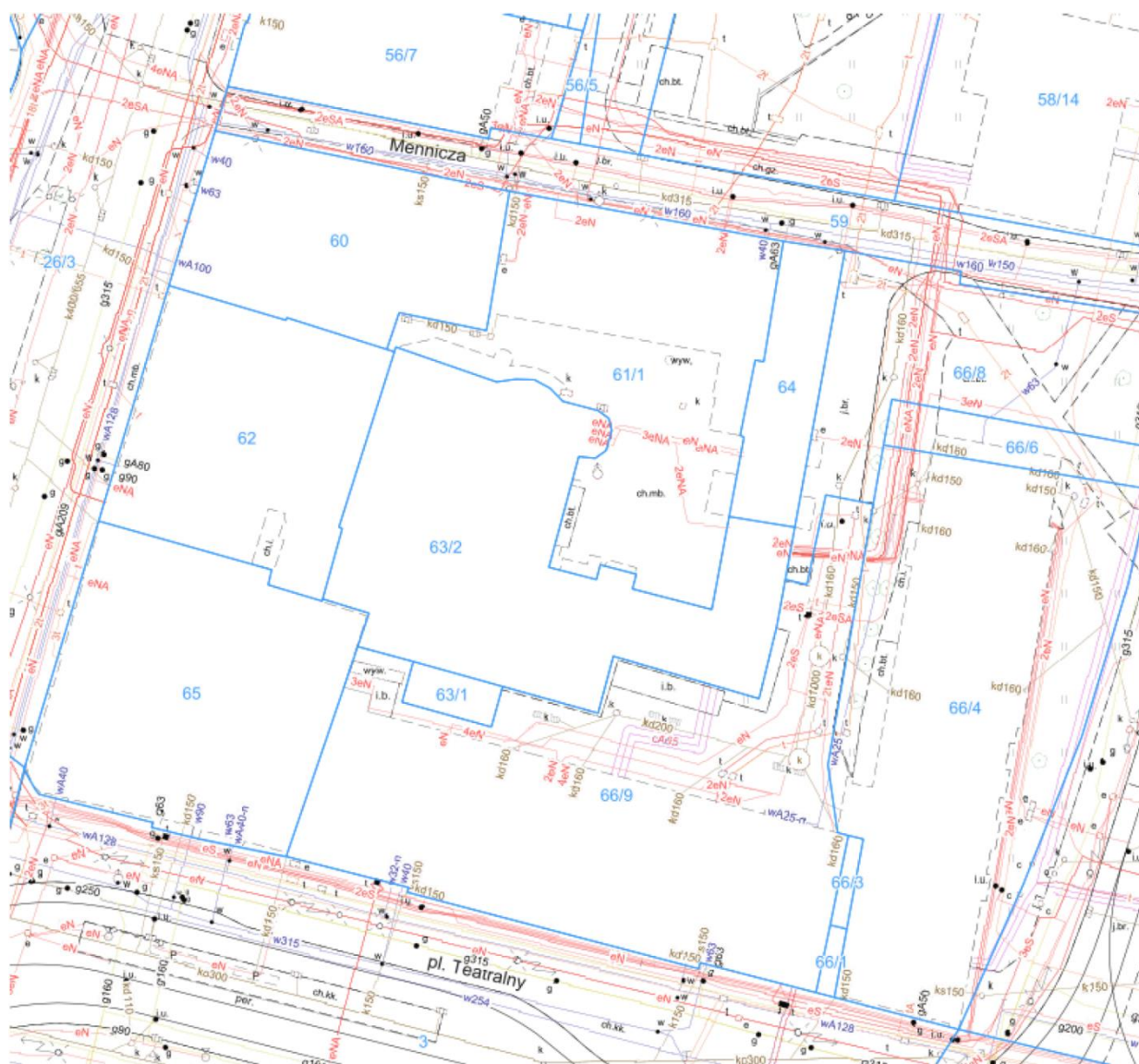
3.5. Ochrona Konserwatorska.

Obiekt ujęty jest w gminnej ewidencji zabytków, znajduje się w granicach Starego Miasta wpisanego do rejestru zabytków, pomnika historii oraz parku kulturowego. Budynek i obszar podlegają ochronie konserwatorskiej również na podstawie planu miejscowego.

4. Aktualna ogólna charakterystyka obiektu.

4.1. Lokalizacja budynku.

Przedmiotowy budynek usytuowany jest w centrum miasta Wrocławia, w typowej zabudowie miejskiej, na działce ewidencyjnych o numerze: 63/2 oraz 63/1 ark. 37, obręb Stare Miasto we Wrocławiu przy ulicy Świdnickiej i Menniczej.

4.2. Funkcja budynku.

Obiekt znajduje się wewnątrz kwartału zabudowy miejskiej w obrębie ulic Świdnickiej, Menniczej, Widok i Placu Teatralnego we Wrocławiu. Dojście do budynku znajduje się od strony ul. Świdnickiej, natomiast dojazd na teren przed teatrem od strony ul. Menniczej. Rzut zabudowy wpisany jest w granicę działki i kształtem przypomina literę C. Budynek zróżnicowany jest wysokościowo: najwyższa część wyniesiona jest na maksymalną wysokość 17 m i mieści scenę z widownią, foyer dla widzów z szatnią i toaletami oraz pomieszczenia magazynowe (rekwizytornia) i techniczne nad widownią i sceną. Obok wyjścia na balkon widowni znajdujące się pomieszczenia dla artystów, które planuje się przebudować na pomieszczenie dla widzów (foyer). Prostopadle do głównego budynku teatru przylega pięciokondygnacyjne zaplecze teatru, które mieści garderoby, magazyn kostiumów oraz prostopadła parterowa przybudówka z magazynem scenografii, który planuje się nadbudować o dodatkową kondygnację z pomieszczeniem prób. Budynek posiada jednokondygnacyjne podpiwniczenie z pomieszczeniami wykorzystywanymi na podscenie, węzeł cieplny, stacja transformatorowa, pomieszczenia magazynowe i techniczne, które przylegają do nieużywanych pomieszczeń piwnicznych znajdujących się pod placem przed teatrem. Komunikacja w budynku odbywa się korytarzami i kłatkami schodowymi oraz schodami prowadzącymi na antresolę. W części zaplecza zaprojektowano windę osobowo-towarową.

4.3. Zakres przebudowy, rozbudowy, zmiany sposobu użytkowania.

Niniejsza ekspertyza opracowana została w związku z planowaną przebudową, połączoną z gruntownym remontem i modernizacją budynku Sceny Kameralnej we Wrocławiu. W ramach planowanej przebudowy, planuje się między innymi:

- podział budynku na strefy pożarowe
- zastosowanie w przebudowywanych częściach, nowych rozwiązań technicznych, budowlanych i materiałowych, spełniających wymagania obowiązujących przepisów;
- zaprojektowanie, zmodernizowanie i wykonanie w przebudowywanych częściach, nowych instalacji technicznych, spełniających wymagania obowiązujących przepisów;
- zaprojektowanie i wykonanie w przebudowywanych częściach, nowych urządzeń przeciwpożarowych, zgodnych z aktualnie obowiązującymi wymaganiami w przedmiotowym zakresie;
- zapewnienie dodatkowych rozwiązań technicznych zapewniających odpowiedni poziom bezpieczeństwa pożarowego.

W ramach planowanej przebudowy nie przewiduje się wykonania rozbudowy. Planuje się nadbudowę części magazynowej (skrzydło wschodnie), nad zapleczem i sceną. Zasadnicza bryła budynku pozostanie bez zmian. Nie przewiduje się zmiany dotychczasowego sposobu użytkowania budynku.

5. Warunki ochrony przeciwpożarowej.

5.1. Informacje o powierzchni zabudowy, wysokości i liczbie kondygnacji.

Parametr	Wartość
Powierzchnia zabudowy	ok. 850 m ²
Powierzchnia użytkowa	ok. 2052 m ²
Powierzchnia nieużytkowa w piwnicy	ok. 278 m ²
Kubatura	ok. 11631 m ³
Liczba kondygnacji podziemnych	1
Liczba kondygnacji nadziemnych	część budynku z widownią, sceną, rekwizytornią i foyer- 3 kondygnacje część budynku (zaplecze z garderobami)- 5 kondygnacji część budynku (magazyn) - 1 kondygnacja, (po nadbudowie 2 kondygnacje)
Wysokość budynku	* część główna teatru - ok 17 m, * część zaplecza razem z kl. schodową - ok. 17 m, * część magazynowa po nadbudowie - ok. 12 m

5.2. Charakterystyka zagrożenia pożarowego, w tym informacje o parametrach pożarowych materiałów niebezpiecznych pożarowo oraz zagrożeniach wynikających z procesów technologicznych, a także w zależności od potrzeb – charakterystyka pożarów przyjętych do celów projektowych.

Wymagania.

Brak materiałów niebezpiecznych pożarowo w rozumieniu § 2.1.1. rozporządzenie MSWiA (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z 2010 r.).

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) materiałach niebezpiecznych pożarowo — należy przez to rozumieć:

- a) gazy palne,
- b) ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 °C),
- c) materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
- d) materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
- e) materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne,
- f) materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
- g) materiały mające skłonności do samozapalenia,

h) materiały inne niż wymienione w lit. a—g, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru.

Wnioski.

Występują stałe materiały palne będące na wyposażeniu wnętrz – drewno, papier, tkaniny, tworzywa sztuczne itp.

Drewno i materiały drewnopochodne:

- temperatura zapalenia 300 - 400°C,
- ciepło spalania 18 MJ/kg.

Papier i karton:

- temperatura zapalenia 250 - 300°C,
- ciepło spalania 16 MJ/kg.

Folia polietylenowa:

- temperatura zapalenia ok. 350°C,
- ciepło spalania 42 MJ/kg.

Polichlorek winylu – wyroby plastyfikowane:

- temperatura zapalenia ok. 400 - 500°C,
- ciepło spalania 25 MJ/kg.

Folia polipropylen:

- temperatura zapalenia ok. 250°C,
- ciepło spalania 43 MJ/kg.

Poliester:

- temperatura zapalenia ok. 350°C,
- ciepło spalania 31 MJ/kg.

Tkaniny:

- temperatura zapalenia 250 - 300°C,
- ciepło spalania 17 MJ/kg.

W pomieszczeniu widowni wybrane powierzchnie ścian pokryte zostaną akustyczną okładziną A100: wełna mineralna o grubości min. 10 cm zabezpieczona trudno zapalną nie toksyczną, nie dymiącą tkaniną i nie rozprzestrzeniającą ognia. Sufit nad sceną pokryty będzie wełna mineralną grubości 10 cm i od spodu welonem szklanym.

5.3. Informacje o klasyfikacji pożarowej z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania.

Wymagania.

§ 209. 1. *Budynki oraz części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe w rozumieniu § 226, z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania, dzieli się na:*

1) mieszkalne, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej charakteryzowane kategorią zagrożenia ludzi, określane dalej jako ZL;

2) produkcyjne i magazynowe, określane dalej jako PM;

3) inwentarskie (służące do hodowli inwentarza), określane dalej jako IN.

2. Budynki oraz części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe, określane jako ZL, zalicza się do jednej lub do więcej niż jedna spośród następujących kategorii zagrożenia ludzi:

1) ZL I – zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się;

2) ZL II – przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych;

3) ZL III – użyteczności publicznej, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II;

4) ZL IV – mieszkalne;

5) ZL V – zamieszkania zbiorowego, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II.

Wnioski.

Pomieszczenie sali widowiskowej teatru, pomieszczenia o funkcji towarzyszącej, pomieszczenia biurowe i socjalne, kwalifikujemy do kategorii zagrożenia ludzi.

Pomieszczenia techniczne, magazynowe pod względem wymagań ochrony przeciwpożarowej kwalifikujemy do pomieszczeń PM (produkcyjno-magazynowych).

Pod względem wysokości budynki kwalifikujemy do obiektów średniowysokich (SW) – wysokość w zakresie 12 m - 25 m.

5.4. Informacje o kategorii zagrożenia ludzi oraz przewidywanej liczbie osób na każdej kondygnacji, a także w pomieszczeniach, których drzwi ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń.

Pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZL I.

Pomieszczenia o charakterze biurowym i socjalnym są kwalifikowane do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

Obecnie budynek teatru jest kwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi ZL I.

Maksymalną liczbę osób mogących przebywać na kondygnacjach oraz w poszczególnych pomieszczeniach przyjęto zgodnie z poniższą tabelą. Przewidywana liczba osób na poszczególnych kondygnacjach oraz w pomieszczeniach, w których przebywać mogą jednocześnie większe grupy ludzi:

K NDYGNACJA	LICZBA OSÓB – STAN ISTNIEJĄCY	LICZBA OSÓB – STAN PROJEKTOWANY
część budynku z widownią:		
PARTER:		
• widownia	180 miejsc siedzących	174 miejsc siedzących + 3 miejsca dla osób na wózku inwalidzkim.
PIĘTRO FOYER ¹⁾		
• 2. balkon widowni	84 miejsc siedzących	78 miejsc siedzących
• Kabiny realizacyjne	4 osoby	4 osoby
• Kasa, szatnia, obsługa	4 osoby	4 osoby
• Pomieszczenia dla artystów	6 osób	

W części budynku z zapleczem oraz garderobami – stan istniejący i projektowany:

-IV piętro: 3 osoby

-III piętro: 5 osób

-II piętro: 12 osób w garderobach (zakładając pełne obłożenie garderób) lub do 30 osób w sali prób oraz 8 osób w pozostałych pomieszczeniach dla realizatorów i garderobianych

-I piętro: 15 osób (zakładając pełne obłożenie garderób)

-Parter: 10 osób

-Pomieszczenia w piwnicy, magazyny, pomieszczenia techniczne, toalety - pomieszczenia nie przeznaczone na pobyt ludzi

-Firma sprząająca - teren całego budynku: 3 osoby

1) – osoby przebywające w holu (foyer) to tożsame osoby przebywające w sali widowni lub na balkonie w innym czasie;

2) – osoby przebywające w zapleczu sali oraz garderobach to tożsame osoby przebywające na scenie w innym czasie.

3) - osoby przebywające w garderobach to tożsame osoby przebywające w sali prób lub jadalni

5.5. Informacje o podziale na strefy pożarowe.

Wymagania warunków technicznych.

§ 227. 1. Dopuszczalne powierzchnie stref pożarowych ZL określa poniższa tabela:

Kategoria zagrożenia ludzi	Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej [m ²]			
	w budynku o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	w budynku wielokondygnacyjnym		
		niskim (N)	średnio wysokim (SW)	wysokim i wysokociowym (W) i (WW)
1	2	3	4	5
ZL I, ZL III, ZL IV, ZL V	10.000	8.000	5.000	2.500
ZL II	8.000	5.000	3.500	2.000

2. Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej ZL, obejmującej podziemną część budynku, nie powinna przekraczać 50% dopuszczalnej powierzchni strefy pożarowej tej samej kategorii zagrożenia ludzi, określonej w ust. 1 dla pierwszej nadziemnej kondygnacji tego budynku.

§ 232. 1. Ściany i stropy stanowiące elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a występujące w nich otwory – obudowane przedsionkami przeciwpożarowymi lub zamykane za pomocą drzwi przeciwpożarowych bądź innego zamknięcia przeciwpożarowego.

4. Wymaganą klasę odporności ogniowej elementów oddzielenia przeciwpożarowego oraz zamknięć znajdujących się w nich otworów określa poniższa tabela:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej				
	elementów oddzielenia przeciwpożarowego		drzwi przeciwpożarowych lub innych zamknięć przeciwpożarowych	drzwi z przedsionka przeciwpożarowego	
	ścian i stropów, z wyjątkiem stropów w ZL	stropów w ZL		na korytarz i do pomieszczenia	na klatkę schodową*
1	2	3	4	5	6
„A”	REI 240	REI 120	EI 120	EI 60	E 60
„B” i „C”	REI 120	REI 60	EI 60	EI 30	E 30
„D” i „E”	REI 60	REI 30	EI 30	EI 15	E 15

* Dopuszcza się osadzenie tych drzwi w ścianie o klasie odporności ogniowej, określonej dla drzwi w kol. 6, znajdującej się między przedsionkiem a klatką schodową.

§ 220. 1. Ściany wewnętrzne i stropy wydzielające kotłownie, składy paliwa stałego, żużłownie i magazyny oleju opałowego, a także zamknięcia otworów w tych elementach, powinny mieć klasę odporności ogniowej nie mniejszą niż:

- ściany wewnętrzne EI 60,
- stropy REI 60,
- drzwi – EI 30.

§ 234. 1. Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) wymaganą dla tych elementów.

2. Dopuszcza się nieinstalowanie przepustów, o których mowa w ust. 1, dla pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i ogrzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych.

3. Przepusty instalacyjne o średnicy większej niż 0,04 m w ścianach i stropach pomieszczenia zamkniętego, dla których wymagana klasa odporności ogniowej jest nie niższa niż EI 60 lub

REI 60, a niebędących elementami oddzielenia przeciwpożarowego, powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) ścian i stropów tego pomieszczenia.

§ 235.2. *Ścianę oddzielenia przeciwpożarowego należy wysunąć na co najmniej 0,3 m poza lico ściany zewnętrznej budynku lub na całej wysokości ściany zewnętrznej zastosować pionowy pas z materiału niepalnego o szerokości co najmniej 2 m i klasie odporności ogniowej E I 60.*

§ 271. 10. *W pasie terenu o szerokości określonej w ust. 1–7, otaczającym ściany zewnętrzne budynku, niebędące ścianami oddzielenia przeciwpożarowego, ściany zewnętrzne innego budynku powinny spełniać wymagania określone w § 232 ust. 4 i 5 dla ścian oddzielenia przeciwpożarowego obu budynków.*

11. Wymaganie, o którym mowa w ust. 10, dotyczy pasa terenu o szerokości zmniejszonej o 50% w odniesieniu do tych ścian zewnętrznych obu budynków, które tworzą między sobą kąt 60° lub większy, lecz mniejszy niż 120°.

Wnioski.

Aktualnie cały budynek jest jedną strefą pożarową.

W ramach rozwiązań zastępczych przewidziano podział budynku na strefy pożarowe:

NUMER STREFY		POWIERZCHNIA
Strefa I	PM kl.B	24,64 m ²
Strefa II	PM kl.B	41,12 m ²
Strefa III	PM kl.B	49,02 m ²
Strefa IV	PM kl.B	16,60 m ²
Strefa V	PM kl.B	11,47 m ²
Strefa VI	ZLI kl.B	1150,82 m ²
Strefa VII	PM kl.B	5,04 m ²
Strefa VIII	PM kl.B	45,86 m ²
Strefa IX	PM kl.B	10,98 m ²
Strefa X	ZLIII kl.B	390,99 m ²
Strefa XI	ZLIII kl.B	39,64 m ²
Strefa XII	PM kl.B	142,39 m ²
Strefa XIII	PM kl.B	28,49 m ²
Strefa XIV	PM kl.B	73,84 m ²
Strefa XV	ZLIII kl.B	29,15 m ²
Strefa XVI	PM kl.B	178,60 m ²
Strefa XVII poniżej 500 MJ/m ²	PM kl.B	314,80 m ²

Dopuszczalne wielkości stref pożarowych nie zostały przekroczone dla:

ZL - 2 500 m²

PM – 4 000 m²

Zestawienie powierzchni wg podziału na strefy pożarowe – załącznik nr 1

5.6. Maksymalna gęstość obciążenia ogniowego poszczególnych stref pożarowych PM wraz z warunkami przyjętymi do jej określenia.

Dla pomieszczeń zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL gęstości obciążenia ogniowego nie określa się.

Dla pomieszczeń technicznych gęstość obciążenia ogniowego przyjmuje się do 500 MJ/m².

Dla pomieszczeń magazynkowych, gęstość obciążenia ogniowego przyjmuje się do 1 000 MJ/m².

5.7. Informacje o klasie odporności pożarowej oraz odporności ogniowej i stopniu rozprzestrzeniania ognia przez ściany zewnętrzne i dachy.

§ 212.2. Wymaganą klasę odporności pożarowej dla budynku, zaliczonego do jednej kategorii ZL, określa poniższa tabela:

Budynek	ZL I	ZL II	ZL III	ZL IV	ZL V
niski (N)	„B”	„B”	„C”	„D”	„C”
średniowysoki (SW)	„B”	„B”	„B”	„C”	„B”
wysoki (W)	„B”	„B”	„B”	„B”	„B”
wysokościowy (WW)	„A”	„A”	„A”	„B”	„A”

3. Dopuszcza się obniżenie wymaganej klasy odporności pożarowej w budynkach wymienionych w poniższej tabeli do poziomu w niej określonego.

Liczba kondygnacji nadziemnych	ZL I	ZL II	ZL III
1	„D”	„D”	„D”
2*)	„C”	„C”	„D”
*) Gdy poziom stropu nad pierwszą kondygnacją nadziemną jest na wysokości nie większej niż 9 m nad poziomem terenu.			

5. Jeżeli część podziemna budynku jest zaliczona do ZL, klasę odporności pożarowej budynku ustala się, przyjmując jako liczbę jego kondygnacji lub jego wysokość odpowiednio: sumę kondygnacji lub wysokości części podziemnej i nadziemnej, przy czym do tego ustalenia nie bierze się pod uwagę tych części podziemnych budynku, które są oddzielone elementami

oddzielenia przeciwpożarowego o klasie odporności ogniowej co najmniej *RE I 120*, zgodnie z oznaczeniem pod tabelą w § 216 ust. 1, i mają bezpośrednie wyjścia na zewnątrz.

6. W budynku wielokondygnacyjnym, którego kondygnacje są zaliczone do różnych kategorii *ZL* lub *PM*, klasy odporności pożarowej określa się dla poszczególnych kondygnacji odrębnie, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2–4.

7. Klasa odporności pożarowej części budynku nie powinna być niższa od klasy odporności pożarowej części budynku położonej nad nią, przy czym dla części podziemnej nie powinna być ona niższa niż „C”.

8. Jeżeli w budynku znajdują się pomieszczenia produkcyjne, magazynowe lub techniczne, niepowiązane funkcjonalnie z częścią budynku zaliczoną do *ZL*, pomieszczenia te powinny stanowić odrębną strefę pożarową, dla której oddzielnie ustala się klasę odporności pożarowej, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 4, z zastrzeżeniem § 220.

§ 216. 1. Elementy budynku, odpowiednio do jego klasy odporności pożarowej, powinny spełniać, z zastrzeżeniem § 213 oraz § 237 ust. 9, co najmniej wymagania określone w poniższej tabeli:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku ^{5) *)}					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1), 2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
"A"	R 240	R 30	REI 120	EI 120 (o↔i)	EI 60	RE 30
"B"	R 120	R 30	REI 60	EI 60 (o↔i)	EI 30 ⁴⁾	RE 30
"C"	R 60	R 15	REI 60	EI 30 (o↔i)	EI 15 ⁴⁾	RE 15
"D"	R 30	(-)	REI 30	EI 30 (o↔i)	(-)	(-)
"E"	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

Oznaczenia w tabeli:
R – nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,
E – szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,
I – izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,
(-) – nie stawia się wymagań.
*) Z zastrzeżeniem § 219 ust. 1
1) Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.
2) Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.
3) Wymagania nie dotyczą nasłoneczników, świetlików, lukarni i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni, nie dotyczą także budynku, w którym nad najwyższą kondygnacją znajduje się strop albo inna przegroda, spełniająca kryteria określone w kol. 4.
4) Dla ścian komór zsypu wymaga się EI 60, a dla drzwi komór zsypu - EI 30.
5) Klasa odporności ogniowej dotyczy elementów wraz z uszczelnieniami złączy i dylatacjami.

2. Elementy budynku, o których mowa w ust. 1, powinny być nierozprzestrzeniające ognia.

§ 217. 1. W budynkach ZL IV i ZL V klasa odporności ogniowej przegród wewnętrznych oddzielających mieszkania lub samodzielne pomieszczenia mieszkalne od dróg komunikacji ogólnej oraz od innych mieszkań i samodzielnych pomieszczeń mieszkalnych, z zastrzeżeniem § 216 ust. 1, powinna wynosić co najmniej:

1) dla ścian w budynku:

a) niskim i średniowysokim – E I 30,

§ 218. 1. Przekrycie dachu budynku niższego, usytuowanego bliżej niż 8 m lub przyległego do ściany z otworami budynku wyższego, z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 273 ust. 1, w pasie o szerokości 8 m od tej ściany powinno być nierozprzestrzeniające ognia oraz w pasie tym:

1) konstrukcja dachu powinna mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R 30;

2) przekrycie dachu powinno mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R E 30.

Wnioski.

Budynek zaliczony do kategorii zagrożenia ludzi ZL I + ZL III (średniowysoki) powinien spełniać wymagania klasy „B” odporności pożarowej.

Klasy odporności ogniowej elementów konstrukcyjnych dla klasy „B” powinny wynosić:

- główna konstrukcja nośna R 120,
- konstrukcja dachu – R 30
- strop – REI 60,
- ściany zewnętrzne EI 60,
- ściany wewnętrzne – EI 30,
- przykrycie dachu – RE 30.

Wszystkie elementy nie rozprzestrzeniające ognia.

Przykrycie dachu budynku niższego, usytuowanego bliżej niż 8 m lub przyległego do ściany z otworami budynku wyższego, z wyjątkiem budynków stanowiących jedną strefę pożarową, w pasie o szerokości 8 m od tej ściany powinno być nierozprzestrzeniające ognia oraz w pasie tym:

- 1) konstrukcja dachu powinna mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R 30;
- 2) przykrycie dachu powinno mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R E 30.

Warunki określone powyżej nie mają zastosowania, jeżeli najbliżej położony otwór w ścianie budynku wyższego znajduje się w odległości nie mniejszej niż 10 m od dachu budynku niższego, a gęstość obciążenia ogniowego w budynku niższym nie przekracza 2000 MJ/m².

Wymagania powyższe odnoszą się również do części niższej budynku, jeżeli część ta stanowi odrębną strefę pożarową.

Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej wymagana dla tych elementów.

Stan istniejący

W chwili obecnej obiekt nie jest podzielony na odrębne strefy pożarowe.

Wyższe budynki sąsiednie zbliżone są na odległość mniejszą niż 8 m od budynku teatru. Konstrukcja dachu i przykrycie nie spełnia wymagań odporności ogniowej.

Główna konstrukcja nośna

Ściany masywne murowane z cegły pełnej na zaprawie cem.-wapiennej grubości 43 cm i większej, posiadają klasę odporności ogniowej REI 120 a nawet wyższą.

Stropy.

Stropodach nad sceną w rejonie świetlika – stop gęstożebrowy, nad pomieszczeniem rekwizytorni oraz sceną – strop żelbetowy żebrowo-płytowy oparty na ścianach zewnętrznych oraz podciągach żelbetowych, nad widownią – strop żelbetowy żebrowo-krzyżowy (quasi skrzynkowy), nad sceną – strop ceramiczno-stalowy typu Kleina oraz stalowa konstrukcja podporowa do podwieszania elementów dekoracji scenicznej. W części foyer stropy typu Kleina odmiany ciężkiej, strop antresoli żelbetowy oparty na ścianach zewnętrznych i okrągłych słupach.

W części zaplecza występują stropy gęstożebrowe oraz stropy typu Klaina typu ciężkiego. Miejscowo nad drugim piętrem występuje strop drewniany belkowy oraz nad pierwszym piętrem strop żelbetowy wsparty na stalowych legarach. Nad parterem występuje strop ceramiczny kolebkowy oparty na dwuteownikach stalowych. Nad piwnicami znajdują się stropy odcinkowe na stalowych dźwigarach dwuteowych oraz stropy Kleina, pod sceną stropy drewniane oparte na stalowej konstrukcji.

Nad podpiwniczeniem oraz pomiędzy kondygnacjami stropy nie posiadają wszędzie klasy odporności ogniowej REI 60, występują odkryte elementy stalowe oraz stropy drewniane.

Ściany zewnętrzne.

Ściany masywne murowane z cegły pełnej na zaprawie cem.-wapiennej posiadają klasę odporności ogniowej EI 60, a nawet wyższą.

Ściany wewnętrzne.

Ściany murowane ceramiczne na zaprawie cem.-wapiennej posiadają klasę odporności ogniowej EI 30, a nawet wyższą.

klatki schodowe.

Klatki schodowe i schody wewnętrzne żelbetowe, przy scenie schody kręcone – stalowe.

Konstrukcja dachu.

Konstrukcja dachowa drewniana nie spełnia wymagań klasy odporności ogniowej R 30.

Pokrycie dachu.

Przykrycie dachu papą termozgrzewalną – nie spełniała wymagania – klasy „B” odporności pożarowej tj. odporność ogniowa RE 30.

posadzka.

W pomieszczenia piwnicznych posadzki są betonowe, na pozostałych kondygnacjach wykonane są z lastryka, płytek ceramicznych, parkietu i wykładziny PCV

Budynek nie spełnia wymagania klasy pożarowej „B” w zakresie części stropu i dachu.

5.8. Informacje o występowaniu zagrożenia wybuchem, w tym informacje dotyczące pomieszczeń zagrożonych wybuchem oraz stref zagrożenia wybuchem w przestrzeni zewnętrznej.

Nie dotyczy – brak materiałów, które tworzyłyby atmosfery wybuchowe.

5.9. Informacje o warunkach i strategii ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób, uwzględniające liczbę i stan sprawności osób przebywających w obiekcie,

Przejścia ewakuacyjne.

Wymagania warunków technicznych.

§ 237. 1. W pomieszczeniach, od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną lub do innej strefy pożarowej albo na zewnątrz budynku, powinno być zapewnione przejście, zwane dalej „przejściem ewakuacyjnym”, o długości nieprzekraczającej:

1) w strefach pożarowych ZL – 40 m;

2) w strefach pożarowych PM o gęstości obciążenia ogniowego przekraczającej 500 MJ/m² w budynku o więcej niż jednej kondygnacji nadziemnej – 75 m;

8. Przejście to nie powinno prowadzić łącznie przez więcej niż trzy pomieszczenia.

10. Szerokość przejścia ewakuacyjnego w pomieszczeniu przeznaczonym na pobyt ludzi, z zastrzeżeniem § 261, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób, do których ewakuacji ono służy, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 0,9 m, a w przypadku

Wnioski:

Dopuszczalna długość przejść ewakuacyjnych wynosząca 40 m w pomieszczeniach ZL i 75 m w pomieszczeniach technicznych i magazynkowych, nie jest przekroczona.

Przejścia ewakuacyjne prowadzą najwyżej przez trzy pomieszczenia.

Wyjścia ewakuacyjne.

Wymagania warunków technicznych.

§ 236.1. Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi powinna być zapewniona możliwość ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku lub do sąsiedniej strefy pożarowej, bezpośrednio albo drogami komunikacji ogólnej, zwanymi dalej „drogami ewakuacyjnymi”.

2. Ze strefy pożarowej, o której mowa w ust. 1, powinno być wyjście bezpośrednio na zewnątrz budynku lub przez inną strefę pożarową,

3. Wyjścia z pomieszczeń na drogi ewakuacyjne powinny być zamykane drzwiami.

4. Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne z budynku przeznaczonego dla więcej niż 50 osób powinny otwierać się na zewnątrz. Wymaganie to nie dotyczy budynku wpisanego do rejestru zabytków.

§ 238. Pomieszczenie powinno mieć co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne oddalone od siebie o co najmniej 5 m w przypadkach, gdy:

1) jest przeznaczone do jednoczesnego przebywania w nim ponad 50 osób.

§ 239.1. Łączną szerokość drzwi w świetle, stanowiących wyjścia ewakuacyjne z pomieszczenia, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać w nim

równocześnie, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość drzwi w świetle ościeżnicy powinna wynosić 0,9 m, a w przypadku drzwi służących do ewakuacji do 3 osób – 0,8 m.

2. Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń:

3) przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób;

4. Szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku, z zastrzeżeniem ust. 1, a także szerokość drzwi na drodze ewakuacyjnej z klatki schodowej, prowadzących na zewnątrz budynku lub do innej strefy pożarowej, powinna być nie mniejsza niż szerokość biegu klatki schodowej,

Drzwi ewakuacyjne z klatek schodowych oraz drzwi prowadzące na zewnątrz budynku powinny mieć szerokość co najmniej 1,20 m.

2. Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń:

3) przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób.

4. Szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku, z zastrzeżeniem ust. 1, a także szerokość drzwi na drodze ewakuacyjnej z klatki schodowej, prowadzących na zewnątrz budynku lub do innej strefy pożarowej, powinna być nie mniejsza niż szerokość biegu klatki schodowej, określona zgodnie z § 68 ust. 1 i 2 (1,20 m).

5. Szerokość drzwi w świetle na drodze ewakuacyjnej, niewymienionych w ust. 4, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób, do których ewakuacji są one przeznaczone, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość drzwi powinna wynosić 0,9 m w świetle ościeżnicy.

§ 240.1. Drzwi wieloskrzydłowe, stanowiące wyjście ewakuacyjne z pomieszczenia oraz na drodze ewakuacyjnej, powinny mieć co najmniej jedno, nieblokowane skrzydło drzwiowe o szerokości nie mniejszej niż 0,9 m.

4. Drzwi rozsuwane mogą stanowić wyjścia na drogi ewakuacyjne, a także być stosowane na drogach ewakuacyjnych, jeżeli są przeznaczone nie tylko do celów ewakuacji, a ich konstrukcja zapewnia:

1) otwieranie automatyczne i ręczne bez możliwości ich blokowania;

2) samoczynne ich rozsuniecie i pozostanie w pozycji otwartej w wyniku zasygnalizowania pożaru przez system wykrywania dymu chroniący strefę pożarową, do ewakuacji z której te drzwi są przeznaczone, a także w przypadku awarii drzwi.

6. Drzwi, bramy i inne zamknięcia otworów o wymaganej klasie odporności ogniowej lub dymoszczelności powinny być zaopatrzone w urządzenia, zapewniające samoczynne zamykanie otworu w razie pożaru. Należy też zapewnić możliwość ręcznego otwierania drzwi służących do ewakuacji.

Poziome drogi ewakuacyjne.

Wymagania warunków technicznych.

§ 241.1. Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych powinna mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla ścian wewnętrznych – EI 30.

§ 242. 1. Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m.

2. Dopuszcza się zmniejszenie szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej do 1,2 m, jeżeli jest ona przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób.

3. Wysokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej 2,2 m, natomiast wysokość lokalnego obniżenia 2 m, przy czym długość obniżonego odcinka drogi nie może być większa

niż 1,5 m na każdym odcinku drogi ewakuacyjnej o długości 10 m.

4. Skrzydła drzwi stanowiących wyjście na drogę ewakuacyjną nie mogą, po ich całkowitym otwarciu, zmniejszać wymaganej szerokości tej drogi. Wymagania nie stosuje się do drzwi wyposażonych w urządzenia samoczynnie je zamykające.

§ 243. 1. Korytarze stanowiące drogę ewakuacyjną w strefach pożarowych ZL powinny być podzielone na odcinki nie dłuższe niż 50 m przy zastosowaniu przegród z drzwiami dymoszczelnymi lub innych urządzeń technicznych, zapobiegających rozprzestrzenianiu się dymu.

Pionowe drogi ewakuacyjne.

Wymagania warunków technicznych.

§ 245. Klatki schodowe przeznaczone do ewakuacji ze strefy pożarowej:

2) ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V w budynku średniowysokim (SW),

– powinny być obudowane i zamykane drzwiami dymoszczelnymi oraz wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu.

§ 249.1. Ściany wewnętrzne i stropy stanowiące obudowę klatki schodowej lub pochylni powinny mieć klasę odporności ogniowej jak dla stropów budynku - REI 60.

3. Biegi i spoczniki schodów oraz pochylnie służące do ewakuacji powinny być wykonane z materiałów niepalnych i mieć klasę odporności ogniowej co najmniej:

1) w budynkach o klasie odporności pożarowej „A”, „B” i „C” – R 60;

2) w budynkach o klasie odporności pożarowej „D” i „E” – R 30.

§ 68. 1. Graniczne wymiary schodów stałych w budynkach o różnym przeznaczeniu:

- minimalna szerokość użytkowa biegu – 1,2 m,

- minimalna szerokość użytkowa spocznika 1,5 m,

- maksymalna wysokość stopni 0,175 m.

§ 69. 1. Liczba stopni w jednym biegu schodów stałych powinna wynosić nie więcej niż:

2) 17 stopni – w innych budynkach.

Dojścia ewakuacyjne.

Wymagania warunków technicznych.

§ 256.1. Długość drogi ewakuacyjnej od wyjścia z pomieszczenia na tę drogę do wyjścia do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku, zwanej dalej „dojściem ewakuacyjnym”, mierzy się wzdłuż osi drogi ewakuacyjnej.

2. Za równorzędne wyjściu do innej strefy pożarowej, o którym mowa w ust. 1, uważa się wyjście do obudowanej klatki schodowej, zamykanej drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30, wyposażonej w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu.

3. Dopuszczalne długości dojść ewakuacyjnych w strefach pożarowych określa poniższa tabela:

Rodzaj strefy pożarowej	Długość dojścia [m]	
	przy jednym dojściu	przy co najmniej 2 dojściach ¹⁾
1	2	3
Z pomieszczeniem zagrożonym wybuchem	10	40
PM o gęstości obciążenia ogniowego $Q > 500 \text{ MJ/m}^2$ bez pomieszczenia zagrożonego wybuchem	30 ²⁾	60
PM o gęstości obciążenia ogniowego $Q \leq 500 \text{ MJ/m}^2$ bez pomieszczenia zagrożonego wybuchem	60 ²⁾	100
ZL I, II i V	10	40
ZL III	30 ²⁾	60
ZL IV	60 ²⁾	100

¹⁾ Dla dojścia najkrótszego, przy czym dopuszcza się dla drugiego dojścia długość większą o 100% od najkrótszego. Dojścia te nie mogą się pokrywać ani krzyżować.
²⁾ W tym nie więcej niż 20 m na poziomej drodze ewakuacyjnej.

4. Długości dojść ewakuacyjnych, o których mowa w ust. 3, mogą być powiększone pod warunkiem ochrony:

- 1) strefy pożarowej stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi wodnymi – o 50%;
- 2) drogi ewakuacyjnej samoczynnymi urządzeniami oddymiającymi uruchamianymi za pomocą systemu wykrywania dymu – o 50%.

Przy jednoczesnym stosowaniu tych urządzeń długość dojścia może być powiększona o 100%.

5. Wyjście z klatki schodowej, o której mowa w ust. 2, powinno prowadzić na zewnątrz budynku, bezpośrednio lub poziomymi drogami komunikacji ogólnej, których obudowa odpowiada wymaganiom § 249 ust. 1, a otwory w obudowie mają zamknięcia o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 30.

6. Dopuszcza się przeprowadzenie drogi ewakuacyjnej do wyjścia na zewnątrz budynku z klatki schodowej oraz z poziomych dróg komunikacji ogólnej przez hol, mogący spełniać także funkcje uzupełniające do funkcji wynikających z przeznaczenia budynku, takie jak: recepcyjna, ochrony budynku, drobnej sprzedaży, pod warunkiem że:

- 1) przez jeden hol możliwe jest przeprowadzenie drogi ewakuacyjnej tylko z jednej klatki schodowej, przy czym ograniczenie to nie odnosi się do klatek schodowych z odrębnym, nieprowadzącym przez ten hol, wyjściem ewakuacyjnym;
- 3) hol jest oddzielony od poziomych dróg komunikacji ogólnej, tak jak jest to wymagane dla klatki schodowej, o której mowa w pkt 1;
- 4) wolna szerokość drogi ewakuacyjnej jest co najmniej o 50% większa od szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej w budynku, prowadzącej do tego wyjścia, określonej zgodnie z § 242 ust. 1, dla kondygnacji budynku o największej liczbie przewidywanych osób, znajdujących się tam jednocześnie;
- 5) wysokość holu w miejscu, w którym przebiega droga ewakuacyjna, jest nie mniejsza niż 3,3 m;
- 6) szerokość drzwi wyjściowych na zewnątrz budynku jest większa o 50% od minimalnej szerokości drzwi wyjściowych określonej zgodnie z § 239 ust. 4.

7. Dopuszczalną długość drogi od wyjścia z klatki schodowej, o której mowa w ust. 2, do wyjścia na zewnątrz budynku określa się zgodnie z ust. 3.

Wnioski:

Warunki ewakuacji nie są spełnione w zakresie:

- brak możliwości ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku z pomieszczenia zaplecza nr 0.10 oznaczonego na rzucie parteru jako: D 0/19
- szerokości nieblokowanych skrzydeł drzwiowych w symetrycznych drzwiach wieloskrzydłowych k, stanowiących wyjście ewakuacyjne oraz na drodze ewakuacyjnej, wynoszą mniej niż wymagane 0,9 m: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/04, D 0/05, D 2/02,
- szerokości drzwi przeznaczonych do ewakuacji do 3 osób, wynoszą mniej niż przy wymaganej 0,8 m: D 0/15,
- szerokości drzwi przeznaczonych do ewakuacji powyżej 3 osób, wynoszą mniej niż 0,9 m: D 0/08, D 0/09, D 0/10, D 0/11, D 0/12, D 0/13, D 0/14, D 1/02, D 2/05, D 2/06, D 2/07, D 2/08, D 2/09, D 2/10, D 2/11,
- w istniejących drzwiach zewnętrznych występują progi o wysokości powyżej 0,02m: D 0/08
- w istniejących drzwiach wewnętrznych występują niedozwolone progi o wysokości powyżej 0,02m
- szerokość schodów zewnętrznych przy głównym wejściu do budynku jest mniejsza niż 0,35 m: S 0/01
- przy drzwiach zewnętrznych występują niedozwolone wymiary spocznika i szerokość pochylni: S 0/02,
- w drzwiach wewnętrznych występują niedozwolone stopnie bez spocznika: S 1/10, S 3/08, S 4/08, S 4/09
- występują niedozwolone pochylnie na 1 piętrze na korytarzu (nr 1.02) o różnicy wysokości ok 20 cm i pochyleniu ok. 15% oznaczone jako: S 1/19
- w wejściach do ogólnodostępnych pomieszczeń użytkowych znajdują się drzwi wahadłowe, brak przy nich drzwi rozwieranych: D 0/04, D 0/05,
- długość dojścia ewakuacyjnego z balkonu Sali wynosi 25,4m przy dopuszczalnej długości 10m (1 kierunek ewakuacji ZLI) – brak obudowanej klatki schodowej
- szerokość poziomej drogi ewakuacyjnej w pom. 0.18 jest mniejsza niż 1,2m dla mniej niż 20 osób i wynosi około 0,7 – 0,8m: K 0/08
- W budynku, na kondygnacjach dostępnych dla osób niepełnosprawnych, co najmniej jedno z ogólnodostępnych pomieszczeń higienicznosanitarnych powinno być przystosowane dla tych osób przez zapewnienie przestrzeni manewrowej o wymiarach co najmniej 1,5 x 1,5 m – brak wymaganej przestrzeni manewrowej w przedsionku oraz pom. nr 0.15 z powodu drzwi, które otwierają się do środka toalety
- brak dodatkowego wyjścia z widowni na balkonie przeznaczonych dla ponad 50 osób
- długość dojścia ewakuacyjnego z pomieszczeń dla artystów i z szatni na drugim piętrze przekracza 10 m
- długość dojść ewakuacyjnych w części zaplecza obecnie nie spełnia wymagań warunków technicznych i przekracza długość 10 m szerokość biegów na klatce schodowej K3 wynosi około 1m: S 0/11, S 1/13, S 2/13, S 3/06, S 4/06
- liczba stopni w jednym biegu schodów stałych wynosi więcej niż 17 stopni: S 1/16, S 2/08
- nieodpowiednia szerokość lub brak spoczników na klatkach schodowych: S 0/15, S 1/03, S 1/15, S 2/03, S 2/10, S 2/11, S 3/04, S 3/08, S 4/04, S 4/07

- brak obudowanych, wydzielonych drzwiami przeciwpożarowymi i oddymianych klatek schodowych, tak aby spełniły wszystkie wymagania warunków technicznych: D 0/16, D 0/17, D 0/18, D 1/01, D 2/01, D 2/02, D 2/03, D 2/04, D 2/05, D 3/01, D 4/01, D 5/01, D 5/02,
- niespełnienie wymaganej odporności ogniowej ściany z otworami okiennymi na długości 4 m, prostopadłej do obudowy klatki schodowej z pionowym przeszkleniem:
- na 1 piętrze lokalne zaniżenie wysokości drogi ewakuacyjnej wynoszące 1,95 m: S 1/19
- na parterze i 1 piętrze klatki schodowej K 3 zaplecza nie jest spełniony wymóg minimalnej wysokości drogi ewakuacyjnej (wynosi ok. 1,90 m oraz 1,88 m): S 0/10, S 1/12
- na schodach prowadzących z 2 piętra (przy balkonie widowni) zaniżona jest wysokość drogi ewakuacyjnej, wynoszącej obecnie 1,72 m: S 2/05,
- brak spoczników o wymaganych wymiarach przed wejściem do budynku: S 0/06, S 0/07, S 0/08, S 0/18,
- brak obustronnych pochwyty na schodach: S 0/05, S 0/13, S 0/14, S 0/16, S 1/01, S 1/02, S 1/07, S 1/14, S 2/01, S 2/02, S 2/12, S 3/05, S 0/19,
- wysokość balustrad niezgodna z przepisami (wynosi około 0,9 – 1,0 m): S 0/04, S 0/17, S 0/25, S 1/04, S 1/05, S 1/08, S 2/04, S 2/06, S 2/02, S 4/05
- wysokość balustrad niezgodna z przepisami, na całej kl. Schodowej K3 wynosi ok. 0,85 m
- istniejąca klatka schodowa ewakuacyjna K2 ze schodami zabiegowymi: S 0/09, S 1/06, S 2/07, S 3/01,
- wysokość pomieszczeń toalet na parterze (0.13) wynosi ok. 2,25 m oraz na 2 piętrze ok. 2,45-2,48 (2.11, 2.13, 2.17, 2.18) przy wymaganej wysokości 2,5m
- za duże nachylenie na drodze ewakuacyjnej na 1 piętrze w części zaplecza przekraczające 15% (różnica wysokości – 20 cm): S 1/19
- na drogach ewakuacyjnych wszystkie miejsca, w których zastosowano pochylnie lub stopnie umożliwiające pokonanie różnicy poziomów nie zostały wyraźnie oznakowane
- jedno wyjście z widowni na balkonie dla 78 osób przy wymaganych 2 wyjściach oddalonych od siebie na 5 m: D 2/02
- brak wydzielienia przeciwpożarowego piwnicy od pozostałej części budynku (podscenie i komunikacja znajduje się w tej samej strefie ZL I znajdującej się na parterze).
- brak wydzielienia przeciwpożarowego wyjścia na strych: D 4/01
- wysięg zadaszenia nad wejściem do budynku jest mniejszy niż 1,5 m: K 0/01, K 0/03
- brak zadaszenia nad wejściem do budynku: K 0/02, K 0/04, K 0/05, K 0/11
- brak obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych o odporności ogniowej nie mniejszej niż EI15: K 0/09, K 0/12
- drzwi przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób otwierają się do wewnątrz pomieszczenia: D 0/06, D 0/07
- szerokości stopni stałych schodów wewnętrznych powinna wynikać z warunku określonego wzorem: $2h+s=0,6$ do 0,65 m; obecnie wynosi mniej niż 0,6m: S 0/22, S 1/09
- na antresoli występują materiały łatwo zapalne (drewniana obudowa balustrady, skórzane siedzenia we wnękach okiennych) przeznaczone do demontażu S 1/11
- Liczba stopni w jednym biegu schodów zewnętrznych wynosić więcej niż 10 przy zejściu do piwnicy: S 0/23

- wymagana szerokość 0,25 m w stopniach schodów zabiegowych nie jest zapewniona w odległości 0,4 m od poręczy balustrady wewnętrznej: S 1/17, S 2/09, S 3/03, schody kręcone niedostosowane są do wymagań ewakuacji: S 0/20, S 1/18, S 2/14

5.10. Informacje o doborze urządzeń przeciwpożarowych oraz innych instalacji i urządzeń służących bezpieczeństwu pożarowemu wraz z określeniem zakresu i celu ich stosowania.

Budynek został wyposażony w następujące instalacje:

- zimnej wody użytkowej,
- ciepłej wody użytkowej,
- kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
- elektryczną i oświetleniową,
- ogrzewania,
- hydrantową,
- odgromową,

Instalacja elektryczna.

Wymagania warunków technicznych.

§ 183. 1. *W instalacjach elektrycznych należy stosować:*

2. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu, odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru, należy stosować w strefach pożarowych o kubaturze przekraczającej 1000 m³ lub zawierających strefy zagrożone wybuchem.

3. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien być umieszczony w pobliżu głównego wejścia do obiektu lub złącza i odpowiednio oznakowany.

Wnioski:

Budynek jest wyposażony w instalację elektryczną.

Z uwagi na kubaturę budynku powyżej 1000 m³ budynek powinien być wyposażony w przeciwpożarowy wyłącznik prądu zlokalizowany przy wejściu do budynku. Obecnie wyłącznik znajduje się w portierni. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu odłącza prąd w całym budynku.

Oświetlenie awaryjne ewakuacyjne.

Wymagania warunków technicznych.

§ 181. 1. *Budynek, w którym zanik napięcia w elektroenergetycznej sieci zasilającej może spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, poważne zagrożenie środowiska, a także znaczne straty materialne, należy zasiląć co najmniej z dwóch niezależnych, samoczynnie załączających się źródeł energii elektrycznej oraz wyposażać w samoczynnie załączające się oświetlenie awaryjne (zapasowe lub ewakuacyjne). W budynku wysokościowym jednym ze źródeł zasilania powinien być zespół prądotwórczy.*

2. Awaryjne oświetlenie zapasowe należy stosować w pomieszczeniach, w których po zaniku oświetlenia podstawowego istnieje konieczność kontynuowania czynności w niezmienionym sposobie lub ich bezpiecznego zakończenia, przy czym czas działania tego oświetlenia powinien

być dostosowany do uwarunkowań wynikających z wykonywanych czynności oraz warunków występujących w pomieszczeniu.

3. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne należy stosować:

2) na drogach ewakuacyjnych:

b) oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym,

4. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne nie jest wymagane w pomieszczeniach, w których awaryjne oświetlenie zapasowe spełnia warunek określony w ust. 5 dla awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.

5. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne powinno działać przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego.

6. W pomieszczeniu, które jest użytkowane przy wyłączonym oświetleniu podstawowym, należy stosować oświetlenie dodatkowe, zasilane napięciem nieprzekraczającym napięcia dotykowego dopuszczalnego długotrwale, służące uwidocznieniu przeszkód wynikających z układu budynku, dróg komunikacji ogólnej lub sposobu jego użytkowania, a także podświetlane znaki wskazujące kierunki ewakuacji.

7. Oświetlenie awaryjne należy wykonywać zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi wymagań w tym zakresie.

W przypadku dróg ewakuacyjnych o szerokości do 2 m, średnie natężenie oświetlenia na podłożu wzdłuż środkowej linii tej drogi powinno być nie mniejsze niż 1 lx.

Natomiast na centralnym pasie drogi, obejmującym co najmniej połowę szerokości drogi, natężenie oświetlenia powinno wynosić co najmniej 0,5 lx.

Oświetlenie awaryjne zewnętrzne powinno znajdować przy wyjściach ewakuacyjnych z budynku do miejsca bezpiecznego i powinno zapewniać natężenie 5 lx.

W pobliżu każdego punktu instalacji sprzętu przeciwpożarowego (hydranty wewnętrzne, gaśnice) i alarmowego wartość oświetlenia awaryjnego powinna co najmniej 5 lx na tym elemencie.

Wnioski:

Obiekt nie w pełni jest wyposażony w oświetlenie awaryjne ewakuacyjne.

Obecnie w budynku występuje oświetlenie ewakuacyjne starego typu i częściowo oprawy LED.

Instalacja wentylacyjna i klimatyzacyjna.

Wymagania warunków technicznych.

§ 267. 1. Przewody wentylacyjne powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a palne izolacje cieplne i akustyczne oraz inne palne okładziny przewodów wentylacyjnych mogą być stosowane tylko na zewnętrznej ich powierzchni w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

3. Odległość nieizolowanych przewodów wentylacyjnych od wykładzin i powierzchni palnych powinna wynosić co najmniej 0,5 m.

4. Drzwiczki rewizyjne stosowane w kanałach i przewodach wentylacyjnych powinny być wykonane z materiałów niepalnych.

6. Elastyczne elementy łączące, służące do połączenia sztywnych przewodów wentylacyjnych z elementami instalacji lub urządzeniami, z wyjątkiem wentylatorów, powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, posiadać długość nie większą niż 4 m, przy czym nie powinny być prowadzone przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego.

7. Elastyczne elementy łączące wentylatory z przewodami wentylacyjnymi powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, przy czym ich długość nie powinna przekraczać 0,25 m.

8. Izolacje cieplne i akustyczne zastosowane w instalacjach: wodociągowej, kanalizacyjnej i ogrzewczej powinny być wykonane w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

§ 268. 1. Instalacje wentylacji mechanicznej i klimatyzacji w budynkach, powinny spełniać następujące wymagania:

- 1) przewody wentylacyjne powinny być wykonane i prowadzone w taki sposób, aby w przypadku pożaru nie oddziaływały siłą większą niż 1 kN na elementy budowlane, a także aby przechodziły przez przegrody w sposób umożliwiający kompensację wydłużeń przewodu;*
 - 2) zamocowania przewodów do elementów budowlanych powinny być wykonane z materiałów niepalnych, zapewniających przejście siły powstającej w przypadku pożaru w czasie nie krótszym niż wymagany dla klasy odporności ogniowej przewodu lub klapy odcinającej;*
 - 3) w przewodach wentylacyjnych nie należy prowadzić innych instalacji;*
 - 4) filtry i tłumiki powinny być zabezpieczone przed przeniesieniem się do ich wnętrza palących się cząstek;*
 - 5) maszynownie wentylacyjne i klimatyzacyjne w budynkach mieszkalnych średniowysokich (SW) i wyższych oraz w innych budynkach o wysokości powyżej dwóch kondygnacji nadziemnych powinny być wydzielone ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 60 i zamykane drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 30; nie dotyczy to obudowy urządzeń instalowanych ponad dachem budynku.*
- 4. Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (E I S 120),*
- 5. Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne samodzielne lub obudowane prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (E I S) lub powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające zgodnie z ust. 4.*
- 6. W strefach pożarowych, w których jest wymagana instalacja sygnalizacyjno-alarmowa, przeciwpożarowe klapy odcinające powinny być uruchamiane przez tę instalację, niezależnie od zastosowanego wyzwalacza termicznego.*

Wnioski:

Budynek jest wyposażony w wentylację grawitacyjną. Kanały wentylacyjne nie przechodzą przez strefy pożarowe.

Jedynym pomieszczeniem wentylowanym mechanicznie jest obecnie sala teatralna.

Planowane jest wykonanie wentylacji mechanicznej całym w budynku.

Instalacja odgromowa.

Wymagania warunków technicznych.

§ 53.

2. Budynek należy wyposażyć w instalację chroniącą od wyładowań atmosferycznych.

Obowiązek ten odnosi się do budynków wyszczególnionych w Polskiej Normie dotyczącej ochrony odgromowej obiektów budowlanych.

Obiekt wymaga ochrony odgromowej.

Wnioski:

Budynek podlega podstawowej ochronie odgromowej i posiada taką instalację..

Urządzenie odgromowe składa się z następujących części składowych :

- zwodów poziomych niskich na dachu budynku,
- zwodów na ścianach zewnętrznych,
- przewodów odprowadzających,
- przewodów uziemiających,
- uziomów.

Wewnętrzna instalacja hydrantowa.

Wymagania ochrony przeciwpożarowej.

§ 19. 1. Hydranty 25 muszą być stosowane w strefach pożarowych zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL:

2) na każdej kondygnacji budynku innego niż tymczasowy, niskiego i średniowysokiego:

a) w strefie pożarowej o powierzchni przekraczającej 200 m², zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II lub ZL V,

b) w strefie pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL III,

§ 20. 1. Hydranty wewnętrzne oraz zawory 52 powinny być umieszczane przy drogach komunikacji ogólnej, w szczególności:

2) w przejściach i na korytarzach, w tym w holach i na korytarzach poszczególnych kondygnacji budynków wysokich i wysokościowych;

3. Zasięg hydrantów wewnętrznych w poziomie obejmuje całą powierzchnię chronionego budynku, strefy pożarowej lub pomieszczenia, z uwzględnieniem:

1) długości odcinka węża hydrantu wewnętrznego określonej w normach, o których mowa w § 18 ust. 2;

2) efektywnego zasięgu rzutu prądów gaśniczych:

a) 3 m — w strefach pożarowych zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL,

znajdujących się w budynkach o więcej niż jednej kondygnacji nadziemnej — przyjmowanego dla prądów rozproszonych stożkowych,

b) 10 m — w pozostałych budynkach.

§ 21. 1. Zawory 52 i zawory odcinające hydrantów wewnętrznych muszą być umieszczone na wysokości 1,35±0,1 m od poziomu podłogi..

4. Przed hydrantem wewnętrznym lub zaworem 52 zapewnia się dostateczną przestrzeń do rozwinięcia linii gaśniczej.

§ 22. 1. Minimalna wydajność poboru wody mierzona na wylocie prądownicy wynosi:

1) dla hydrantu 25 — 1,0 dm³/s,

2. Ciśnienie na zaworze położonym najniekorzystniej ze względu na wysokość i opory hydrauliczne dla określonej wydajności nie powinno być mniejsze niż 0,2 MPa.

§ 23. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa powinna zapewniać możliwość jednoczesnego poboru wody na jednej kondygnacji budynku lub w jednej strefie pożarowej z:

2) dwóch sąsiednich hydrantów wewnętrznych.

§ 24. 1. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa musi być zasilana z zewnętrznej sieci wodociągowej przeciwpożarowej lub ze zbiorników o odpowiednim zapasie wody do celów przeciwpożarowych, bezpośrednio albo za pomocą pompowni przeciwpożarowej, w sposób zapewniający spełnienie wymagań.

§ 25. 1. Przewody zasilające instalacji wodociągowej przeciwpożarowej muszą być wykonane:

1) jako piony w kłatkach schodowych lub przy kłatkach schodowych;

2) jako przewody rozprowadzające w budynkach jednokondygnacyjnych (parter).

Przewody instalacji, z której pobiera się wodę do gaszenia pożaru, wykonane z materiałów palnych, powinny być obudowane ze wszystkich stron osłonami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60. Warunek ten nie dotyczy pionów prowadzonych w klatkach schodowych wydzielonych ścianami i zamkniętych drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30.

Wnioski:

Budynek wyposażono w instalację wodociągową przeciwpożarową.

Obiekt wyposażono w hydranty Ø 52 z wężem płasko-składanym. Rozkład hydrantów nie umożliwia objęciem zasięgiem wody przeciwpożarowej ochronę wszystkich powierzchni. Hydranty należy wymienić zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 7.06.2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. nr 109, poz. 719)

Budynek teatru wymaga zabezpieczenia wewnętrzną instalacją hydrantową, wyposażoną w hydranty 25 z wężem sztywnym na zwijadle.

Hydranty powinny być tak rozmieszczone aby ich zasięg 33 m (30 m długość węża + 3 m efektywny zasięg rzutu prądów gaśniczych) obejmował całą powierzchnię chronionego budynku, strefy pożarowej lub pomieszczenia.

Podręczny sprzęt gaśniczy.

Wymagania ochrony przeciwpożarowej.

§ 32. 1. *Obiekty muszą być wyposażone w gaśnice, spełniające wymagania Polskich Norm dotyczących gaśnic.*

2. *Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:*

- 1) *A — materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli;*
- 2) *B — cieczy i materiałów stałych topiących się;*
- 3) *C — gazów;*
- 4) *D — metali;*
- 5) *F — tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.*

3. *Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach przypada, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych:*

1) *na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:*

a) *zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi*

ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,

Wnioski.

Z uwagi na występujące materiały palne gaśnice powinny być proszkowymi do gaszenia pożarów grup A, B, C.

Rozmieszczenie oraz ilość gaśnic powinna zawierać Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego.

Miejsca usytuowania gaśnic powinny być oznakowane zgodnie z Polskimi Normami.

Urządzenia oddymiające.

Wymagania warunków technicznych.

§ 245. *Klatki schodowe przeznaczone do ewakuacji ze strefy pożarowej:*

2) ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V w budynku średniowysokim (SW),

3) PM o gęstości obciążenia ogniowego powyżej 500 MJ/m² lub zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem w budynku niskim (N) bądź średniowysokim (SW)

– powinny być obudowane i zamykane drzwiami dymoszczelnymi oraz wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu.

§ 270. 1. *Instalacja wentylacji oddymiającej powinna:*

1) usuwać dym z intensywnością zapewniającą, że w czasie potrzebnym do ewakuacji ludzi na chronionych przejściach i drogach ewakuacyjnych nie wystąpi zadymienie lub temperatura uniemożliwiająca bezpieczną ewakuację;

2) mieć stały dopływ powietrza zewnętrznego uzupełniającego braki tego powietrza w wyniku jego wypływu wraz z dymem.

Wnioski.

Urządzenia do usuwania dymu (klapy oddymiające) nie są zamontowane w klatkach schodowych.

Na klatce schodowej w części zaplecza znajduje się okno uchylne oddymiające.

Nad sceną znajduje się kłapa oddymiająca przeznaczona do likwidacji.

Z uwagi na przekroczenie długości dojść ewakuacyjnych klatki schodowe będą obudowane i zamykane drzwiami dymoszczelnymi oraz wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu.

W związku z powyższym należy zainstalować na klatkach schodowych urządzenia oddymiające np. klapy dymowe.

Z uwagi na brak możliwości napowietrzania niektórych klatek schodowych (brak drzwi, okna przeciwpożarowe), należy rozważyć dostarczanie powietrza mechanicznie poprzez wentylatory napowietrzające.

Stale urządzenia gaśnicze.

Wymagania ochrony przeciwpożarowej.

Nie wymagane.

System sygnalizacji pożarowej.

Wymagania ochrony przeciwpożarowej.

§ 28.1. *Stosowanie systemu sygnalizacji pożarowej, obejmującego urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, służące do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze, a także urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, jest wymagane w:*

2) teatrach o liczbie miejsc powyżej 300;

Wnioski.

Nie wymagany.

Dźwiękowy system ostrzegawczy.

Wymagania ochrony przeciwpożarowej.

§ 29. 1. Stosowanie dźwiękowego systemu ostrzegawczego, umożliwiającego rozgłaszanie sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych na potrzeby bezpieczeństwa osób przebywających w obiekcie, nadawanych automatycznie po otrzymaniu sygnału z systemu sygnalizacji pożarowej, a także przez operatora, jest wymagane w:

3) kinach i teatrach o liczbie miejsc powyżej 600;

Wnioski.

Nie wymagany.

5.11. Informacje o przygotowaniu obiektu budowlanego i terenu do prowadzenia działań ratowniczych, w tym informacje o:

- drogach pożarowych oraz dojściach dla ekip ratowniczych,
- zaopatrzeniu w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru, w tym o wymaganej ilości wody do celów przeciwpożarowych, urządzeniach i innych rozwiązaniach w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę, usytuowaniu źródeł wody do celów przeciwpożarowych, hydrantów zewnętrznych lub innych punktów poboru wody oraz stanowisk czerpania wody wraz z dojazdami dla pojazdów pożarniczych.

Drogi pożarowe.

Wymagania ochrony przeciwpożarowej.

§ 12. 1. Drogę pożarową o utwardzonej nawierzchni, umożliwiającą dojazd pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej do obiektu budowlanego o każdej porze roku, należy doprowadzić do:

1) budynku zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL I lub ZL II;

5) budynku niskiego:

- a) zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL III o powierzchni przekraczającej 1 000 m², obejmującą kondygnację nadziemną inną niż pierwsza,**
- b) zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL V i mającego ponad 50 miejsc noclegowych;**

6) obiektu budowlanego innego niż budynek, przeznaczonego do użyteczności publicznej lub zamieszkania zbiorowego, w którym przewiduje się możliwość jednoczesnego przebywania w strefie pożarowej ponad 50 osób;

2. Droga pożarowa powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–4, na całej jego długości, a w przypadku gdy krótszy bok budynku ma więcej niż 60 m – z jego dwóch stron, przy czym bliższa krawędź drogi pożarowej musi być oddalona od ściany budynku o 5–15 m dla obiektów zaliczanych do kategorii zagrożenia ludzi. Pomiędzy tą drogą i ścianą budynku nie mogą występować stałe elementy zagospodarowania terenu lub drzewa i krzewy o wysokości przekraczającej 3 m, uniemożliwiające dostęp do elewacji budynku za pomocą podnośników i drabin mechanicznych.

3. W przypadkach uzasadnionych warunkami lokalnymi, w szczególności architektonicznymi, droga pożarowa do budynków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, może być poprowadzona w taki sposób, aby był zapewniony dostęp do:

1) 30 % obwodu zewnętrznego budynku, przy jego rozpiętości (największej szerokości) do 60 m,

4. Wyjścia z obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, powinny mieć połączenie

z drogą pożarową, dojściem o szerokości minimalnej 1,5 m i długości nie większej niż 50 m, w sposób zapewniający dotarcie bezpośrednio lub drogami ewakuacyjnymi do każdej strefy pożarowej w tych obiektach.

9. Droga pożarowa powinna zapewniać przejazd bez cofania lub powinna być zakończona placem manewrowym o wymiarach 20 m x 20 m, względnie można przewidzieć inne rozwiązania umożliwiające zawrócenie pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 10.

10. Dopuszcza się wykonanie odcinka drogi pożarowej o długości nie większej niż 15 m, z którego wyjazd jest możliwy jedynie przez cofanie pojazdu.

§ 13. 1. *Minimalna szerokość drogi pożarowej powinna wynosić co najmniej 4 m, a jej nachylenie podłużne nie może przekraczać 5 %:*

Wnioski.

Droga pożarowa do obiektu jest wymagana. Dojazd do budynku nie jest możliwy, ponieważ brak bezpośredniego dostępu do drogi. Budynek teatru znajduje się wewnątrz kwartału zabudowy ograniczonej innymi budynkami. Plac wewnętrzny jest podpiwniczony.

Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Wymagania ochrony przeciwpożarowej.

§ 3.1. Zapewnienie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru jest wymagane dla:

2) budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego oraz obiektów budowlanych produkcyjnych i magazynowych, znajdujących się poza granicami jednostek osadniczych wymienionych w pkt 1, o kubaturze brutto przekraczającej 2 500 m³ lub o powierzchni przekraczającej 500 m²,

§ 5. 1. Wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru dla budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego oraz innych obiektów budowlanych o takim przeznaczeniu, służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru, wynosi:

1) dla budynku o kubaturze brutto do 5 000 m³ i o powierzchni wewnętrznej do 1 000 m² – 10 dm³/s z co najmniej jednego hydrantu o średnicy 80 mm lub 100 m³ zapasu wody w przeciwpożarowym zbiorniku wodnym;

2) dla budynków niewymienionych w pkt 1 – 20 dm³/s łącznie z co najmniej dwóch hydrantów o średnicy 80 mm lub 200 m³ zapasu wody w przeciwpożarowym zbiorniku wodnym;

Wnioski:

Jako, że kubatura obiektu wynosi powyżej 5 000 m³ i powierzchnia strefy pożarowej powyżej 1 000 m² wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 dm³/s.

Powyższą ilość wody powinna zapewnić zewnętrzna sieć hydrantowa znajdująca się w ulicy, gdzie wydajność z dwóch sąsiadujących hydrantów powinna wynosić 20 dm³/s.

Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru w ilości 20 dm³/s zapewnia istniejąca miejska sieć wodociągowa. Najbliższe hydranty znajdują się w odległości około: 20-25 m.

5.12. Informacje o usytuowaniu z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe, w tym informacje o odległościach od sąsiadujących obiektów budowlanych, działek lub terenów oraz parametrach wpływających na odległości dopuszczalne.

Z § 271. 1. Wynika, że odległość między zewnętrznymi ścianami budynków zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL, niebędącymi ścianami oddzielenia przeciwpożarowego, a mającymi na powierzchni większej niż 65% klasę odporności ogniowej EI 60, nie powinna być mniejsza niż 8 m.

Wnioski:

Budynek jest położony na działkach 63/2, 63/1, w zabudowie śródmiejskiej. Budynek zajmuje całą powierzchnię terenu i sąsiaduje od strony:

- południowej jest położony w granicy z działką nr 66/9, teren utwardzony i budynek z funkcją hotelowo-usługową w odległości 1,5 – 10 m
- wschodniej budynek jest położony w granicy z działką nr 66/9, teren hotelu oraz w odległości ok. 11,5 m od budynku biblioteki znajdującej się na dz. ew. nr 66/6
- północnej jest położony w granicy z działką nr 61/1 – utwardzony teren przed teatrem i budynek biurowy należący do miasta w odległości 3,7 – 7,0 m
- zachodniej jest położony w granicy z działką nr 62 i w parterze przylega do budynku sąsiedniego o funkcji usługowo-mieszkalnej, powyżej ściana budynku sąsiedniego oddalona jest na ok. 7,8 – 12,5 m. Na dachu nad parterem budynku usługowego znajdują się świetliki.
- południowo-zachodniej jest położony w granicy z działką nr 65 i przylega do budynku usługowego

Dokładne odległości podano na rysunkach.

5.13. Informacje o rozwiązaniach zamiennych w stosunku do wymagań ochrony przeciwpożarowej, zastosowanych na podstawie zgody, o której mowa w art. 6c pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, w zakresie rozwiązań objętych projektem architektoniczno-budowlanym.

Dotychczas nie zastosowano rozwiązań zamiennych.

6. Zakres niezgodności z wymaganiami obowiązujących przepisów.

Zakres niezgodności z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity).

Obwieszczenie Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 15 kwietnia 2022 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 1225, 2022 r).

- **[§236 ust. 1, Rozp. (4)]** brak możliwości ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku: D 0/19
- **[§240 ust. 1, Rozp. (4)]** Na parterze i 2 piętrze brak w drzwiach wieloskrzydłowych, stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku oraz na drodze ewakuacyjnej, wymaganej szerokości nieblokowanego skrzydła drzwiowego wynoszącej ok. 0,8 m przy wymaganej 0,9 m; oznaczonych na rysunkach jako: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/04, D 0/05, D 2/02,

- **[§239 ust. 1, Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości drzwi przeznaczonych do ewakuacji do 3 osób przy wymaganej 0,8 m, oznaczonych na rysunkach jako: D 0/15, oraz brak wymaganej szerokości drzwi przeznaczonych do ewakuacji powyżej 3 osób, przy wymaganej 0,9 m, oznaczonych na rysunkach jako: D 0/08, D 0/09, D 0/10, D 0/11, D 0/12, D 0/13, D 0/14, D 1/02, D 2/01, D 2/05, D 2/06, D 2/07, D 2/08, D 2/09, D 2/10, D 2/11,
- **[§62 ust. 3 Rozp. (4)]** W drzwiach zewnętrznych występują progi o wysokości ponad 0,02m oznaczonych na rzucie parteru jako D 0/08, które zostaną usunięte
- **[§75 ust. 3 Rozp. (4)]** W istniejących drzwiach wewnętrznych występują niedozwolone progi o wysokości ponad 0,02m. Próg wys. 0,02m w drzwiach D 0/28 oraz próg wys. 0,05m w drzwiach D 0/27.
- **[§69 ust. 3 Rozp. (4)]** Liczba stopni w jednym biegu schodów wewnętrznych na klatce schodowej technicznej wynosi 28 stopni na rzucie 1 i 2 piętra: S 1/16, S 2/08
- **[§69 ust. 1 Rozp. (4)]** Liczba stopni w jednym biegu wewnętrznych schodów stałych do piwnicy wynosi: 20, a powinna wynosić nie więcej niż 17: S-1/02
- **[§69 ust. 6 Rozp. (4)]** Wymagana szerokość 0,25 m w stopniach schodów zabiegowych nie jest zapewniona w odległości 0,4 m od poręczy balustrady wewnętrznej: S 1/17, S 2/09, S 3/03, schody kręcone niedostosowane są do wymagań ewakuacji: S-1/05, S 0/20, S 1/18, S 2/14
- **[§232 ust. 4 Rozp. (4)]** brak obudowanych, wydzielonych drzwiami przeciwpożarowymi i oddymianych klatek schodowych, tak aby spełniły wszystkie wymagania warunków technicznych: D 0/16, D 0/17, D 0/18, D 1/01, D 2/01, D 2/02, D 2/03, D 2/04, D 2/05, D 3/01, D 4/01, D 5/01, D 5/02,
- **[§249 ust. 1 Rozp. (4)]** Ściany wewnętrzne i stropy stanowiące obudowę klatki schodowej lub pochylni powinny mieć klasę odporności ogniowej określoną zgodnie z § 216, jak dla stropów budynku. Na 2 piętrze przy foyer zaprojektowano szklaną ścianę o odporności ogniowej EI 60 oznaczonej jako: O 2/11
- **[§271 ust. Rozp. (4),** Odległość okien dymowych od budynków sąsiednich wynosi około 7-6 m przy wymaganych 8 m, niezgodności oznaczone są jako: O 3/03
- **[§235 ust. 4 Rozp. (4)]** Odległość klap dymowych od ściany oddzielenia pożarowego jest mniejsza niż 5 m i wynosi: 1 m i 3 m: D 5/01
- **[§245 Rozp. (4)] [PN-B-02877-4, pkt. 3.1.2]** Powierzchnia istniejących drzwi napowietrzających klatkę schodową K1 jest niewystarczająca i wynosi 2,6 m² przy wymaganej powierzchni otworu napowietrzającego ok. 3,5 - 3,8 m².
- **[§250 ust. 1 Rozp. (4)]**. Przy niezamkniętych schodach prowadzących do piwnicy brakuje zabezpieczenia przed omyłkowym zejściem w przypadku ewakuacji, np. ruchowa barierka: D 0/21
- **[§75 ust. 2 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości drzwi wewnętrznych, (z wyjątkiem drzwi do pomieszczeń technicznych i gospodarczych) przy wymaganej szerokości 0,9m w świetle ościeżnicy: D 0/08, D 0/09, D 0/10, D 0/11, D 0/12, D 0/13, D 0/14, D 1/02, D 2/01, D 2/05, D 2/06, D 2/07, D 2/08, D 2/09, D 2/10, D 2/11,
- **[§68 ust. 1 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości spocznika do ewakuacji ludzi przy wymaganej 1,5m, oznaczonych na rysunkach jako: S 0/02, S 0/06, S 0/07, S 0/08, S 0/18, S 0/15, S 1/03, S 1/10, S 1/15, S 2/03, S 2/10, S 2/11, S 3/04, S 3/08, S 4/04, S 4/07, S 4/08, S 4/09

- **[§241 ust. 1 Rozp. (4)]** brak obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych o odporności ogniowej nie mniejszej niż EI30: K 0/09, K 0/12 oraz wydzielenia szatni w foyer (nr 0.17) na parterze.
- **[§242 ust. 3 Rozp. (4)]** na 1 piętrze lokalne zaniżenie wysokości drogi ewakuacyjnej wynoszące 1,95 m: S 1/19, na parterze i 1 piętrze klatki schodowej K 3 zaplecza nie jest spełniony wymóg minimalnej wysokości drogi ewakuacyjnej (wynosi ok. 1,90 m, 1,88 m oraz 2,05 na odcinku dłuższym niż 1,5m): S 0/10, S 1/12; na schodach prowadzących z 2 piętra (przy balkonie widowni) zaniżona jest wysokość drogi ewakuacyjnej, wynoszącej obecnie 1,72 m: S 2/05,
- **[§298 ust. 2 Rozp. (4)]** Wysokość balustrad niezgodna z przepisami na klatkach schodowych we foyer (wynosi około 0,85 – 1,0 m): S 0/04, S 0/17, S 0/20, S 0/25, S 1/04, S 1/05, S 1/08, S 2/04, S 1/18, S 2/06, S 2/02, S 2/14, S 3/02, S 4/05, oraz wysokość balustrad niezgodna z przepisami, na całej kl. Schodowej K3 na zapleczu i wynosi ok. 0,85 m
- **[§244 ust. 1 Rozp. (4)]** istniejąca klatka schodowa ewakuacyjna K2 ze schodami zabiegowymi: S 0/09, S 1/06, S 2/07, S 3/01,
- **[§244 ust. 3 Rozp. (4)]** na drogach ewakuacyjnych miejsca, w których zastosowano pochylnie lub stopnie umożliwiające pokonanie różnicy poziomów nie zostały wyraźnie oznakowane
- **[§251 Rozp. (4)]** Wyjście z klatki schodowej na strych lub poddasze nie jest zamykane drzwiami lub kłapą wyjściową o klasie odporności ogniowej co najmniej w budynkach średniowysokich (SW) i wyższych – E I 30: D 4/01
- **[§69 ust. 5 Rozp. (4)]** Brak szerokości stopni schodów zewnętrznych przy wymaganych 35cm oznaczonych na rysunku jako: S 0/01
- **[§69 ust. 4 Rozp. (4)]** Szerokości stopni stałych schodów wewnętrznych powinna wynikać z warunku określonego wzorem: $2h+s=0,6$ do 0,65 m; obecnie wynosi ok. 0,52 m: S 0/22, S 1/09
- **[§292 Rozp. (4)]** Wysięg zadaszenia nad wejściem do budynku wynosi około 1,0 m: K 0/01, oraz około 0,4m K 0/03, brak zadaszenia nad pozostałymi wejściami do budynku: K 0/02, K 0/04, K 0/05, K 0/11
- **[§70 ust. 1 Rozp. (4)]** występują niedozwolone pochylnie na 1 piętrze na korytarzu (nr 1.02) o różnicy wysokości ok 20 cm i pochyleniu ok. 15% oznaczone jako: S 1/19
- **[§242 ust. 2 Rozp. (4)]** Szerokość poziomej drogi ewakuacyjnej przy przejściu obok kasy jest mniejsza niż 1,2m i wynosi około 0,7-0,8m dla mniej niż 20 osób: K 0/08
- **[§238 pkt. 1 Rozp. (4)]** Brak dodatkowego wyjścia z widowni na balkonie przeznaczonych dla ponad 50 osób (nr pom. 2.21) oraz na parterze wyjścia ewakuacyjne z widowni (nr pom. 0.12) na zewnątrz budynku oddalone są od siebie na odległość 1,3 m
- **[§68 ust. 1 Rozp. (4)]** Szerokość biegów na klatce schodowej K3 nie spełnia granicznych wymiarów schodów stałych w budynku i wynosi około 1m: S 0/11, S 1/13, S 2/13, S 3/06, S 4/06,
- **[§62 ust. 1 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości skrzydła głównego dwuskrzydłowych drzwi wejściowych do budynku przy wymaganej 0,9m, oznaczonych na rysunku jako: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/04, D 0/05

- **[§296 ust. 3 Rozp. (4)]** Brak obustronnych poręczy przy schodach wewnętrznych na klatkach schodowych i schodach: S 0/05, S 0/13, S 0/14, S 0/16, S 1/01, S 1/02, S 1/07, S 1/14, S 2/01, S 2/02, S 2/12, S 3/05, S 0/19,
- **[§271 ust. 10 Rozp. (4)]** W pasie terenu o szerokości określonej w ust. 1-7 – otwory okienne i drzwiowe nie posiadają odporności ogniowej: D 0/01, D 0/02, D 0/03, , D 0/22, O 0/01, D 0/26, D 0/08, O 1/01, O 1/02, O 1/03, O 2/01, O 2/02, O 2/04, O 2/05, O 3/01, O 3/02, O 3/03, O 3/04, O 3/05, O 3/06, O 3/07, O 3/09, O 3/10.
- **[§271 ust. 11 Rozp. (4)]** Istniejące otwory drzwiowe i okienne nie spełniają obecnie wymagania odporności ogniowej REI 60, oznaczone na rysunkach jako: D 0/23, O 3/07, O 3/09, O 3/10
- **[§218 ust. 1 Rozp. (4)]** Brak wymaganej klasy odporności ogniowej na dachu budynku magazynu scenografii w pasie o szerokości 8 m od tej ściany zaplecza. Po nadbudowie przepis nie będzie mieć zastosowania.
- **[§216 ust. 1 Rozp. (4)]** Obecnie na zapleczu nad drugim piętrem występuje strop drewniany belkowy (planowany do wymiany) oraz nad pierwszym piętrem strop żelbetowy wsparty na stalowych legarach. Nad parterem występuje strop ceramiczny kolebkowy oparty na dwuteownikach stalowych. Nad piwnicami znajdują się stropy odcinkowe na stalowych dźwigarach dwuteowych oraz stropy Kleina. Pod sceną stropy drewniane oparte na stalowej konstrukcji, która nie jest zabezpieczona pożarowo. W związku z przebudową planuje się wymianę stropów na zapleczu na strop gęstożebrowy, a pozostały strop na konstrukcji stalowej planuje się zabezpieczyć płytą GKF lub farbą pęczniejącą. Istniejąca konstrukcja drewniana dachu oraz pokrycie nie spełniają wymaganej odporności ogniowej budynku.
- **§232 ust. 1 Rozp. (4)]** Nad pomieszczeniami techników (3.06, 3.07, 3.08, 3.09) znajduje się strop drewniany, który planuje się wymienić na żelbetowy (lub zostanie zabezpieczony do wymaganej odporności ogniowej REI 60
- **[§232 ust. 4 Rozp. (4)]** Planowane do wydzielenia pożarowego pomieszczenie magazynu rekwizytów (nr 3.05) nie posiada podłogi i stropu o odporności ogniowej REI 120. Istniejące stropy ceglane na belkach stalowych w pomieszczeniach piwnicy nie będą posiadać wymaganej odporności ogniowej REI 120. Stropy zostaną zabezpieczone pożarowo do odporności ogniowej REI 60 płytami lub farbami pęczniejącymi.
- **[§234 ust. 1 Rozp. (4)]** W stropie nad widownią zostaną wykonane otwory do prowadzenia lin podtrzymujących sztankiety. Podłoga podniesiona w pom. magazynu rekwizytów będzie posiadać odporność ogniową REI 60.
- **[§235 ust. 2 Rozp. (4)]** Warunek zapewnienia 2 m pasa EI 60 nie jest spełniony w następujących miejscach:
 - Istniejące drzwi D 0/25 magazynu scenografii (nr 0.23) oddalone są od istniejącego okna w budynku sąsiednim na odległość około 1,90 m oraz
 - istniejące okno znajdujące się holu 0.02 oddalone jest od drzwi zewnętrznych D 0/24 klatki schodowej na odległość ok. 88 cm
- **[§212 ust. 9 Rozp. (4)]** Obecnie brak jest wydzielenia pomieszczeń technicznych tj. hydroforni (-1.02), rozdzielni elektrycznej (0.21)
- **[§272 ust. 3 Rozp. (4)]** Budynek usytuowany jest bezpośrednio przy granicy działki sąsiedniej posiada otwory okienne drzwiowe, które nie spełniają wymagania odporności ogniowej określonej w § 232 ust. 4 i 5. Zamknięcia otworów okiennych i drzwiowych nie

posiadają odpowiedniej odporności ogniowej oznaczone na rysunkach jako: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/22, D 0/24, D 0/29, O 0/02, D 0/06, O 0/03, O 0/04 O 0/05 D 0/25, O 1/05, O 1/06, O 1/07, O 1/08, O 1/09, O 2/08, O 2/09, O 2/10, O 3/05, O 3/06, O O 3/08, O 3/11.

- **[§232 ust. 1 i 2 Rozp. (4)]** W ścianie oddzielenia przeciwpożarowego łączna powierzchnia otworów przekracza 15% powierzchni ściany. **[§232 ust. 6 Rozp. (4)]** W ścianie oddzielenia przeciwpożarowego wypełnienie otworów materiałem przepuszczającym światło, przekracza 10% powierzchni ściany. Zamknięcia otworów okiennych i drzwiowych nie posiadają odpowiedniej odporności ogniowej oznaczone na rysunkach wg poniżej tabeli:

Elewacja – ściana oddzielenia pożarowego	Oznaczenie okna, drzwi lub otworu	Powierzchnia otworów, która została przekroczone o więcej niż 15% powierzchni ściany	Powierzchnia przeszklonych otworów, która została przekroczone o więcej niż 10% powierzchni ściany
Elewacja zachodnia - 1	Fasada szklana O 2/10; Drzwi D 0/25	21,24 m2 (23,50%)	18,56 m2 (20,53%)
Elewacja zachodnia - 2	Okna: O 1/01, O 2/01	12,49 m2 (10,29%)	18,56 m2 (15,29%)
Elewacja wschodnia - 1	Drzwi pełne: D 0/29, D 0/23; Okna: O 0/01, O 1/05, O 1/06, O 2/05, O 3/04, O 3/05, O 3/06, O 3/07, O 3/08, O 3/09	7,63 m2 (3,90%)	9,52 m2 (4,86%)
Elewacja wschodnia – 2 (ściana pom. nr 0.10)	Drzwi pełne w ścianie zaplecza: D 0/26	7,2 m2 (30,00%)	-
Elewacja Północna - 1	Drzwi przeszklone: D 0/24, D 0/06; Okna: O 0/02, O 0/03, O 0/04, O 0/05, O 1/07, O 1/08, O 1/09, O 2/08, O 2/09, O 3/10, O 3/11	15,70 m2 (7,33%)	26,41 m2 (12,33%)
Elewacja Północna - 2	Drzwi przeszklone: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/03; Okna: O 0/01, O 1/02, O 1/03, O 2/02, O 2/04, O 2/05, O 3/01, O 3/02, O 3/03, O 3/04	2,89 m2 (1,20%)	14,97 m2 (6,20%)

- **[§256 ust. 2 Rozp. (4)]** Klatka schodowa K1 obecnie nie jest wydzielona pożarowo i nie jest wyposażona w urządzenia do usuwania dymu. Klatka schodowa K2 nie jest wydzielona pożarowo. Klatka schodowa K3 jest wydzielona pożarowo.
- **[§258 ust. 1 i 2 Rozp. (4)]** Na antresoli występują materiały łatwo zapalne (drewniana obudowa balustrady, skórzane siedzenia we wnękach okiennych przeznaczone do demontażu S 1/11

- **[§71 ust. 1 Rozp. (4)]** Istniejąca pochylnia przy wejściu głównym posiada szerokość płaszczyzny ruchu 1,05 m, wys. krawędzi ok. 0,05 m i nie posiada obustronnych poręczy: S 0/02
- **[§71 ust. 2 Rozp. (4)]** Długość poziomej płaszczyzny ruchu na początku i na końcu pochylni powinna wynosić co najmniej 1,5 m, szerokość jest niewystarczająca i występuje kolizja z drzwiami ewakuacyjnymi z klatki schodowej: S 0/02
- **[§71 ust. 3 Rozp. (4)]** Powierzchnia spocznika przy pochylni dla osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich powinna mieć wymiary co najmniej 1,5 x 1,5 m poza polem otwierania skrzydła drzwi wejściowych do budynku. Powierzchnia spocznika S 0/02 koliduje z drzwiami D 0/03
- **[§271 Rozp. (4)]** Budynki z otworami okiennymi i drzwiowymi na sąsiednich działkach znajdują się w odległościach mniejszych niż 8 m, a ściany zewnętrzne remontowanego budynku posiadają otwory okienne i drzwiowe, które nie są ścianami oddzielenia pożarowego ze względu na bezklasowe otwory okienne i drzwiowe, oznaczona na rysunkach jako: D 0/01, D 0/02, D 0/03, , D 0/22, O 0/01, D 0/26, D 0/08, O 1/01, O 1/02, O 1/03, O 2/01, O 2/02, O 2/04, O 2/05, O 3/01, O 3/02, O 3/03, O 3/04, O 3/05, O 3/06, O 3/07, O 3/09, O 3/10.

[§19 Rozp. (2)] Obecnie w budynku znajdują się hydranty 52.

[§20 Rozp. (2)] Istniejące hydranty 52 znajdują się wewnątrz klatek schodowych oraz przy scenie. Zasięg hydrantów 52 jest niewystarczający na drugim piętrze przy balkonie.

[§12 Rozp. (3)] Droga pożarowa do budynku jest zapewniona w odległości około 19 m od strony ul. Menniczej. Dojazd do budynku nie jest możliwy, ponieważ brak bezpośredniego dostępu do drogi. Budynek teatru znajduje się wewnątrz kwartału zabudowy ograniczonej innymi budynkami. Wjazd na podpiwniczony plac wewnętrzny o wymiarach ok. 10 x 20 m ograniczony jest przez bramę o szer. ok. 5 m i wysokości ok. 3,2 – 3,5 m i dodatkowo brakiem możliwości manewru na placu, pod którym znajdują się stare piwnice z ceglanymi stropami.

Urządzenia przeciwpożarowe oraz inne instalacje i urządzenia służące bezpieczeństwu pożarowemu.

Oświetlenie awaryjne ewakuacyjne.

Niezgodność § 181. (WT).

Obiekty nie są w pełni wyposażone w oświetlenie awaryjne ewakuacyjne.

Wewnętrzna instalacja hydrantowa.

Niezgodność § 19.1. (Rozp. MSWiA – ochrona ppoż.).

Brak zabezpieczenia obiektu w wewnętrzną instalacją hydrantową, wyposażoną w hydranty 25 z wężem sztywnym na zwijadle.

Drogi pożarowe.

Nie zgodność § 12.2. (Rozp. MSWiA – drogi pożarowe).

Odległość drogi pożarowej od budynku teatru jest powyżej 15 m (ok. 25 m).

Nie zgodność § 12.3. (Rozp. MSWiA – drogi pożarowe).

Droga pożarowa nie zapewnia dostępu do teatru w 30% jego obwodu zewnętrznego.

Nie zgodność § 12.9. (Rozp. MSWiA – drogi pożarowe).

6.1. Niezgodności, które zostaną doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami.

Proponuje się doprowadzone do stanu zgodnego z obowiązującymi przepisami:

- **[§240 ust. 1, Rozp. (4)]** Na 2 piętrze brak w drzwiach wieloskrzydłowych, stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku oraz na drodze ewakuacyjnej, wymaganej szerokości nieblokowanego skrzydła drzwiowego wynoszącej ok. 0,8 m przy wymaganej 0,9 m; oznaczonych na rysunkach jako: D 2/02, Planuje się poszerzenie drzwi symetrycznych o szerokości otworu 180 cm
- **[§239 ust. 1, Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości drzwi przeznaczonych do ewakuacji do 3 osób przy wymaganej 0,8 m, oznaczonych na rysunkach jako: D 0/15, oraz brak wymaganej szerokości drzwi przeznaczonych do ewakuacji powyżej 3 osób, przy wymaganej 0,9 m, oznaczonych na rysunkach jako: D 0/10, D 0/11, D 0/12, D 0/13, D 0/14, D 1/02, D 2/05, D 2/06, D 2/07, D 2/08, D 2/09, D 2/10, D 2/11,
- **[§62 ust. 3 Rozp. (4)]** W drzwiach zewnętrznych występują progi o wysokości ponad 0,02m oznaczonych na rzucie parteru jako D 0/08, które zostaną usunięte
- **[§75 ust. 3 Rozp. (4)]** W istniejących drzwiach wewnętrznych występują niedozwolone progi o wysokości ponad 0,02m, które zostaną usunięte wraz z wymianą drzwi
- **[§232 ust. 4 Rozp. (4)]** brak obudowanych, wydzielonych drzwiami przeciwpożarowymi i oddymianych klatek schodowych, tak aby spełniły wszystkie wymagania warunków technicznych – klatki schodowe będą zamykane drzwiami przeciwpożarowymi o odporności ogniowej EI 30 lub EI 60 oraz oddymiane grawitacyjnie: D 0/16, D 0/18, D 1/01, D 2/01, D 2/02, D 2/03, D 2/04, D 2/05, D 3/01, D 4/01, D 5/01, D 5/02. Przed istniejącymi zabytkowymi drzwiami D 0/17 zostanie zamontowana roleta o odporności ogniowej EI 30 (lub alternatywnie drzwi zostaną wymienione na nowe EI 30). Ewakuacja prowadzona będzie z klatki schodowej K1 na zewnątrz przez drzwi D 0/03.
- **[§75 ust. 2 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości drzwi wewnętrznych, (z wyjątkiem drzwi do pomieszczeń technicznych i gospodarczych) przy wymaganej szerokości 0,9m w świetle ościeżnicy: D 0/10, D 0/11, D 0/12, D 0/13, D 0/14, D 1/02, D 2/05, D 2/06, D 2/07, D 2/08, D 2/09, D 2/10, D 2/11,
- **[§241 ust. 1 Rozp. (4)]** brak obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych o odporności ogniowej nie mniejszej niż EI 30: K 0/12
- **[§68 ust. 1 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości spocznika do ewakuacji ludzi przy wymaganej 1,5m, oznaczonych na rysunkach jako: S 0/08, S 4/08, S 4/09
- **[§298 ust. 2 Rozp. (4)]** Wysokość balustrady we foyer na antresoli zostanie dostosowana do wymaganych przepisów: S 1/08
- **[§244 ust. 3 Rozp. (4)]** na drogach ewakuacyjnych miejsca, w których zastosowano pochylnie lub stopnie umożliwiające pokonanie różnicy poziomów zostaną oznakowane

- **[§250 ust. 1 Rozp. (4)]** Przy niezamkniętych schodach prowadzących do piwnicy brakuje zabezpieczenia przed omyłkowym zejściem w przypadku ewakuacji, zostanie wykonana ruchowa barierka: D 0/21
 - **[§251 Rozp. (4)]** Wyjście z klatki schodowej na strych lub poddasze zostanie zamknięte drzwiami lub klapą wyjściową o klasie odporności ogniowej co najmniej w budynkach średniowysokich (SW) i wyższych – E I 30: D 4/01
 - **[§271 ust. 10 Rozp. (4)]** W pasie terenu o szerokości określonej w ust. 1-7 – otwory okienne i drzwiowe nie posiadają odporności ogniowej: O 0/01, O 1/01, O 1/02, O 1/03, O 2/01, O 2/02, O 2/04, O 2/05, O 3/01, O 3/02, O 3/03, O 3/04, O 3/07, O 3/09, O 3/10.
 - **[§271 ust. 11 Rozp. (4)]** Istniejące otwory drzwiowe i okienne zostaną wymienione tak aby spełniały wymaganą odporność pożarową, oznaczone na rysunkach jako: D 0/23, O 3/07, O 3/09, O 3/10
 - **[§218 ust. 1 Rozp. (4)]** Obecnie istniejące zadaszenie nad magazynem scenografii (nr 0.23) nie spełnia powyższych wymagań ale po nadbudowie przepis nie będzie mieć zastosowania, ponieważ dach będzie na tym samym poziomie co w części istniejącej zaplecza.
- §216 ust. 1 Rozp. (4)]** Elementy budynku, odpowiednio do wymaganej klasy odporności pożarowej, zostaną dostosowane do obowiązujących przepisów w zakresie:
- na zapleczu nad drugim piętrem zostanie wymieniony strop drewniany belkowy na strop o wymaganej odporności ogniowej REI 60
 - na zapleczu nad pierwszym piętrem strop żelbetowy wsparty na stalowych legarach zostanie wymieniony lub zostanie zabezpieczony do wymaganej odporności pożarowej REI 60
 - na zapleczu nad parterem występuje strop ceramiczny kolebkowy oparty na dwuteownikach stalowych, który planuje się zachować i zabezpieczyć.
 - nad piwnicami znajdują się stropy odcinkowe na stalowych dźwigarach dwuteowych oraz stropy Kleina, które planuje się zabezpieczyć do wymaganej odporności ogniowej REI 60
 - stropy Kleina nad foyer planuje się zabezpieczyć do odporności ogniowej REI 60 za wyjątkiem istniejących toalet, w których wysokość pomieszczenia na parterze wynosi ok. 2,25 m a na 2 piętrze ok 2,45 m i nie ma możliwości zaniżenia wysokości pomieszczenia.
 - drewniana scena i stalowa konstrukcja sceny, zostaną zabezpieczone pożarowo środkami ogniochronnymi do odporności R30
 - Istniejąca konstrukcja drewniana dachu zostanie zabezpieczona środkami ogniochronnymi bez wymaganej odporności ogniowej R30.
- **§232 ust. 1 Rozp. (4)]** Nad pomieszczeniami techników (3.06, 3.07, 3.08, 3.09) znajdujący się strop drewniany zostanie wymieniony na nowy lub zostanie zabezpieczony do odporności ogniowej REI 60
 - **[§234 ust. 1 Rozp. (4)]** Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego będą posiadać odpowiednią klasę odporności ogniowej (E I) wymaganą dla tych elementów.
 - **[§235 ust. 2 Rozp. (4)]** Warunek zapewnienia 2 m pasa EI 60 zostanie spełniony dla istniejącego okna znajdującego się holu 0.02 oddalonego od drzwi zewnętrznych D 0/24 klatki schodowej na odległość ok. 88 cm

- **[§212 ust. 9 Rozp. (4)]** Zostaną wydzielone pożarowo pomieszczenia tj. hydrofornia (-1.02), rozdzielnia elektryczna (0.21)
- **[§272 ust. 3 Rozp. (4)]** Zamknięcia otworów będą posiadać drzwi o odporności ogniowej EI 60 oznaczone na rysunkach jako: D 0/26, D 0/08
- **[§256 ust. 2 Rozp. (4)]** Klatka schodowa K1 zostanie wydzielona pożarowo i zostanie wyposażona w urządzenia do usuwania dymu. Klatka schodowa K2 zostanie wydzielona pożarowo (okno oddymiające istniejące). Klatka schodowa K3 jest wydzielona pożarowo i zostanie wyposażona w klapę dymową.
- **[§258 ust. 1 i 2 Rozp. (4)]** Na antresoli występują materiały łatwo zapalne (drewniana obudowa balustrady, skórzane siedzenia we wnękach okiennych) przeznaczone do demontażu S 1/11
- **[§71 ust. 1 Rozp. (4)] § 71.** 1. Istniejąca pochylnia dla osób niepełnosprawnych przy wejściu głównym dla widzów zostanie wyposażona w obustronne poręcze: S 0/02
- **[§19 Rozp. (2)]** Istniejące w budynku hydranty 52 zostaną zdemontowane i zostaną zamontowane hydranty 25 z wężem półsztywnym.
- **[§20 Rozp. (2)]** 1. Hydranty wewnętrzne zostaną umieszczane przy drogach komunikacji ogólnej, w szczególności:
 - 1) przy wejściach do budynku i klatek schodowych na każdej kondygnacji budynku,
 - 2) w przejściach i na korytarzach,
 - 3) przy wejściach na poddasza;Zasięg hydrantów wewnętrznych w poziomie obejmuje całą powierzchnię chronionego budynku, strefy pożarowej lub pomieszczenia.

Po dokładnej analizie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynku ustalono, że pełne usunięcie nieprawidłowości jest niemożliwe do wykonania. Wynika to z konstrukcji budynku i jego zabytkowego charakteru.

Dlatego na etapie projektu budowlanego należy przyjąć rozwiązania, które w znacznej mierze podniosą stan warunków ochrony przeciwpożarowej w budynku, a jednocześnie nie naruszają w sposób istotny cech obiektu zabytkowego. Zapewni to podniesie bezpieczeństwa dla osób przebywających w budynku i akceptowalne warunki ewakuacji.

6.2. Niezgodności, które nie zostaną doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami.

Niezgodności nie zostaną doprowadzone (w ogóle lub częściowo) do stanu zgodnego z przepisami z powodu braku możliwości technicznych wykonania w tym celu niezbędnych prac. Prace konieczne do wykonania, zapewniające doprowadzenie tych nieprawidłowości do stanu zgodnego z przepisami, obejmowałyby zakres nieakceptowalny ekonomicznie oraz wynika z ochrony konserwatorskiej i zaleceń Konserwatora zabytków (załącznik).

- **[§240 ust. 1, Rozp. (4)]** Na parterze i 2 piętrze brak w drzwiach wieloskrzydłowych, stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku oraz na drodze ewakuacyjnej, wymaganej szerokości nieblokowanego skrzydła drzwiowego wynoszącej ok. 0,8 m przy wymaganej 0,9 m; oznaczonych na rysunkach jako: D 0/01 (szer. 0,8 m), D 0/02 (szer. 0,8 m), D 0/03 (szer. 0,7 m), D 0/04 (szer. 0,8 m), D 0/05 (szer. 0,8 m),

- **[§239 ust. 1, Rozp. (4)]** brak wymaganej szerokości drzwi przeznaczonych do ewakuacji powyżej 3 osób, przy wymaganej 0,9 m, oznaczonych na rysunkach jako: D 0/08 (szer. 0,8 m), D 0/09 (szer. 0,8 m), D 2/01 (szer. 0,8 m)
- **[§69 ust. 3 Rozp. (4)]** Liczba stopni w jednym biegu schodów wewnętrznych na klatce schodowej K2 wynosi 28 stopni na rzucie 1 i 2 piętra: S 1/16, S 2/08
- **[§69 ust. 6 Rozp. (4)]** Wymagana szerokość 0,25 m w stopniach schodów zabiegowych nie jest zapewniona w odległości 0,4 m od poręczy balustrady wewnętrznej: S 1/17, S 2/09, S 3/03, stalowe schody kręcone niedostosowane są do wymagań ewakuacji: S 0/20, S 1/18, S 2/14
- **[§249 ust. 1 Rozp. (4)]** Na 2 piętrze przy foyer zaprojektowano szklaną ścianę o odporności ogniowej EI 60 oznaczonej jako: O 2/11
- **[§271 ust. Rozp. (4)]** Odległość okien dymowych od budynków sąsiednich wynosi około 7-6 m przy wymaganych 8 m, niezgodności oznaczone są jako: O 3/03
- **[§235 ust. 4 Rozp. (4)]** Odległość klap dymowych od ściany oddzielenia pożarowego jest mniejsza niż 5 m i wynosi: 1 m i 3 m: D 5/01
- **[§245 Rozp. (4)] [PN-B-02877-4, pkt. 3.1.2]** Powierzchnia istniejących drzwi napowietrzających klatkę schodową K1 jest niewystarczająca i wynosi 2,6 m² przy wymaganej powierzchni otworu napowietrzającego ok. 3,5 - 3,8 m².
- **[§75 ust. 2 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości drzwi wewnętrznych, (z wyjątkiem drzwi do pomieszczeń technicznych i gospodarczych) przy wymaganej szerokości 0,9 m w świetle ościeżnicy: D 0/08 (szer. 0,8 m), D 0/09 (szer. 0,8 m), D 2/01 (szer. 0,8 m)
- **[§75 ust. 2 i 3 Rozp. (4)]** W drzwiach D 0/27 znajduje się próg o różnicy wysokości 0,05 m oraz w drzwiach D 0/28 próg o wys. 0,02 m.
- **[§68 ust. 1 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości spocznika do ewakuacji ludzi przy wymaganej 1,5m, oznaczonych na rysunkach jako: S 0/02 (szer. 1,30 m), S 0/06 (szer. 0,20 m), S 0/07 (szer. 0,30 m), S 0/18 (szer. 0,0 m), S 0/15 (szer. 1,47 m), S 1/03 (szer. 1,24 m), S 1/10 (szer. 0,35 m), S 1/15 (szer. 1,41 m), S 2/03 (szer. 1,20 m), S 2/10 (szer. 0,30 m), S 2/11 (szer. 1,27 m), S 3/04 (szer. 1,27 m), S 3/08 (szer. 0,30 m), S 4/04 (szer. 1,40 m), S 4/07 (szer. 1,47 m)
- **[§241 ust. 1 Rozp. (4)]** brak obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych o odporności ogniowej nie mniejszej niż EI30: K 0/09 oraz wydzielienia EI30 szatni w foyer (nr 0.17) na parterze.
- **[§242 ust. 3 Rozp. (4)]** na 1 piętrze lokalne zaniżenie wysokości drogi ewakuacyjnej wynoszące 1,95 m: S 1/19, na parterze i 1 piętrze klatki schodowej K 3 zaplecza nie jest spełniony wymóg minimalnej wysokości drogi ewakuacyjnej (wynosi ok. 1,90 m, 1,88 m oraz 2,05 na odcinku dłuższym niż 1,5m): S 0/10 (długość 2,5m na parterze przy wyjściu z kl. Schodowej), S 1/12 (długość 2,2m wzdłuż biegu prowadzącego z półpiętra na 1 piętro); na schodach prowadzących z 2 piętra (przy balkonie widowni) zaniżona jest wysokość drogi ewakuacyjnej, wynoszącej obecnie 1,72 m: S 2/05,
- **[§298 ust. 2 Rozp. (4)]** Wysokość balustrad niezgodna z przepisami na klatkach schodowych we foyer (wynosi około 0,85 – 1,0 m): S 0/04, S 0/17, S 0/20, S 0/25, S 1/04, S 1/05, S 2/04, S 1/18, S 2/06, S 2/02, S 2/14, S 3/02, S 4/05, oraz wysokość balustrad niezgodna z przepisami, na całej kl. Schodowej K3 na zapleczu i wynosi ok. 0,85 m
- **[§244 ust. 1 Rozp. (4)]** istniejąca klatka schodowa ewakuacyjna K2 ze schodami zabiegowymi: S 0/09, S 1/06, S 2/07, S 3/01

- **[§69 ust. 5 Rozp. (4)]** Brak szerokości stopni schodów zewnętrznych przy wymaganych 35cm oznaczonych na rysunku jako: S 0/01
- **[§69 ust. 4 Rozp. (4)]** Szerokości stopni stałych schodów wewnętrznych powinna wynikać z warunku określonego wzorem: $2h+s=0,6$ do 0,65 m; obecnie wynosi mniej niż 0,6m: S 0/22, S 1/09
- **[§292 Rozp. (4)]** Wysięg zadaszenia nad wejściem do budynku wynosi około 1,0 m: K 0/01, oraz około 0,4m K 0/03, brak zadaszenia nad pozostałymi wejściami do budynku: K 0/02, K 0/04, K 0/05, K 0/11
- **[§70 ust. 1 Rozp. (4)]** występują niedozwolone pochylnie na 1 piętrze na korytarzu (nr 1.02) o różnicy wysokości ok 20 cm i pochyleniu ok. 15% oznaczone jako: S 1/19
- **[§242 ust. 2 Rozp. (4)]** Szerokość poziomej drogi ewakuacyjnej przy przejściu obok kasy jest mniejsza niż 1,2m i wynosi około 0,7-0.8m dla mniej niż 20 osób: K 0/08
- **[§238 pkt.1 Rozp. (4)]** Brak dodatkowego wyjścia z widowni na balkonie przeznaczonych dla ponad 50 osób (nr pom. 2.21) oraz na parterze wyjścia ewakuacyjne z widowni (nr pom. 0.12) na zewnątrz budynku oddalone są od siebie na odległość 1,3 m
- **[§68 ust. 1 Rozp. (4)]** Szerokość biegów na klatce schodowej K3 nie spełnia granicznych wymiarów schodów stałych w budynku i wynosi około 1m: S 0/11, S 1/13, S 2/13, S 3/06, S 4/06,
- **[§62 ust. 1 Rozp. (4)]** Brak wymaganej szerokości skrzydła głównego dwuskrzydłowych drzwi wejściowych do budynku przy wymaganej 0,9m, oznaczonych na rysunku jako: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/04, D 0/05
- **[§296 ust. 3 Rozp. (4)]** Brak obustronnych poręczy przy schodach wewnętrznych na klatkach schodowych i schodach: S 0/05, S 0/13, S 0/14, S 0/16, S 1/01, S 1/02, S 1/07, S 1/14, S 2/01, S 2/02, S 2/12, S 3/05, S 0/19,
- **[§271 ust. 10 Rozp. (4)]** W pasie terenu o szerokości określonej w ust. 1-7 – otwory okienne i drzwiowe nie posiadają odporności ogniowej: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/22, D 0/25.
- **§216 ust. 1 Rozp. (4)]** Istniejąca konstrukcja drewniana dachu zostanie zabezpieczona środkami ogniochronnymi bez wymaganej odporności ogniowej RE 30.
- **[§232 ust. 4 Rozp. (4)]** W pomieszczeniach zakwalifikowanych do PM, istniejące stropy nie będą posiadać wymaganej odporności ogniowej REI 120. Planowane do wydzielenia pożarowego pomieszczenie magazynu rekwizytów (nr 3.05) nie posiada podłogi i stropu o odporności ogniowej REI 120, ale elementy te będą posiadać odporność REI 60. Istniejące stropy ceglane na belkach stalowych w pomieszczeniach piwnicy nie będą posiadać wymaganej odporności ogniowej REI 120. Stropy zostaną zabezpieczone pożarowo do odporności ogniowej REI 60 płytami lub farbami pęczniającymi o wymaganej odporności ogniowej.
- **[§235 ust. 2 Rozp. (4)]** Warunek zapewnienia 2 m pasa EI 60 nie jest spełniony przy istniejących drzwiach D 0/25 (magazyn scenografii nr 0.23), które oddalone są od istniejącego okna w budynku sąsiednim na odległość około 1,9 m
- **[§272 ust. 3 Rozp. (4)]** Budynek usytuowany jest bezpośrednio przy granicy działki sąsiedniej posiada otwory okienne drzwiowe, które nie spełniają wymagania odporności ogniowej określonej w § 232 ust. 4 i 5. Zamknięcia otworów okiennych i drzwiowych nie posiadają odpowiedniej odporności ogniowej oznaczone na rysunkach jako: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/22, D 0/24, D 0/29, O 0/02, D 0/06, O 0/03, O 0/04 O 0/05 D 0/25, O

1/05, O 1/06, O 1/07, O 1/08, O 1/09, O 2/08, O 2/09, O 2/10, O 3/05, O 3/06, O O 3/08, O 3/11.

- **[§232 ust. 1 i 2 Rozp. (4)]** W ścianie oddzielenia przeciwpożarowego łączna powierzchnia otworów przekracza 15% powierzchni ściany. **[§232 ust. 6 Rozp. (4)]** W ścianie oddzielenia przeciwpożarowego wypełnienie otworów materiałem przepuszczającym światło, przekracza 10% powierzchni ściany. Zamknięcia otworów okiennych i drzwiowych nie posiadają odpowiedniej odporności ogniowej oznaczone na rysunkach wg poniżej tabeli:

Elewacja – ściana oddzielenia pożarowego	Oznaczenie okna, drzwi lub otworu	Powierzchnia otworów, która została przekroczona o więcej niż 15% powierzchni ściany	Powierzchnia przeszklonych otworów, która została przekroczona o więcej niż 10% powierzchni ściany
Elewacja zachodnia - 1	Fasada szklana O 2/10; Drzwi D 0/25	21,24 m ² (23,50%)	18,56 m ² (20,53%)
Elewacja zachodnia - 2	Okna: O 1/01, O 2/01	12,49 m ² (10,29%)	18,56 m ² (15,29%)
Elewacja wschodnia - 1	Drzwi pełne: D 0/29, D 0/23; Okna: O 0/01, O 1/05, O 1/06, O 2/05, O 3/04, O 3/05, O 3/06, O 3/07, O 3/08, O 3/09	7,63 m ² (3,90%)	9,52 m ² (4,86%)
Elewacja wschodnia – 2 (ściana pom. nr 0.10)	Drzwi pełne w ścianie zaplecza: D 0/26	7,2 m ² (30,00%)	-
Elewacja Północna - 1	Drzwi przeszklone: D 0/24, D 0/06; Okna: O 0/02, O 0/03, O 0/04, O 0/05, O 1/07, O 1/08, O 1/09, O 2/08, O 2/09, O 3/10, O 3/11	15,70 m ² (7,33%)	26,41 m ² (12,33%)
Elewacja Północna - 2	Drzwi przeszklone: D 0/01, D 0/02, D 0/03, D 0/03; Okna: O 0/01, O 1/02, O 1/03, O 2/02, O 2/04, O 2/05, O 3/01, O 3/02, O 3/03, O 3/04	2,89 m ² (1,20%)	14,97 m ² (6,20%)

- **[§71 ust. 1 Rozp. (4)]** Istniejąca pochylnia przy wejściu głównym posiada szerokość płaszczyzny ruchu 1,05 m, wys. krawędzi ok. 0,05 m

- **[§71 ust. 2 Rozp. (4)]** Długość poziomej płaszczyzny ruchu na początku i na końcu pochylni powinna wynosić co najmniej 1,5 m, szerokość jest niewystarczająca i występuje kolizja z drzwiami ewakuacyjnymi z klatki schodowej: S 0/02
- **[§71 ust. 3 Rozp. (4)]** Powierzchnia spocznika przy pochylni dla osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich powinna mieć wymiary co najmniej 1,5 x 1,5 m poza polem otwierania skrzydła drzwi wejściowych do budynku. Powierzchnia spocznika S 0/02 koliduje z drzwiami D 0/03
- **[§12 Rozp. (3)]** Droga pożarowa do budynku jest zapewniona w odległości około 19 m od strony ul. Menniczej. Dojazd do budynku nie jest możliwy, ponieważ brak bezpośredniego dostępu do drogi. Budynek teatru znajduje się wewnątrz kwartału zabudowy ograniczonej innymi budynkami. Wjazd na podpiwniczony plac wewnętrzny o wymiarach ok. 10 x 20 m ograniczony jest przez bramę o szer. ok. 5 m i wysokości ok. 3,2 – 3,5 m i dodatkowo brakiem możliwości manewru na placu, pod którym znajdują się stare piwnice z ceglanymi stropami.

Ze względu na wartość zabytkową, drzwi zewnętrzne i częściowo wewnętrzne w obrębie foyer i klatki schodowej K1 podlegają ochronie konserwatorskiej oraz wybrane okna w klatce schodowej K2. Szczegółowy zakres elementów podlegających zachowaniu i renowacji, został podany w Programie Prac Konserwatorskich.

W piwnicy nie będą znajdować się pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, dlatego zgodnie z **§236 ust. 1 Rozp. (4)]** nie ma konieczności zapewnienia ewakuacji z tych pomieszczeń, podobnie jak z pomieszczeń technicznych, magazynów oraz higieniczno-sanitarnych.

7. Proponowane rozwiązania zastępcze.

Istniejące uwarunkowania w tym w szczególności „techniczno-budowlane” powodują, że nie ma możliwości spełnienia w nim w sposób bezpośredni wymagań określonych w obowiązujących „warunkach technicznych”.

W takiej sytuacji konieczne jest stworzenie koncepcji zabezpieczenia przedmiotowych obiektów, która zapewni akceptowalny poziom bezpieczeństwa. Aby koncepcja taka była właściwa, musi być ona adekwatna do zagrożeń pożarowych, jakie w tych obiektach mogą powstać, uwzględniając jego przeznaczenie.

Koncepcja bezpieczeństwa pożarowego powinna być przede wszystkim oparta na możliwości ewakuacji ludzi oraz na wprowadzeniu szeregu czynnych i biernych zabezpieczeń ograniczających możliwość rozprzestrzeniania się ognia i dymu w budynkach.

Konieczne jest także zapewnienie szybkiego wykrycia pożaru oraz powiadomienia o nim pracowników i innych użytkowników.

Wyszczególnienie rozwiązań zastępczych.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa osobom przebywającym w tym budynku, a w szczególności zagwarantowania możliwości bezpiecznego ewakuowania się w przypadku powstania pożaru, proponuje się przyjęcie, jako innych rozwiązań rekompensujących wymagania, których spełnienie nie jest możliwe, koncepcji bezpieczeństwa opartej na:

1. Systemie sygnalizacji pożarowej z monitoringiem PSP
2. Wyposażeniu budynku w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne wykonane według wymagań

określonych w PN-EN 1838 oraz PN-EN 50172. Wartość natężenia światła wynosić na korytarzach i klatkach schodowych będzie wynosić co najmniej 5 Lux.

3. Zwiększenie ilości normatywnej podręcznego sprzętu gaśniczego o 50%.

4. Zawarcie w Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego szczegółowych procedur ogłaszania i przeprowadzania ewakuacji pracowników i osób przebywające w budynku teatru.

8. Analiza i ocena wpływu rozwiązań zastępczych na poziom bezpieczeństwa.

Po dokładnej analizie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków ustalono, że po remoncie i przebudowie, nie będą spełniać wszystkich wymagań z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

Dlatego przyjęto rozwiązania, które w znacznej mierze podniosą stan warunków ochrony przeciwpożarowej w budynku teatru a jednocześnie nie naruszają w sposób istotny cech obiektu zabytkowego. Zapewni to podniesienie bezpieczeństwa dla osób przebywających w budynku i akceptowalne warunki ewakuacji.

Zaproponowane rozwiązania zamienne i docelowe do wykonania, które w znacznej mierze podniosą warunki bezpieczeństwa w obiektach są następujące:

System sygnalizacji pożarowej.

Zapewnieniu pełnej ochrony budynku przez system sygnalizacji pożarowej, realizujący w przypadku powstania pożaru zadania wynikające z przyjętego scenariusza rozwoju zdarzeń, w szczególności powodujące:

- a) przekazanie informacji o pożarze do Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu – za pomocą monitoringu pożarowego,
- b) uruchomienie urządzeń oddymiających klatki schodowe,

Systemem Sygnalizacji Pożaru pozwoli na:

- jak najszybsze wykrycie każdego pożaru w każdej strefie pożarowej i powiadomienie o tym fakcie jednostki straży pożarnej,
- zaalarmowanie osób odpowiedzialnych za organizację ewakuacji lub rozpoczęcie natychmiastowej ewakuacji pracowników w miejsce bezpieczne, gdzie nie będą narażeni na oddziaływanie pożaru oraz widzów w przypadku spektakli,
- ograniczenie możliwości rozprzestrzeniania się dymu w obiekcie, także w trosce o bezpieczeństwo i szybkość działania służb ratowniczych Państwowej Straży Pożarnej

Oświetlenie awaryjne ewakuacyjne.

Przez zapewnienie na korytarzach i na klatce schodowej awaryjnych lamp oświetlenia ewakuacyjnego, zapewniających średnie natężenie oświetlenia ewakuacyjnego co najmniej 5 lx zamiast 1 lx będzie zwiększony poziom natężenia oświetlenia drogi ewakuacyjnej dla osób ewakuowanych i dla ratowników.

Oświetlenie awaryjne ewakuacyjne zostanie zainstalowane na wszystkich poziomych i pionowych drogach ewakuacyjnych bez względu na ich naturalne doświetlenie.

Ponadto zgodnie z warunkami technicznymi oświetlenie awaryjne ewakuacyjne zostanie wykonane w pomieszczeniach:

- sceny teatru,
- widowni,
- na wszystkich kondygnacjach foyer.

Na drogach ewakuacyjnych zostanie zamontowane oświetlenie ewakuacyjne kierunkowe (podświetlane znaki ewakuacyjne) na drogach ewakuacyjnych i wyjściach ewakuacyjnych. Powyższe rozwiązania znacząco wpłyną na bezpieczeństwo oraz czas ewakuacji widzów oraz personelu teatru.

Zwiększenie ilości normatywnej podręcznego sprzętu gaśniczego o 50%.

Zwiększenie ilości gaśnic pozwoli na skuteczniejszą akcję gaśniczą pracowników w przypadku zaistnienia pożaru oraz wyeliminowania zagrożenia w zarodku.

Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego.

Jednym z elementów zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów lub terenu, równoważnym ze spełnieniem warunków technicznych, instalacyjnych i sprzętowych jest zapewnienie właściwej organizacji ochrony przeciwpożarowej i postępowania na wypadek pożaru.

W związku z projektowanym zainstalowaniem Systemu Sygnalizacji Pożarowej należy w Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego uwzględnić w warunkach ewakuacji poniższe zalecenia:

- wyznaczyć osoby do przeprowadzania ewakuacji z budynku teatru,
- wskazania dla osób uczestniczących w przeprowadzeniu ewakuacji,
- konieczność przeszkolenia personelu w sposobach prowadzenia ewakuacji,
- określić etapowość i kolejność ewakuacji ludzi.

9. Wnioski.

Ograniczenia techniczno-budowlane nie pozwalają lub znacznie ograniczają możliwość spełnienia wszystkich wymagań dotyczących bezpieczeństwa pożarowego obiektu.

Realizacja rozwiązań zabezpieczenia ppoż. przyjętych w niniejszym opracowaniu nie dopuszcza występowania w budynku stanu bezpośredniego zagrożenia dla życia ludzi, a także nie powoduje występowania rażącego naruszenia obowiązujących przepisów przeciwpożarowych.

Zastosowanie zaproponowanych zabezpieczeń przeciwpożarowych pozwoli na poprawę bezpieczeństwa obiektu, poprzez tworzenie barier w możliwości rozprzestrzeniania się i/lub rozwoju pożaru.

Reasumując, należy stwierdzić, że przewidziane w niniejszym opracowaniu rozwiązania dają rękojmię utrzymania odpowiedniego standardu bezpieczeństwa obiektu, przy jednoczesnej minimalizacji możliwości niekorzystnego oddziaływania czynników pożaru.

Powyższe rozwiązania zastępcze zdaniem autorów ekspertyzy technicznej zapewnią właściwy poziom ochrony przeciwpożarowej ww. obiektu.

W budynku nie będą występować warunki zagrożenia życia ludzi.

W związku z powyższym, na podstawie przeprowadzonej analizy technicznej i formalno-prawnej autorzy opracowania wnioskuje do Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w Wrocławiu o akceptację zaproponowanych rozwiązań zamiennych w zabezpieczeniu przeciwpożarowym.

. Ekspertyza techniczna Rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej w trybie § 2 ust. 2, rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Strona 47 z 47

10. Załączniki.

Zestawienie powierzchni pomieszczeń – załącznik nr 1

Plan zagospodarowania terenu.

Rzuty modernizowanego i rozbudowywanego budynku teatru.

Program prac konserwatorskich.

Zalecenia konserwatora zabytków.

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA -1 - PODZIEMIE			
-1.01	KORYTARZ	3.49	IV
-1.02	POM. TECHNICZNE	11.47	V
-1.03	SCHODY	3.67	VI
-1.04	MAGAZYN	23.99	III
-1.05	MAGAZYN	22.62	III
-1.06	MAGAZYN	42.64	I
-1.07	PODSCENIE	56.79	VI
-1.08	SCHODY KRĘCONE	5.02	VI
-1.09	PODSCENIE	29.67	VI
-1.10	PODSCENIE	16.07	VI
-1.11	ROZDZIELNIA GŁ.	10.98	IX
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		226.43	
PRZESTRZEŃ TECHNICZNA PO ODGRUZOWANIU		278,20	XVII

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 3 - PIĘTRO 2			
2.01	KL. SCHODOWA	13.26	X
2.02	KORYTARZ	36.09	X
2.03	TOALETA D	8.77	X
2.04	TOALETA M	5.87	X
2.05	GARDEROBA	10.94	X
2.06	GARDEROBA	11.39	X
2.07	GARDEROBA	10.99	X
2.08	POM. GARDEROBIANYCH	8.53	X
2.09	POM. PORZ.	2.45	X
2.10	POM. REALIZATORÓW	20.48	X
2.11	JADALNIA	15.16	X
2.12	POM. PRZEJŚCIOWE	7.00	VI
2.13	POM. GOSPODARCZE	10.59	VI
2.14	TOALETA D	2.90	VI
2.15	SCHODY KR.	4.56	VI
2.16	FOYER	126.04	VI
2.17	TOALETA M	10.59	VI
2.18	TOALETA D	7.53	VI
2.19	KLATKA SCHODOWA	42.77	
2.20	POM. TECHNIKÓW	6.01	VI
2.21	WIDOWNIA - BALKON	51.70	VI
2.22	POM. TECHNIKÓW	6.75	VI
2.23	KL. SCHODOWA TECH.	13.84	
2.24	SALA PRÓB	46.65	X
2.25	ŚLUZA AKUSTYCZNA	2.32	X
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		480.85	

NUMER	POMIESZCZENIE	METRAŻ [m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 1 - PARTER			
0.01	WIATROŁAP	3.14	VI
0.02	HOL	27.63	VI
0.03	PORTIERNIA	5.21	X
0.04	REKWIZYTORNIA	8.82	X
0.05	PRALNIA I PRASOWALNIA	9.69	X
0.06	POM. SOCJALNE	11.85	X
0.07	KORYTARZ	23.62	X
0.08	ŁAZIENKA	5.43	X
0.09	KIESZEŃ BOCZNA	35.40	VI
0.10	ZAPLECZE	26.77	VI
0.11	SCENA	87.96	VI
0.12	WIDOWNIA PARTER	150.86	VI
0.13	TOALETA D	8.05	VI
0.13A	POM. PORZĄDKOWE	2.07	VI
0.14	KIESZEŃ BOCZNA	16.28	VI
0.15	WC NIEPEŁNOSP.R.	3.71	VI
0.16	KASA	6.39	VI
0.17	FOYER	99.05	VI
0.18	WIATROŁAP	27.89	VI
0.19	KL. SCHODOWA K1	26.02	
0.20	KL. SCHODOWA TECH. K2	7.71	
0.21	ROZDZIELNIA EL.	5.04	VII
0.22	KL. SCHODOWA K3	11.53	
0.23	MAGAZYN SCENOGRAFII	41.77	VIII
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		651.88	

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 4 - PIĘTRO 3			
3.01	KL. SCHODOWA K3	13.36	
3.02	POMIESZCZENIE TECH.	73.84	XIV
3.03	MAGAZYN	28.49	XIII
3.04	MAGAZYN	23.07	XII
3.05	MAGAZYN REKWIZYTÓW	108.44	XII
3.06	POM. TECHNICZNE	11.61	XI
3.07	POM. TECHNIKÓW	14.14	XI
3.08	TOALETA	4.70	XI
3.09	KORYTARZ	7.59	XI
3.10	KL. SCHODOWA TECH. K2	13.56	
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		298.79	

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW. [m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 2 - PIĘTRO 1			
1.01	KL. SCHODOWA K3	13.20	X
1.02	KORYTARZ	35.51	X
1.03	TOALETA D	9.09	X
1.04	GARDEROBA	10.55	X
1.05	TOALETA M	6.68	X
1.06	GARDEROBA	11.01	X
1.07	CHARAKTERYZATORNIA	10.16	X
1.08	GARDEROBA	12.80	X
1.09	TOALETA MĘSKA	14.02	VI
1.10	SCHODY	26.57	VI
1.11	ANTRESOLA	69.71	VI
1.12	KL. SCHODOWA K1	27.42	
1.13	KL. SCHODOWA TECH. K2	13.34	
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		260.07	

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 4 - PIĘTRO 4			
4.01	KL. SCHODOWA K3	13.31	
4.02	GARDEROBA	24.98	XV
4.02A	ŁAZIENKA	3.77	XV
4.03	POM. MECHANIKI SCENY	25.68	VI
4.04	POM. TECHNICZNE	66.41	XVI
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		134.15	

WROCLAW
Obręb 0001 Stare Miasto

Nr sekcji: 6.148.12.08.2.1
ul. Mennicza, Świdnicka dz. 63/1, 63/2 AM-37
Skala 1:500
ZGKIM.TM.6640.5359.2023

MAPA DO CELÓW PROJEKTOWYCH

1. Mapa wektorowa opracowana w technologii numerycznej w środowisku MicroStation
2. Układ współrzędnych "PL-ETRF-2000/6"
3. Poziom odniesienia: "PL-EVRF2007-NH".
4. Informacja o służebnościach grunтовых mających wpływ na zagospodarowanie gruntów zlokalizowanych w granicach inwestycji – nie badano służebności gruntowej

Nie wyklucza się istnienia w terenie innych nie wykazanych na mapie urządzeń podziemnych, które nie były zgłoszone do inwentaryzacji lub o których brak jest informacji w instytucjach branżowych.

PRO-MAP Geodezja, Geoinformatyka, GIS
mgr inż. Piotr Trembecki
ul. Spółdzielcza 13/4; 56-300 Milicz
NIP 916-131-08-39 Regon 021265564

mgr inż. Piotr Trembecki
uprawnienia zawodowe
nr 22419 w dziedzinie geodezji
i kartografii wyd. przez GKG

WROCLAW 06.12.2023

LEGENDA:

- linie rozgraniczające wg MPZP
- obowiązująca ciągła linia zabudowy
- obowiązująca linia zabudowy

1UX-M/5, 1UX-M/6
4KD-D, 8KDD
11KDP, 12 KDP
10KD-P/T
3KD-L, 3KDL

tereny zabudowy usług centrotwórczych i zabudowy mieszkaniowej

Ulice dojazdowe

Tereny ciągów pieszo-jezdnych

Ciągi piesze z tramwajem

Ulice lokalne

Odcinek usytuowania przejścia i przejazdu bramowego

Przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej
Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Inwestor

Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium

EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek

PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

Skala

1:500

Data

maj 2024

Nr rys.

T.01

Achitektura

Projektant

mgr inż. arch. Robert Lebioda

Nr uprawnień

704/01/DUW

Opiniodawca

mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek

Nr uprawnień

OKK/UpB/30/2005

„Sound & Space” Sp. z o.o.

60-682 POZNAŃ

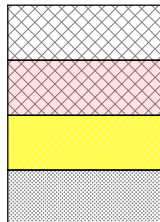
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A

Tel./Fax.: (061) 825-65-27

sound@space.pl

A-Y ZAKRES OPRACOWANIA

OBSZAR ODDZIAŁYWANIA OBIEKTU

REMONTOWANY I PRZEBUDOWYwany BUDYNEK TEATRU

PRZEBUDOWYwany I NADBUDOWYwany BUDYNEK TEATRU

POWIERZCHNIE REMONTOWANE I PRZEBUDOWYwane

ISTNIEJĄCA NAWIERZCHNIA BEZ ZMIAN

LICZBA KONDYGNACJI NADZIEMNYCH

ISTNIEJĄCE WEJŚCIA DO BUDYNKU

ISTNIEJĄCY WJAZD

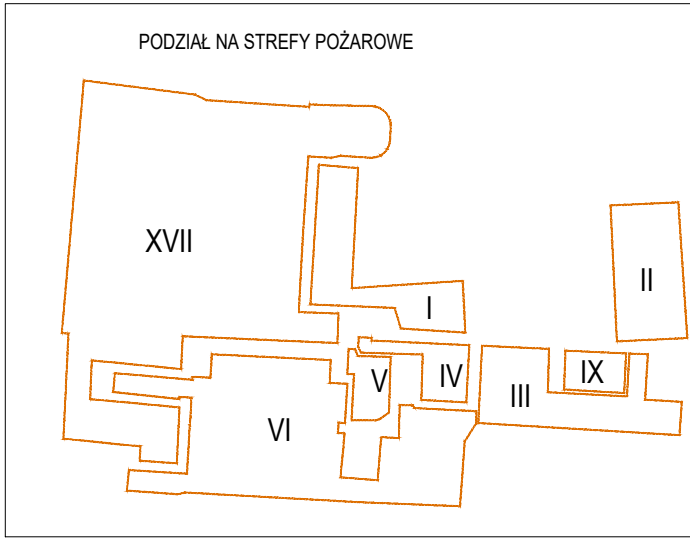
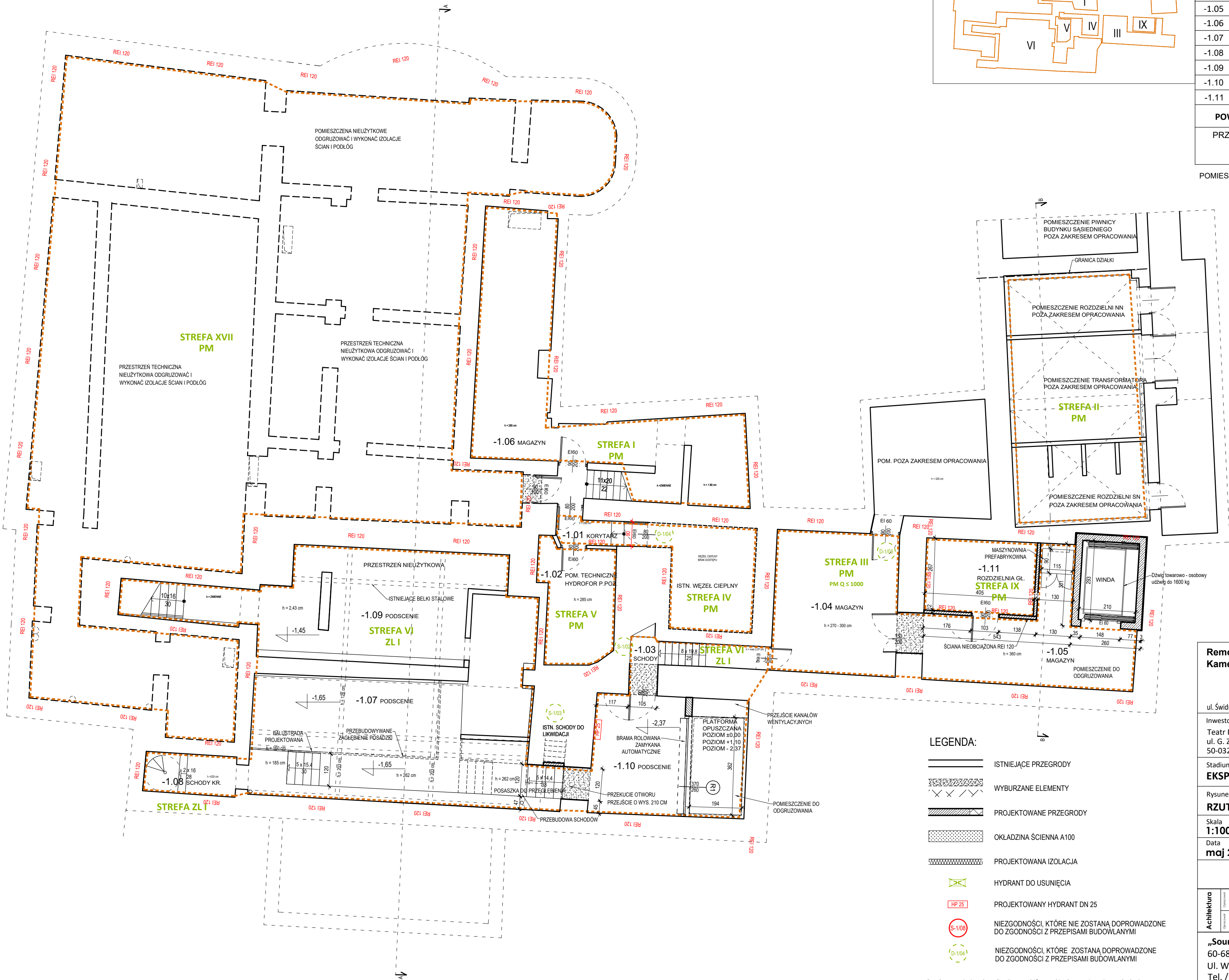

URZĄDZENIA PPOŻ- HYDRANTY ZEWNĘTRZNE

ŚM - MIEJSCE GROMADZENIA ODPADÓW STAŁYCH
PLAC NA KONTENERY O WYMIARACH 4,0 X 2,0 M

1. REMONT SPOCZNIKA SCHODÓW I POCHYLNI DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH
2. PRZEBUDOWA SPOCZNIKA I SCHODÓW
3. PRZEBUDOWA SPOCZNIKA, SCHODÓW I BUDOWA POCHYLNI DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH
4. REMONT ZEJŚCIA DO PIWNICY POD BUDYNKIEM
5. REMONT ISTNIEJĄCYCH STOPNI WEJŚCIOWYCH
6. ISTNIEJĄCE SCHODY POZA ZAKRESEM OPRACOWANIA
7. ŚWIETLIK DACHOWY W BUDYNKU SĄSIEDNIM
8. URZĄDZENIE TECHNICZNE NA BUD. SĄSIEDNIM

- A. PRZEBUDOWYwany BUDYNEK TEATRU
- B. ISTNIEJĄCY BUDYNEK BIUROWY
- C. ISTNIEJĄCY BUDYNEK HANDLOWO-USŁUGOWY
- D. ISTNIEJĄCY BUDYNEK BIBLIOTECZNY
- E. ISTNIEJĄCY BUDYNEK HANDLOWO-USŁUGOWY
- F. ISTNIEJĄCY BUDYNEK HANDLOWO-USŁUGOWY
- G. ISTNIEJĄCY BUDYNEK MIESZKALNY I HANDLOWO-USŁUGOWY
- H. ISTNIEJĄCY BUDYNEK BIUROWY

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA -1 - PODZIEMIE			
-1.01	KORYTARZ	3.49	IV
-1.02	POM. TECHNICZNE	11.47	V
-1.03	SCHODY	3.67	VI
-1.04	MAGAZYN	23.99	III
-1.05	MAGAZYN	22.62	III
-1.06	MAGAZYN	42.64	I
-1.07	PODSCENIE	56.79	VI
-1.08	SCHODY KRĘCONE	5.02	VI
-1.09	PODSCENIE	29.67	VI
-1.10	PODSCENIE	16.07	VI
-1.11	ROZDZIELNIA GŁ.	10.98	IX
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		226.43	
PRZESTRZEŃ TECHNICZNA PO ODGRUZOWANIU		278,20	XVII

POMIESZCZENIA W PIWNICY NIE SĄ PRZEZNACZONE NA POBYT LUDZI

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Investor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek
RZUT PIWNICY

Skala
1:100

Data
maj 2024

Achitektura

mgr inż. arch. Robert Lebioda

mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek

Nr uprawnień
704/01/DUW

Nr uprawnień
OKK/UpB/30/2005

Podpis

Podpis

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAŃ
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel. /Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

LEGENDA:

ISTNIEJĄCE PRZEGRODY

WYBURZANE ELEMENTY

PROJEKTOWANE PRZEGRODY

OKŁADZINA ŚCIENNA A100

PROJEKTOWANA IZOLACJA

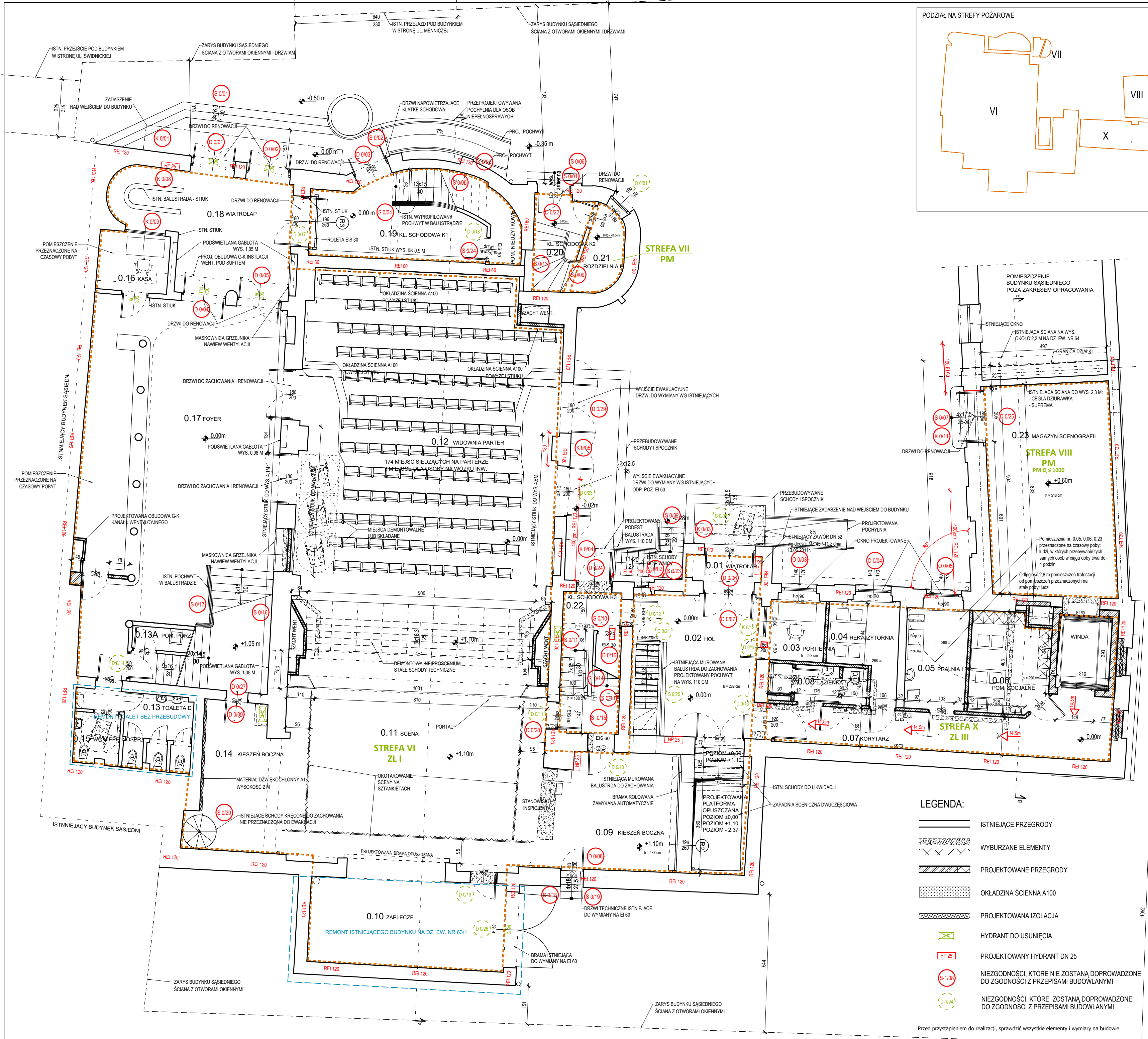
HYDRANT DO USUNIĘCIA

PROJEKTOWANY HYDRANT DN 25

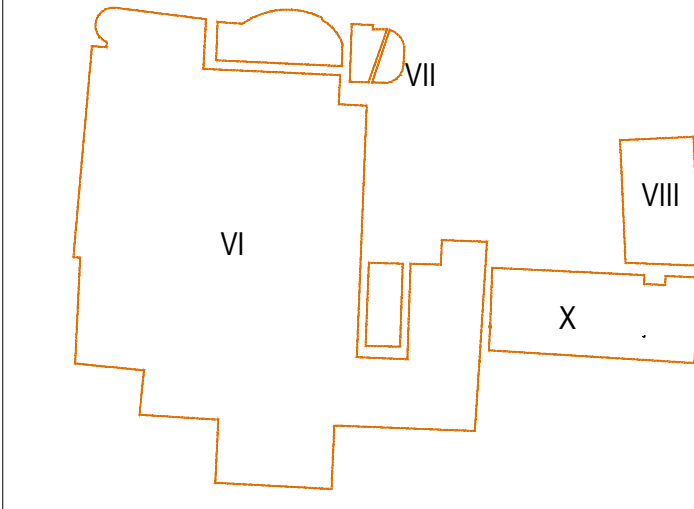
NIEZGODNOŚCI, KTÓRE NIE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI

NIEZGODNOŚCI, KTÓRE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI

Przed przystąpieniem do realizacji, sprawdzić wszystkie elementy i wymiary na budowie

PODZIAŁ NA STREFY POŻAROWE

NUMER	POMIESZCZENIE	METRAŻ [m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 1 - PARTER			
0.01	WIATROŁAP	3.14	VI
0.02	HOL	27.63	VI
0.03	PORTIERNIA	5.21	X
0.04	REKWIZYTARNIA	8.82	X
0.05	PRALNIA I PRASOWALNIA	9.69	X
0.06	POM. SOCJALNE	11.85	X
0.07	KORYTARZ	23.62	X
0.08	ŁAZIENKA	5.43	X
0.09	KIESZEŃ BOCZNA	35.40	VI
0.10	ZAPLECZE	26.77	VI
0.11	SCENA	87.96	VI
0.12	WIDOWNIA PARTER	150.86	VI
0.13	TOAleta D	8.05	VI
0.13A	POM. PORZĄDKOWE	2.07	VI
0.14	KIESZEŃ BOCZNA	16.28	VI
0.15	WC NIEPEŁNOSP.	3.71	VI
0.16	KASA	6.39	VI
0.17	FOYER	99.05	VI
0.18	WIATROŁAP	27.89	VI
0.19	KL. SCHODOWA K1	26.02	
0.20	KL. SCHODOWA K2	7.71	
0.21	ROZDZIELNIA EL.	5.04	VII
0.22	KL. SCHODOWA K3	11.53	
0.23	MAGAZYN SCENOGRFII	41.77	VIII
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		651.88	

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Investor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek
RZUT PARTERU

Skala
1:100

Data
maj 2024

Nr rys.
A-02

Achiektura	mgr inż. arch. Robert Lebioda	Nr uprawnień 704/01/DUW	Podpis
	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	Nr uprawnień OKK/UpB/30/2005	Podpis

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAN
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel./Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

LEGENDA:

ISTNIEJĄCE PRZEGRODY

WYBURZANE ELEMENTY

PROJEKTOWANE PRZEGRODY

OKŁADZINA ŚCIENNA A100

PROJEKTOWANA IZOLACJA

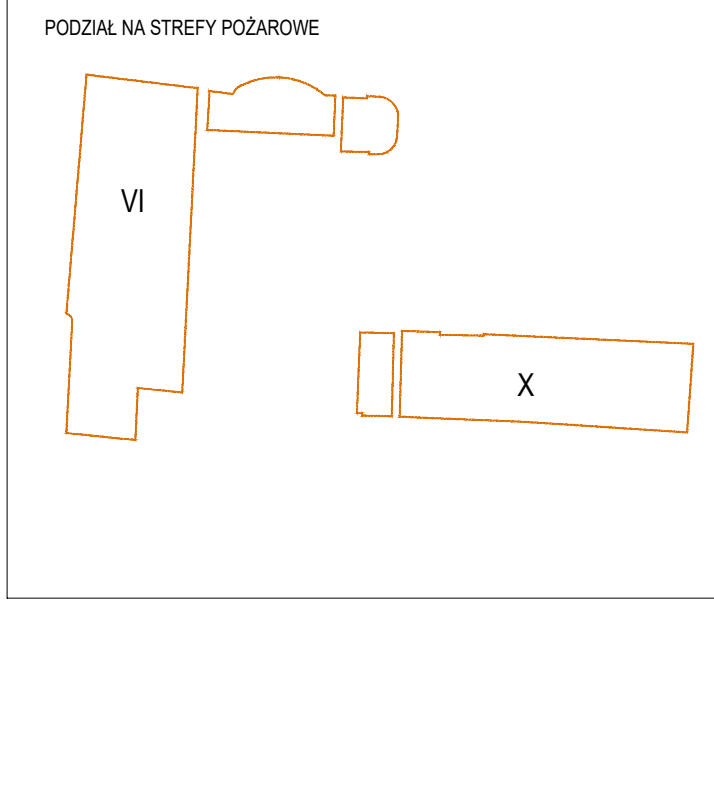
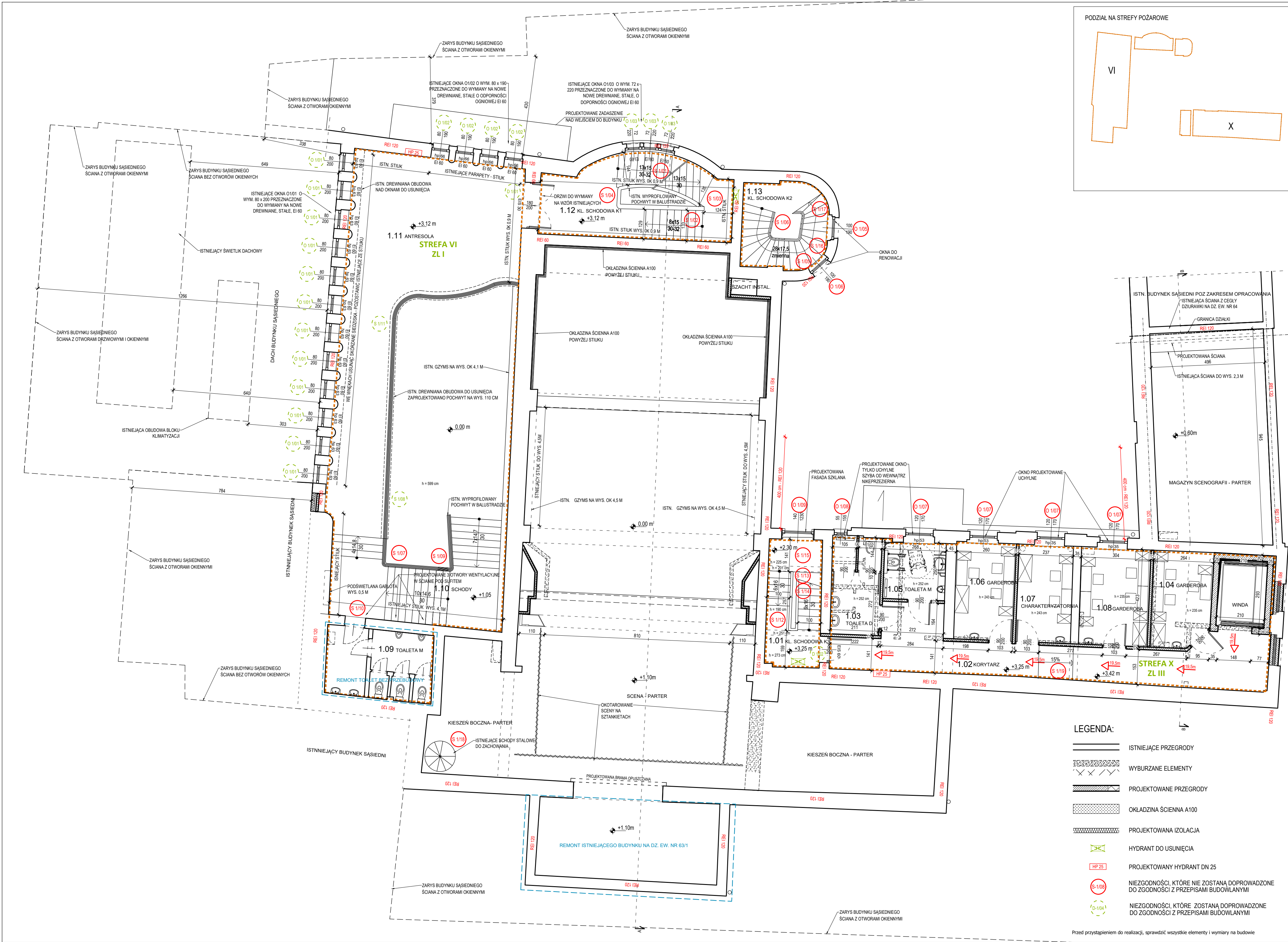
HYDRANT DO USUNIĘCIA

PROJEKTOWANY HYDRANT DN 25

NIEZGODNOŚCI, KTÓRE NIE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI

NIEZGODNOŚCI, KTÓRE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI

Przed przystąpieniem do realizacji, sprawdzić wszystkie elementy i wymiary na budowie

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW. [m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 2 - PIĘTRO 1			
1.01	KL. SCHODOWA K3	13.20	X
1.02	KORYTARZ	35.51	X
1.03	TOALETA D	9.09	X
1.04	GARDEROBA	10.55	X
1.05	TOALETA M	6.68	X
1.06	GARDEROBA	11.01	X
1.07	CHARAKTERYZATORNIA	10.16	X
1.08	GARDEROBA	12.80	X
1.09	TOALETA MĘSKA	14.02	VI
1.10	SCHODY	26.57	VI
1.11	ANTRESOLA	69.71	VI
1.12	KL. SCHODOWA K1	27.42	
1.13	KL. SCHODOWA K2	13.34	
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		260.07	

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Inwestor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek
RZUT I PIĘTRA

Skala
1:100

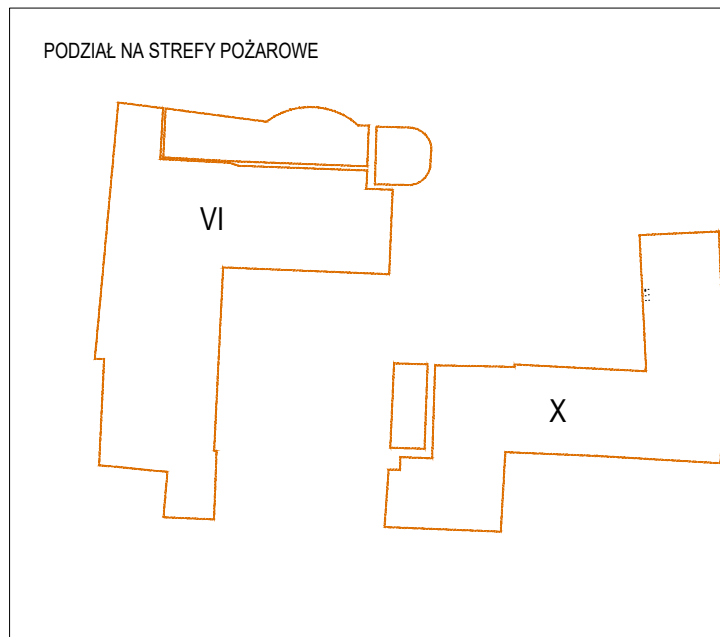
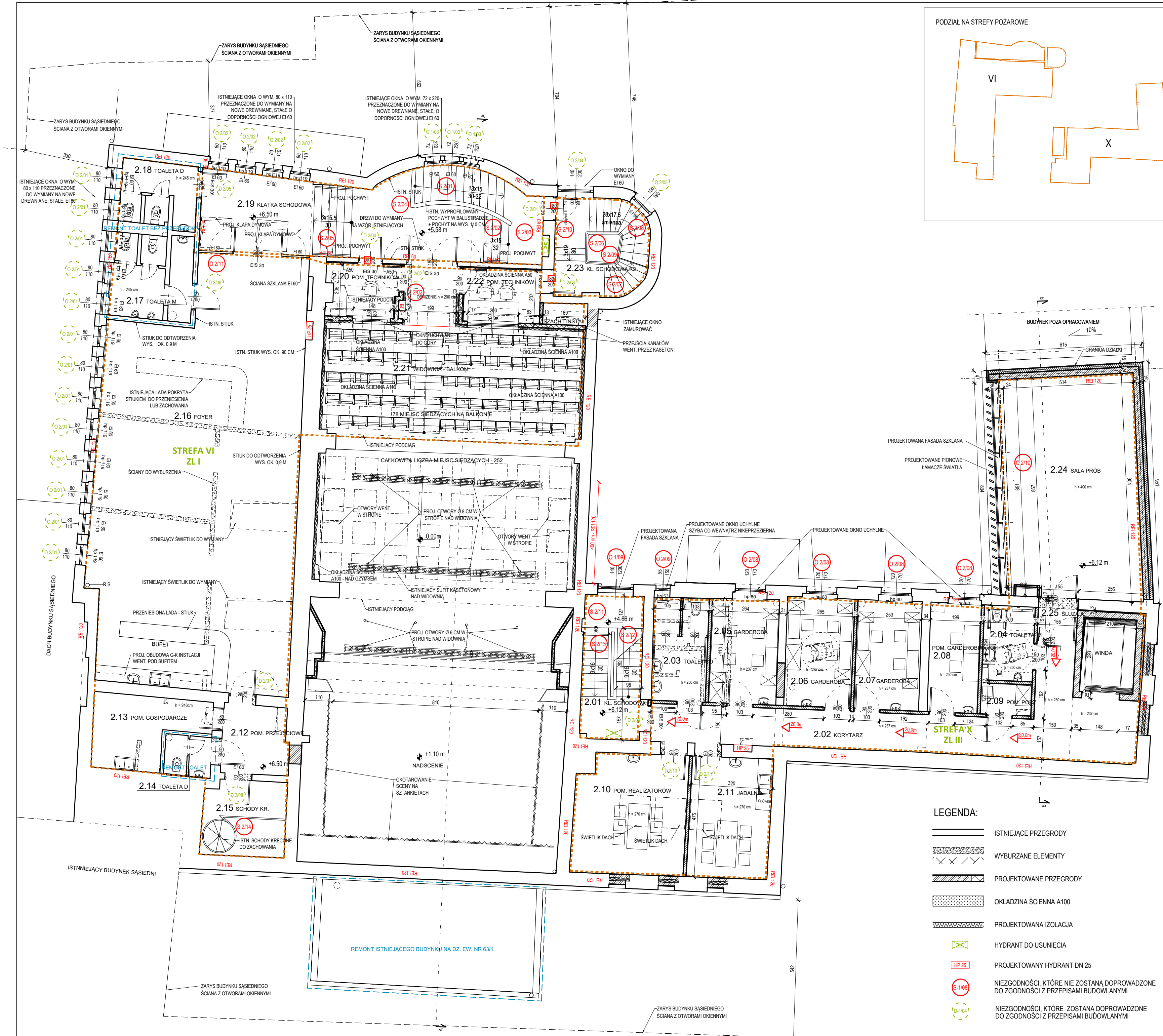
Data
maj 2024

Nr rys.
A-03

Achiectura	mgr inż. arch. Robert Lebioda	Nr uprawnień 704/01/DUW	Podpis
	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	Nr uprawnień OKK/UpB/30/2005	Podpis

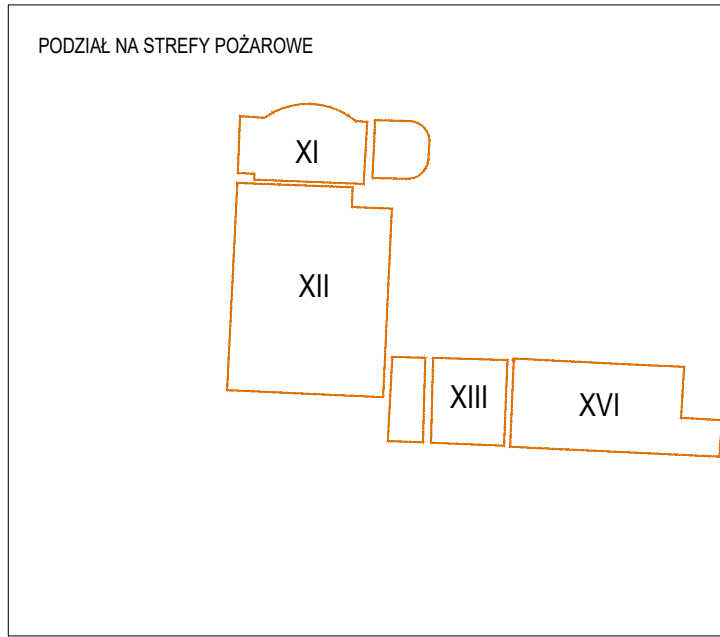
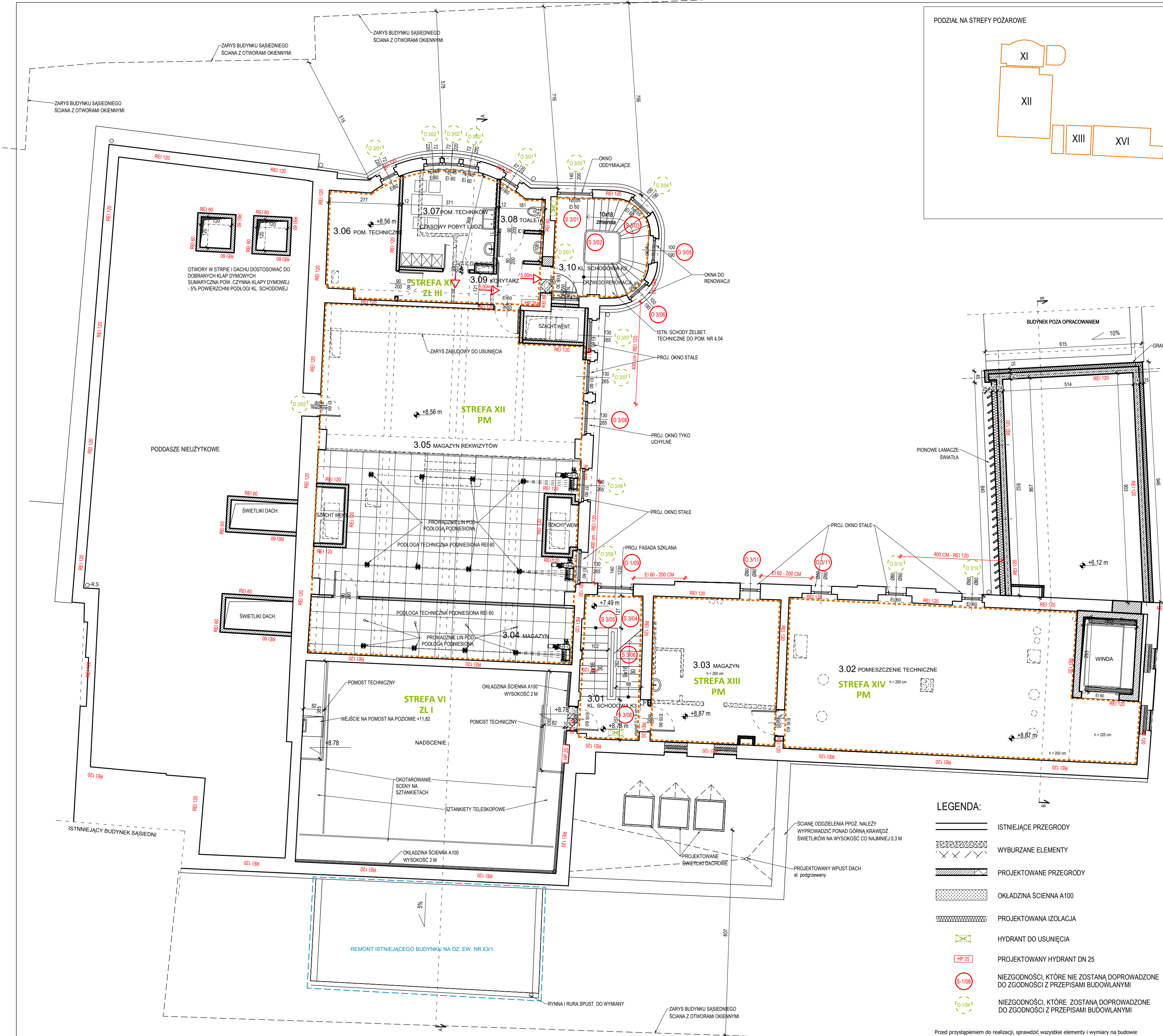
„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAN
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel. /Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

Przed przystąpieniem do realizacji, sprawdzić wszystkie elementy i wymiary na budowie

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 3 - PIĘTRO 2			
2.01	KL. SCHODOWA	13.26	X
2.02	KORYTARZ	36.09	X
2.03	TOALETA D	8.77	X
2.04	TOALETA M	5.87	X
2.05	GARDEROBA	10.94	X
2.06	GARDEROBA	11.39	X
2.07	GARDEROBA	10.99	X
2.08	POM. GARDEROBIANYCH	8.53	X
2.09	POM. PORZ.	2.45	X
2.10	POM. REALIZATORÓW	20.48	X
2.11	JADALNIA	15.16	X
2.12	POM. PRZEJŚCIOWE	7.00	VI
2.13	POM. GOSPODARCZE	10.59	VI
2.14	TOALETA D	2.90	VI
2.15	SCHODY KR.	4.56	VI
2.16	FOYER	126.04	VI
2.17	TOALETA M	10.59	VI
2.18	TOALETA D	7.53	VI
2.19	KLATKA SCHODOWA	42.77	
2.20	POM. TECHNIKÓW	6.01	VI
2.21	WIDOWNIA - BALKON	51.70	VI
2.22	POM. TECHNIKÓW	6.75	VI
2.23	KL. SCHODOWA K2	13.84	
2.24	SALA PRÓB	46.65	X
2.25	ŚLUZA AKUSTYCZNA	2.32	X
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		480.85	

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku na Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu		
ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław		
Inwestor Teatr Polski we Wrocławiu ul. G. Zapolskiej 3 50-032 Wrocław		
Stadium EKSPERTYZA TECHNICZNA		
Rysunek RZUT II PIĘTRA		
Skala 1:100	Nr rys.	
Data maj 2024	A-04	
Architektura	mgr inż. arch. Robert Lebioda	Nr uprawnień 704/01/DUW
Konstrukcja	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	Nr uprawnień OKK/UpB/30/2005
„Sound & Space” Sp. z o.o. 60-682 POZNAŃ Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A Tel./Fax.: (061) 825-65-27 sound@space.pl		

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 4 - PIĘTRO 3			
3.01	KL. SCHODOWA K3	13.36	
3.02	POMIESZCZENIE TECH.	73.84	XIV
3.03	MAGAZYN	28.49	XIII
3.04	MAGAZYN	23.07	XII
3.05	MAGAZYN REKWIZYTÓW	108.44	XII
3.06	POM. TECHNICZNE	11.61	XI
3.07	POM. TECHNIKÓW	14.14	XI
3.08	TOALETA	4.70	XI
3.09	KORYTARZ	7.59	XI
3.10	KL. SCHODOWA K2	13.56	
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		298.79	

LEGENDA:		
	ISTNIEJĄCE PRZEGRODY	
	WYBURZANE ELEMENTY	
	PROJEKTOWANE PRZEGRODY	
	OKŁADZINA ŚCIENNA A100	
	PROJEKTOWANA IZOLACJA	
	HYDRANT DO USUNIĘCIA	
	PROJEKTOWANY HYDRANT DN 25	
	NIEZGODNOŚCI, KTÓRE NIE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI	
	NIEZGODNOŚCI, KTÓRE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI	

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Investor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek
RZUT III PIĘTRA

Skala
1:100

Data
maj 2024

Nr rys.
A-05

Achitektura

mgr inż. arch. Robert Lebioda

Opis

mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek

Nr uprawnień

704/01/DUW

Nr uprawnień

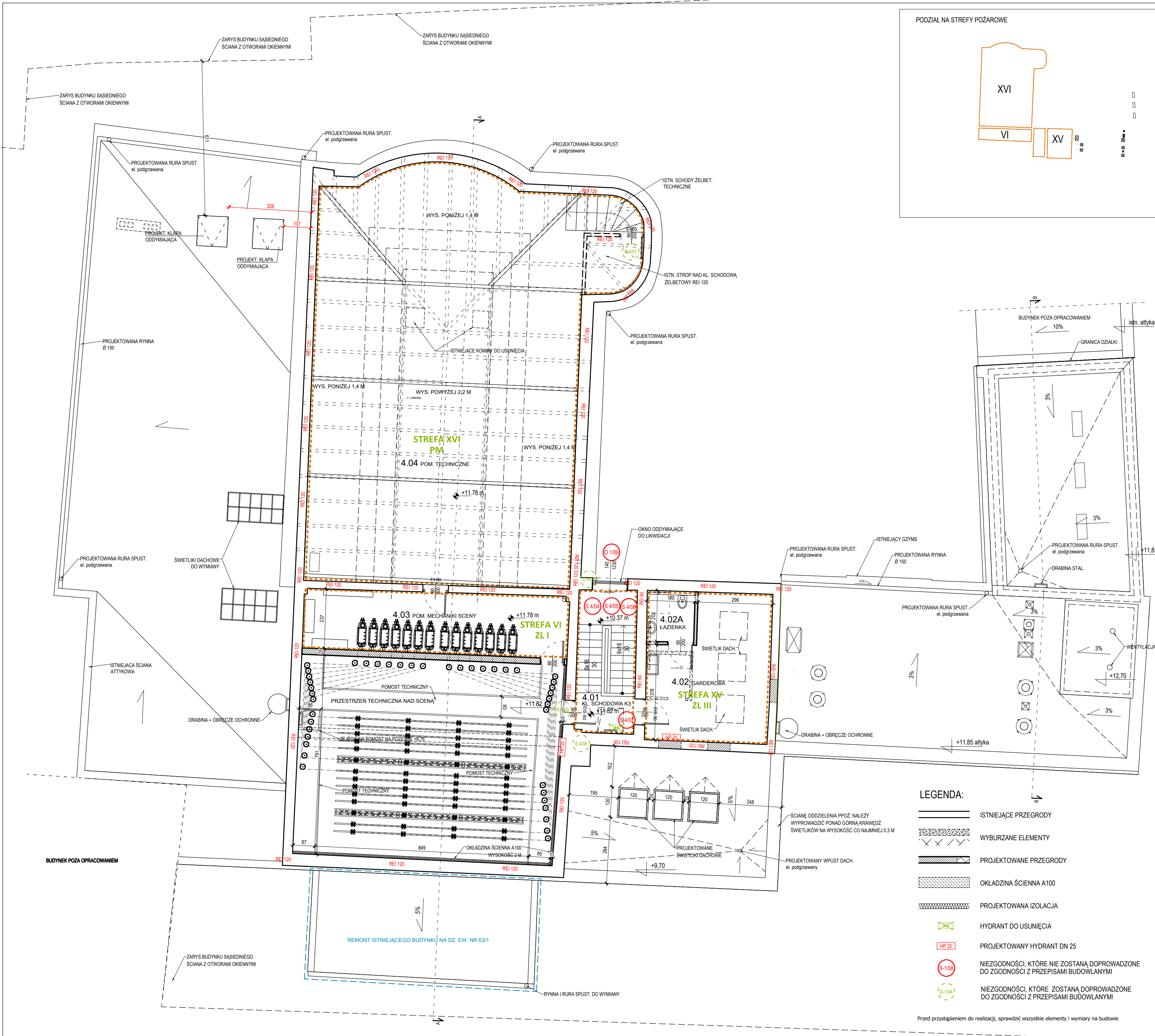
OKK/U pB/30/2005

Podpis

Podpis

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAŃ
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel. /Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

Przed przystąpieniem do realizacji, sprawdzić wszystkie elementy i wymiary na budowie

NUMER	NAZWA POMIESZCZENIA	POW.[m2]	STREFA POŻAR.
KONDYGNACJA 4 - PIĘTRO 4			
4.01	KL. SCHODOWA K3	13.31	
4.02	GARDEROBA	24.98	XV
4.02A	ŁAZIENKA	3.77	XV
4.03	POM. MECHANIKI SCENY	25.68	VI
4.04	POM. TECHNICZNE	66.41	XVI
POWIERZCHNIA POMIESZCZEŃ:		134.15	

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Inwestor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek
RZUT IV PIĘTRA

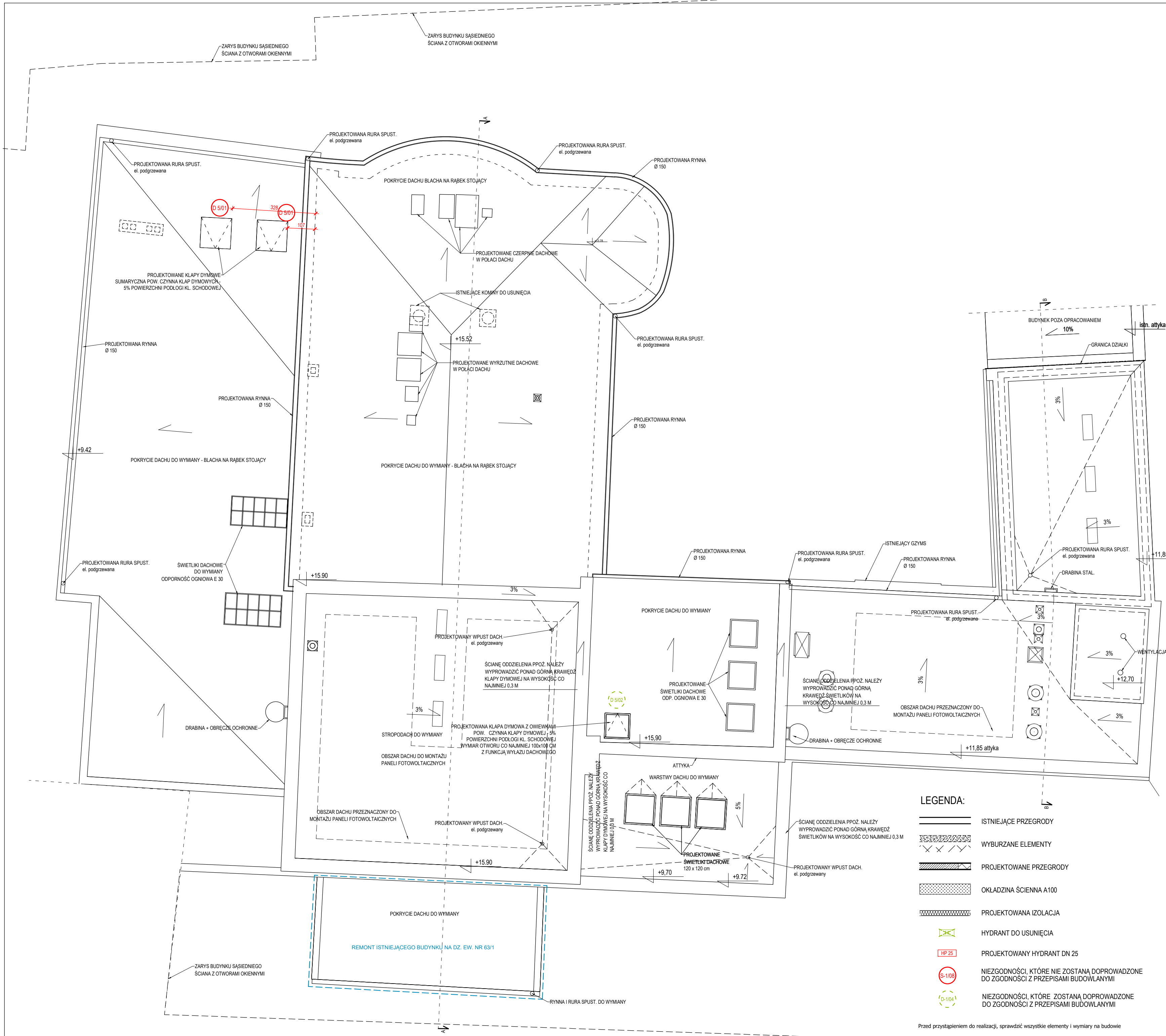
Skala
1:100

Data
maj 2024

Nr rys.
A-06

Achi	mgr inż. arch. Robert Lebioda	Nr uprawnień 704/01/DUW	Podpis
	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	Nr uprawnień OKK/UpB/30/2005	Podpis

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAŃ
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel. /Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Investor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek
WIDOK DACHU

Skala
1:100

Data
maj 2024

Nr rys.
A-07

Achitektura

mgr inż. arch. Robert Lebioda

mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek

Nr uprawnień

704/01/DUW

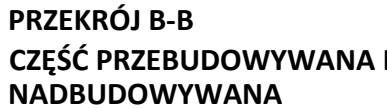
OKK/UpB/30/2005

Podpis

Podpis

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAŃ
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel. /Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

Przed przystąpieniem do realizacji, sprawdzić wszystkie elementy i wymiary na budowie

LEGENDA:

	ISTNIEJĄCE PRZEGRODY
	WYBURZANE ELEMENTY
	PROJEKTOWANE PRZEGRODY
	OKŁADZINA ŚCIENNA A100
	PROJEKTOWANA IZOLACJA
	HYDRANT DO USUNIĘCIA
	PROJEKTOWANY HYDRANT DN 25
	NIEZGODNOŚCI, KTÓRE NIE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI
	NIEZGODNOŚCI, KTÓRE ZOSTANĄ DOPROWADZONE DO ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI BUDOWLANYMI

Przed przystąpieniem do realizacji, sprawdzić wszystkie elementy i wymiary na budowie

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Inwestor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium

EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek

PRZEKROJE: A-A, B-B

Skala

1:100

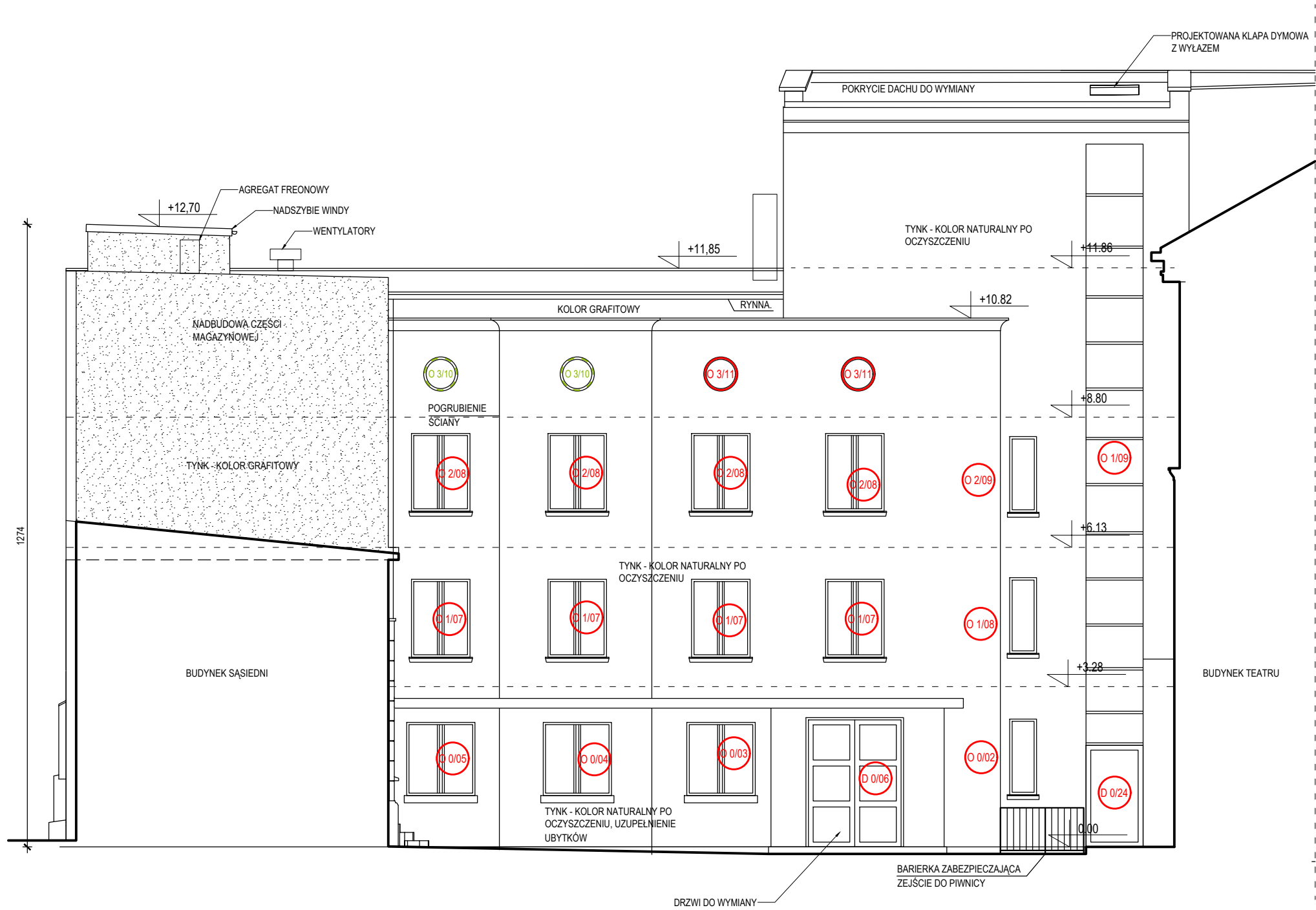
Data
maj 2024

Nr rys.

A-08

Achitektura	Opracował	Nr uprawnień	Podpis
	mgr inż. arch. Robert Lebioda	704/01/DUW	
	Opracował	Nr uprawnień	Podpis
	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	OKK/UpB/30/2005	

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAŃ
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel./Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

ELEWACJA PÓŁNOCNA - 1

ELEWACJA PÓŁNOCNA - 2

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Investor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek

ELEWACJE

Skala

1:100

Data

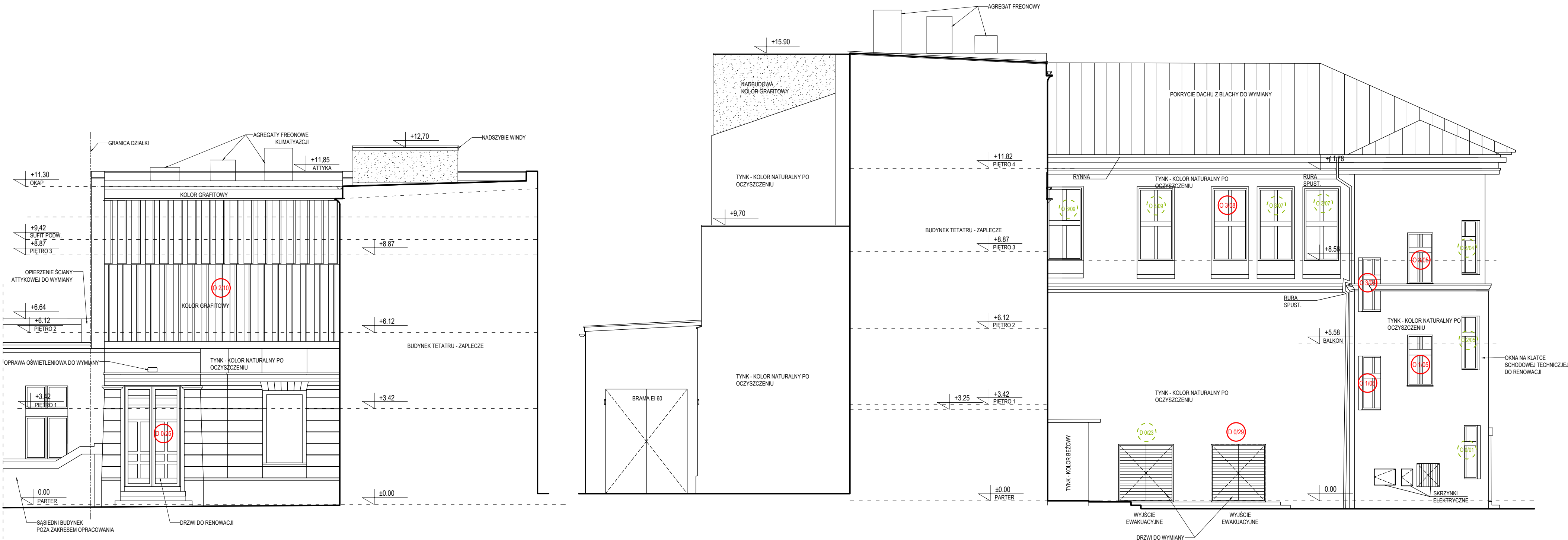
maj 2024

Nr rys.

A-09

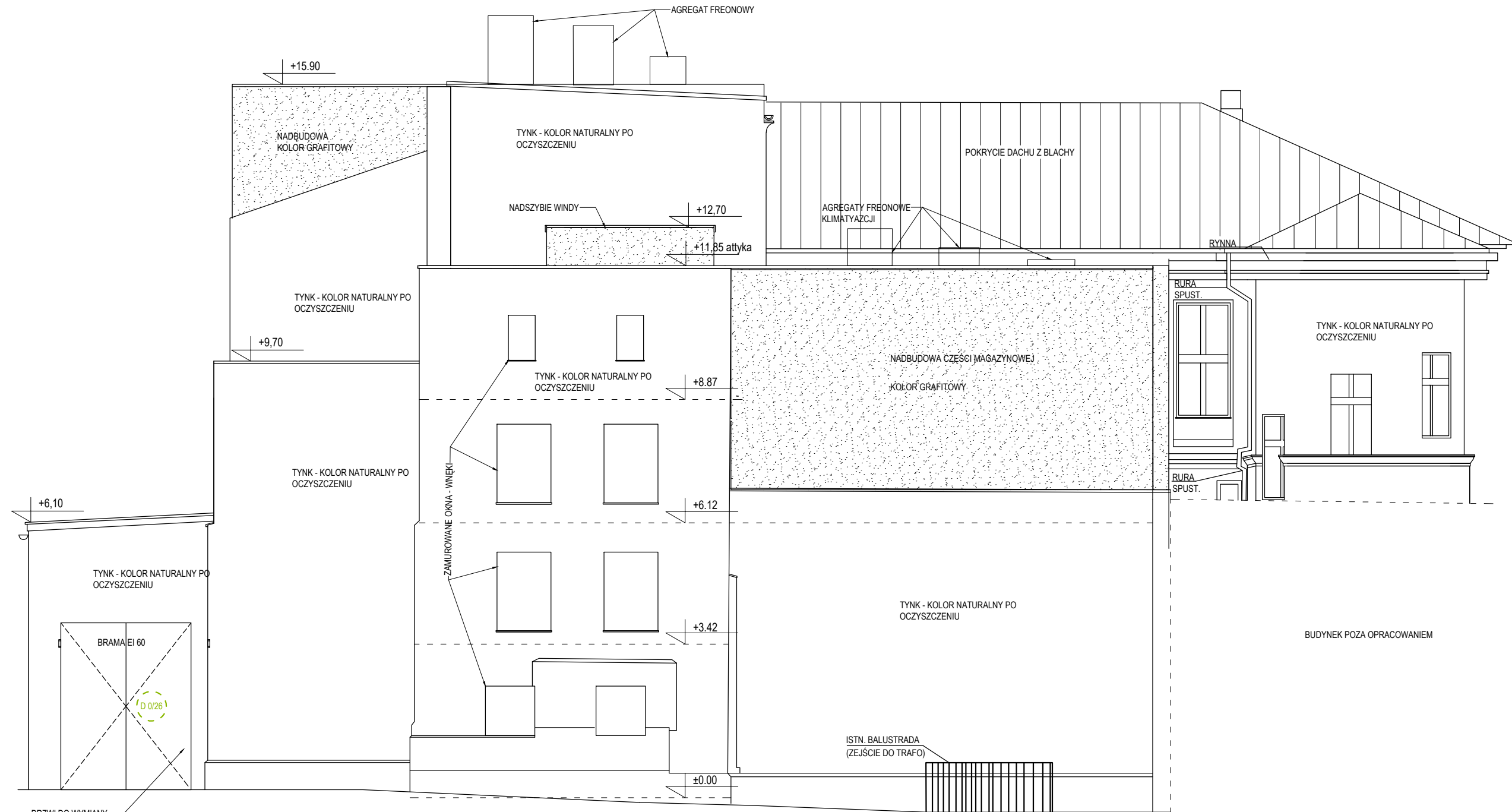
Architektura	mgr inż. arch. Robert Lebioda	Nr uprawnień 704/01/DUW	Podpis
	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	Nr uprawnień OKK/UpB/30/2005	Podpis

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAŃ
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel./Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

ELEWACJA ZACHODNIA - 1

ELEWACJA WSCHODNIA - 1

ELEWACJA WSCHODNIA - 2

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Investor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek
ELEWACJE

Skala
1:100

Data
maj 2024

Nr rys.
A-10

Architektura	mgr inż. arch. Robert Lebioda	Nr uprawnień 704/01/DUW	Podpis
	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	Nr uprawnień OKK/UpB/30/2005	Podpis

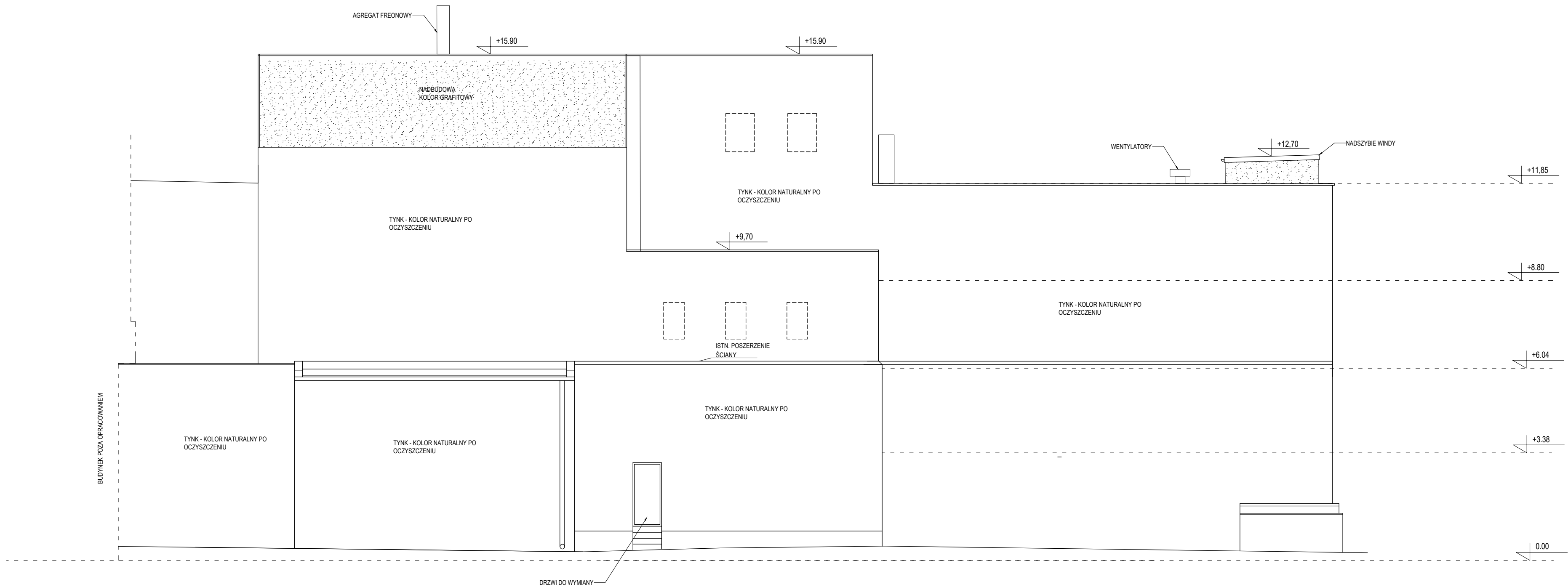
„Sound & Space” Sp. z o.o.

60-682 POZNAŃ

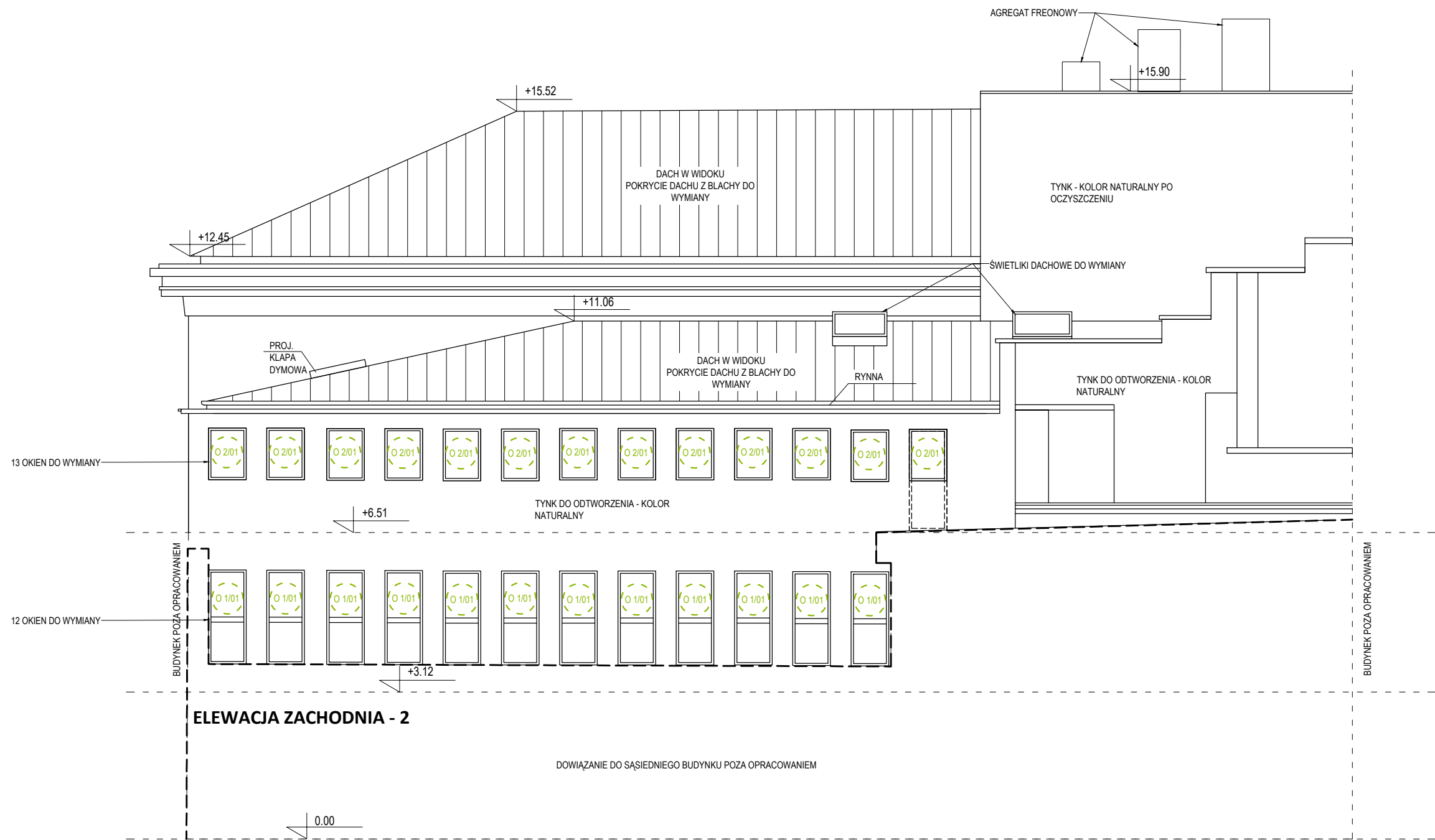
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A

Tel. /Fax.: (061) 825-65-27

sound@space.pl

ELEWACJA POŁUDNIOWA - 1

ELEWACJA ZACHODNIA - 2

Remont, przebudowa i nadbudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu

ul. Świdnicka 28, 50-068 Wrocław

Inwestor
Teatr Polski we Wrocławiu
ul. G. Zapolskiej 3
50-032 Wrocław

Stadium
EKSPERTYZA TECHNICZNA

Rysunek

ELEWACJE

Skala

1:100

Data

maj 2024

Nr rys.

A-11

Architektura	mgr inż. arch. Robert Lebioda	Nr uprawnień 704/01/DUW	Podpis
	mgr inż. arch. Piotr Kaczmarek	Nr uprawnień OKK/UpB/30/2005	Podpis

„Sound & Space” Sp. z o.o.
60-682 POZNAŃ
Ul. W. BIEGAŃSKIEGO 61A
Tel. /Fax.: (061) 825-65-27
sound@space.pl

DOKUMENTACJA KONSERWATORSKA

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

**ELEMENTÓW WYSTROJU ELEWACJI I WNĘTRZ
W BUDYNKU TEATRU POLSKIEGO
- SCENA KAMERALNA,
PRZY UL. ŚWIDNICKIEJ 28 WE WROCŁAWIU.**

Autor programu:
PIOTR WANAT

WROCŁAW, GRUDZIEŃ 2023

DZIEŁO KONSERWATORSKIE I DOKUMENTACJA CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM

1. ZAGADNIENIA HISTORYCZNE

Budynek Sceny Kameralnej Teatru Polskiego znajduje się w północno-zachodniej części kwartału zabudowy wyznaczonego dziś ulicami: - od północy Menniczą (d. Kleine Groschen Gasse), od wschodu Widok (d. Siehdichfür), od południa Placem Teatralnym (d. Zwinger Platz) i od zachodu ul. Świdnicką (d. Schweidnitzer Str.). W 2 połowie XIX w. na posesji pod numerem Schweidnitzerstr 31, na rogu ul. Świdnickiej i Menniczej, działał browar Brauerei Pfeifferhof Carl Scholz. Jak wskazuje zachowana ikonografia z tego okresu, działka ta posiadała gęstą zabudowę: od północnego zachodu stał zwrócony frontem do ul. Świdnickiej, zachowany do dziś, narożny budynek mieszkalny (Wohnhaus). Od wschodu sąsiadował on z oficyną północną z przejazdem na parterze (Nördl. Seitenhaus, Kleine Groschen Gasse 2 - obecnie Mennicza 1). We wschodniej części podwórza znajdowała się okazała oficyna tylna/wschodnia (Hinterhaus/Hintergebaude) - trójkondygnacyjny budynek z poddaszem - na parterze od frontu znajdowały się biura, z tyłu magazyny, w których pod koniec XIX w. urządzono piwiarnię (Pfeifferhof, Hermana Vorwerka?). Od południa oficyna ta stykała się on z niższym, również trójkondygnacyjnym budynkiem z poddaszem, opisywanym jako oficyna boczna (Seitenhaus), mieszczącym w obrębie dolnej kondygnacji stajnie i powozownie. Część południową podwórza od zachodu zamykał budynek mieszczący biura (Komtorgebäude, Kompturgebaude), od zachodu przylegający do wschodniej zabudowy sąsiedniej działki przy ul. Świdnickiej (d. nr 29-30, obecnie 30-32), w której mieściła się do 1945 r. cukiernia Fruchtkonditorei. W październiku 1912 roku na podwórzu tej posesji, w nowo wzniesionym budynku, w miejscu zachodniego budynku biurowego, zostało otwarte kino Kammer-Lichtspiele. Trójkondygnacyjny budynek na planie prostokąta, o dłuższej osi na kierunku północ-południe, wkomponowany był w gęstą zabudowę parceli. Dwie elewacje - węższa północna, i szersza wschodnia posiadały skromny wystrój architektoniczny o formach secesyjnych, przy czym elewacja północna, z zaakcentowaną w formie zaokrąglonego pseudoryzalitu osią środkową, w której mieściło się wejście główne, posiadała charakter fasadowy. Kino zajmowało dolną kondygnację budynku, składało się z sali projekcyjnej zdolnej pomieścić 250 osób oraz balkonu na 130 osób. W dwóch górnych kondygnacjach, mieściły się lokale przeznaczone na działalność usługowo-handlową (biurową). Główne wejście do kina, a także schody prowadzące na balkon znajdowały się od północy. Ponadto w narożniku północno-wschodnim dobudówka o zaokrąglonych narożnikach, wysunięta nieznacznie przed lico elewacji wschodniej mieściła dodatkową klatkę schodową umożliwiającą m.in. komunikację z pomieszczeniami na dwóch górnych kondygnacjach. W 1928 roku kino zostało sprzedane firmie Schauburg AG für Theater und Lichtspiele, w 1943 roku zmieniono nazwę na Theater der Zeit. Ponadto pod tym adresem - 31 -

mieścił się także sklep-hurtownia i winiarnia Paula Schrodera, w reklamach z ok. 1925 r. przy kinie *im Hause der Kammerlichtspiele*.

Uszkodzony w trakcie działań wojennych 1945 r. budynek kina po wojnie został odbudowany i rozbudowany wg proj. Emila Kaliskiego, z adaptacją do funkcji teatralnej. Początkowo działał tu Państwowy Teatr Żydowski, sala teatralna z balkonem posiadała 475 miejsc. Ekran zastąpiła scena z obszernym podsceniem. 2 kwietnia 1949 roku miało miejsce uroczyste otwarcie. Od początku działania teatru z jego sceny korzystał zespół wrocławskiego Teatru Polskiego. W roku 1955 Państwowy Teatr Żydowski na stałe przeniósł się do Warszawy. Gmach pełnił rolę domu kultury i był siedzibą Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Żydów w Polsce. W roku 1968 Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej rozwiązało umowę wieczystego użytkowania teatru przez TSKŻ. W roku 1990 wojewoda wrocławski podjął decyzję o przekazaniu budynku Teatrowi Polskiemu. Oprócz powojennej odbudowy i rozbudowy, budynek teatru był kilkakrotnie remontowany, m.in. zapewne w 1972 r. (zachowała się część dokumentacji projektowej), w latach 2001-2002 przeprowadzono modernizację, w ramach której m.in. wymieniono i wzmocniono podłogi, wymieniono fotele na widowni, wykonano roboty elektryczne.

2. STAN ISTNIEJĄCY.

Obecnie w obrębie budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego można wyróżnić trzy części.

Wszystkie murowane z cegły, tynkowane, podpiwniczone (częściowo?).

1. Dawny budynek kina Kammer-Lichtspiele, pierwotnie trójkondygnacyjny, uszkodzony w trakcie działań wojennych 1945 r. po wojnie został odbudowany i rozbudowany wg. proj. Emila Kaliskiego. Zniszczonej najwyższej kondygnacji poddasza użytkowego nie odbudowano, przekształceniom uległy także elewacje, m.in. zamurowano dawne wejście główne, zredukowano większość detalu, na elewacji wschodniej zamurowano pas okien doświetlających salę projekcyjną i przepruto nowe otwory wyjść. Od zachodu, w miejscu zniszczonej w 1945 r. kawiarni-cukierni Fruchtkonditorei, znajdującej się na tyłach posesji przy ul.Świdnickiej nr. 30-32, d.29-30) dobudowano część mieszczącą m.in. wejście główne, przedsionek z kasą, foyer z reprezentacyjną klatką schodową i antresolą, szatnie na dwóch poziomach, toalety oraz pracownię dekoratorską, a cały powiększony budynek nakryto nowym dachem.

Elewacje: w obrębie budynku dawnego kina pokryte tynkiem szlachetnym o fakturze cyklinowanej, wtórnie częściowo malowanym, ze skromnym detałem architektonicznym w formie profilowanego gzymsu międzykondygnacyjnego, i mocno wyładowanym prostym gzymsem wieńczącym; zarówno tynki jak i gzymsy wprowadzone niewątpliwie podczas powojennej odbudowy. Na elewacji północnej zachowane w formie zredukowanej oryginalne portale dawnego wejścia głównego i wejścia do narożnej klatki schodowej, ten ostatni pozbawiony pierwotnego zwieńczenia. Elewacja północna dobudowanej w 1949 r. części zachodniej tynkowana podobnie jak budynek d. kina (wyprawa szlachetna cyklinowana), z mocno wyładowanym gzymsem wieńczącym, na parterze w strefie wejścia głównego szerokie pasy boniowe - trzy od strony zachodniej, dwa od strony wschodniej, ponadto dwie bruzdy w tynku biegnące pod pasami okien tworzą jedyne horyzontalne podziały elewacji; w dolnej części elewacji, na styku z podestem wejścia głównego, cofnięty bardzo niski cokół z ustawionych pionowo czterech warstw główek ceglanych, w większości zasłonięty przez wtórny podest. Górna część elewacji zachodniej (w obrębie dwóch rzędów okien) nie tynkowana - eksponowany surowy watek ceglany, dolna część elewacji zasłonięta przez zabudowę działki nr 30-32.

Układ części okien w elewacjach północnej i wschodniej budynku dawnego kina odpowiada pierwotnym podziałom elewacji. Stolarka okienna i drzwiowa na elewacjach z różnych okresów, zachowana w różnym stanie: w obrębie budynku dawnego kina zapewne oryginalne (1912 r.), obecnie nie malowane, skrzydło drzwi wejściowych narożnej klatki schodowej razem z szyldem

klamki i ozdobną kratą, także część okien tej klatki schodowej zachowała oryginalne profilowane listwy ramiaków i przymykowe, być może także profilowane belki ślemieniowe; okna górnej kondygnacji elewacji wschodniej wtórne lub bardzo mocno przekształcone, razem z oknami narożnej klatki schodowej ze zredukowanymi podziałami, malowane na biało. Pozostałe okna i drzwi z czasu powojennej odbudowy, może częściowo wymienione w 1972 r., jednostkowo modernizowane i naprawiane w okresie późniejszym. Drzwi wejścia głównego, podobnie jak znajdujące się obok drzwi prowadzące bezpośrednio na zachodnią klatkę schodową, dwuskrzydłowe, z czasu powojennej odbudowy (1949 r.), dębowe (?), lakierowane, z zachowanym częściowo oryginalnym szkleniem z fazowaną krawędzią, okucia w większości wtórne, w dolnej części pasy blachy odbojowej. Stolarka okienna górnej kondygnacji malowana na biało, w niższej kondygnacji, podobnie jak drzwi wyjściowe z sali teatralnej, nie malowana.

Gzymsy i parapety okien opierzone blachą.

Wnętrza:

W budynku dawnego kina salę projekcyjną z balkonem zaadaptowano po przebudowie części wschodniej na potrzeby sali teatralnej. Wydaje się że uległa ona stosunkowo niewielkim przekształceniom: widoczne są elementy żelbetowej konstrukcji sali, nie zmieniony pozostał balkon, na suficie sali zachowały się prawdopodobnie oryginalne kasetony, w których pierwotnie zainstalowane było oświetlenie (?), na ścianach widowni do wysokości ok. 3,5 m. wykonano okładzinę imitującą płyty z zielonego marmuru, zwieńczoną takim samym profilowanym gzymsem; w dwóch wnękach grzejnikowych na ścianie wschodniej i zachodniej zachowały się repusowane w blasze miedzianej kraty, z plastyczną dekoracją o cechach klasycyzujących z przedstawieniem tańczących putti - na ścianie wsch., i tańczącymi nimfami - na zach. -. Widownia została gruntownie zmodernizowana w latach 2001-2002 (wymiana podłogi wraz z jej wzmocnieniem, wymiana foteli na widowni, roboty elektryczne), prawdopodobnie zmieniono niektóre wysokości, co widoczne jest na styku z okładziną ścienną. Część instalacji elektrycznej położona natynkowo/naściennie. Przebudowana została także całkowicie frontowa klatka schodowa (od zachodu), prowadząca m.in. na balkon - posadzki i schody wykonano z żółtego terrazzo, wykonując na posadzkach [i spocznikach] imitację podziałów na kwadratowe płyty układane diagonalnie i prostopadłe; w stopniach schodów zachowały się z obu stron osadzone śruby służące zapewne do montażu prętów dywanowych. Balustrada pełna, z masywnym pochwytem, oraz ściany do wysokości ok. 0,9 m nad posadzką pokryte zieloną marmoryzacją podobną do tej z sali widowiskowej; ściany powyżej, podniebia schodów i sufity malowane na biało. Narożna klatka schodowa, z duszą, została prawdopodobnie zmieniona w niewielkim stopniu. Ściany tynkowane, malowane na biało; zachowała się oryginalna

balustrada schodów z prętów stalowych o przekroju kwadratowym, z dekoracyjnym wywinięciem i zakończeniem na najniższej kondygnacji, ponadto w wejściu do pomieszczenia nad widownią (dawny lokal usługowy, obecnie magazyn /rekwizytornia) zachowały się obite blachą drzwi o ściętych górnych narożnikach, ze szczeliną listową. Betonowy strop klatki powojenny, w nim zamontowane metalowe kółko, być może oryginalne, obecnie służące zapewne do transportu pionowego cięższych rekwizytów.

We wnętrzu dobudówki zachodniej w dolnej kondygnacji wspomniany przedsionek wejścia głównego z kasą biletową [na ścianie wsch. przedsionka dekoracyjna osłona grzejnika- dwie tańczące baletnice], z niego przez parę dwuskrzydłowych, przeszklonych, wahadłowych drzwi rozdzielonych masywnym filarem o zaokrąglonych krawędziach, wejście do wysokiego foyer z szatnią w części zachodniej i wejściem na parter widowni na ścianie wschodniej. Na ścianie południowej reprezentacyjne, trójbiegowe schody, prowadzące na antresolę powyżej i do bufetu umieszczonego na ścianie północnej; stąd, przez dwuskrzydłowe drzwi wahadłowe, jak w wejściu głównym, przejście do zachodniej klatki schodowej. Antresola wsparta na 6 okrągłych filarach/kolumnach, które stoją na blacie kontuaru szatni. Całe pomieszczenie oświetlone w górnej strefie podwójnym rzędem jednakowych prostokątnych okien na ścianach zachodniej i północnej, okna bez podziałów, oddzielone masywnymi, zaokrąglonymi filarami, tworzącymi nisze okienne między którymi głębokie parapety tworzące siedziska. Foyer nakryte stropem spływającym łukiem na ścianę wschodnią. Z antresoli przejście do północnej klatki schodowej, z której dostęp do górnej kondygnacji nad antresolą, w której części zachodniej niewielkie lobby z toaletami i szatnią dla widzów balkonu ; na posadzce żółte terrazzo, na ścianach w dolnej strefie okładzina imitująca zielony marmur, również na kontuarze szatni, analogicznie jak w pozostałej części teatru].

Posadzki i schody z żółtego terrazzo, z imitacją podziałów na kwadratowe płyty układane diagonalnie (posadzka parteru i na antresoli) i prostopadłe na spocznikach; w stopniach schodów zachowały się z obu stron osadzone śruby [z białego metalu] służące zapewne do montażu prętów dywanowych. Jedynie w obrębie szatni posadzka ma barwę jasnokremową i nie posiada imitacji podziałów na płyty. Balustrada schodów i antresoli pełna, z masywnym pochwytem, pokryta zieloną marmoryzacją analogiczną do tej z widowni sali teatralnej, podobnie ściany, filary, lada szatni, podokienniki antresoli; na ścianie wschodniej foyer imitacja okładziny marmurowej sięga do wysokości ok. 3,5 m. - do wysokości balustrady antresoli, i jest zwieńczona podobnym jak w sali teatralnej gzymsem; ściany powyżej marmoryzowanej okładziny, a także [podniebia schodów] i sufit tynkowane i malowane na biało, na dole także na jasnożółto.

Na parterze, w przedsionku i we foyer, we wnękach z grzejnikami na ścianie wschodniej zachowały się trzy repusowane w blasze miedzianej kraty, z klasycyzującą plastyczną dekoracją - z przedstawieniem Apolla grającego na lirze/harfie (w części północnej foyer) i dwiema baletnicami/tancerkami (dwie bardzo podobne kraty - w przedsionku i w części południowej foyer).

Wtórnie, najprawdopodobniej w trakcie remontu z 1972 r. wprowadzono we wnętrzu drobne zmiany - dodano drewnianą nadbudowę balustrady antresoli oraz podwieszono pod sufitem podobną zabudowę, na ścianie północnej antresoli wykonano bufet.

Na ścianach foyer drewniane witryny, prawdopodobnie wtórne, jedna w prostej ramie metalowej.

Stolarka drzwiowa i okienna:

W najstarszej części dawnego budynku kinowego elementy oryginalnej stolarki, jak już wspomniano wyżej, zachowały się w narożnej, północno-wschodniej klatce schodowej. Obok wymienionych profilowanych listew ramiaków zachowały się także, zapewne oryginalne, parapety o łukowym wykroju. Wszystkie okna, za wyjątkiem jednego, posiadają konstrukcję pojedynczą/ pojedyncze szklenie i są malowane.

Drzwi z foyer na widownię pełne, lakierowane/woskowane, klamki z sztyldami neobarokowe, mosiężne, zapewne wtórne, od strony foyer zachowane metalowe mechanizmy blokujące skrzydła w pozycji otwartej. Wszystkie drzwi w ciągach komunikacyjnych dwuskrzydłowe, wahadłowe, lakierowane, z pierwotnie fazowanymi szlifowanymi krawędziami tafli szklanych, okucia z białego metalu - zawiasy, klamki w formie kulistych gałek, listwy odbojowe w dolnej części skrzydeł, stopery BFK i CEGRO - na części drzwi (w posadzce zachowane osadzone metalowe tuleje do przytrzymania drzwi w pozycji otwartej/zamkniętej; podobne drzwi na balkon, lecz zablendowane i malowane. Do części pomieszczeń zachowane drzwi płytowe w okleinie drewnianej, nad niektórymi drzwiami zachowane metalowe napisy z żółtej blachy; część zawiasów i okuć, z białego metalu, może być oryginalna; niektóre skrzydła drzwiowe wtórne, m.in. współczesne z płyty MDF lub podobne, malowane na biało, wtórnie osadzone głębiej w ościeżach, z próbą uzupełnienia marmoryzowanej okładziny ścian w uproszczony sposób.

Okna na ścianie zachodniej i północnej foyer - nie malowane, lakierowane ramiaki, w górnej kondygnacji malowane na biało, większość okien tej oraz wyższej kondygnacji posiada prawdopodobnie w większości zachowane oryginalne (1949?) klamki z białego metalu, w wielu oknach zachowane jest także charakterystyczne szklenie "katedralne", być może oryginalne.

Na suficie przedsionka centralnie okrągły otwór, prawdopodobnie ślad po plafonierze, wyoblony filar w wejściu do foyer, rozdzielający dwoje drzwi, U-kształtna balustrada rozdzielająca przed kasą, okładzina stiukowa w dolnej części ścian, repusowana krata grzejnikowa - dwie tańczące baletnice, współczesne drewniane witryny, na drzwiach wejściowych do foyer metalowy napis PARTER, obok na skrzydle słabo czytelny ślad po napisie WEJŚCIE; SCENA.

Być może elementem pierwotnego wystroju są zachowane w różnych częściach wspólnych proste tafle lustrzane.

2. Od wschodu, do budynku dawnego kina przylega skrzydło południowe. Składa się ono z dwóch części - trójkondygnacyjnego, czteroosiowego budynku w części wschodniej, łączącego się z nieznacznie cofniętym, lecz znacznie głębszym, pięciokondygnacyjnym budynkiem, który łączy się bezpośrednio z południowo-wschodnim narożnikiem gmachu dawnego kina. W skrzydle tym mieszczą się m.in. portiernia, garderoby, toalety, pokoje gościnne oraz klatka schodowa umieszczona w wyższej, zachodniej części. Elewacje pozbawione detalu, zwieńczone gzymsem o formie analogicznej do gzymsu międzykondygnacyjnego na budynku dawnego kina, z wyróżnioną w formie pseudoryzalitu drugą od wschodu osią okienną; w kondygnacji poddasza małe okrągłe okna; w części zachodniej w elewacji dominują okna klatki schodowej zblokowane w jednym pionie. Na elewacjach, łącznie z gzymсами, wyprawa szlachetna o strukturze gruboziarnistej, cyklinowana, o fakturze bardzo podobnej do tynków na elewacji sąsiedniego budynku teatralnego. Stolarka okienna drewniana, bez podziałów, malowana na biało, w oknach klatki schodowej szklenie taflami o fakturze ryflowanej.

O ile część zachodnia skrzydła południowego została wzniesiona w 1949 r., jego część wschodnia powstała poprzez przebudowę wcześniejszego budynku oficyny południowej, o czym świadczy schemat kompozycyjny elewacji, a przede wszystkim zachowany pseudoryzalit: budynek w 1949 r. rozbudowano o jedną oś w kierunku zachodnim, przebudowano otwory okienne poddasza wprowadzając okulusy, a pozbawioną wcześniejszego skromnego detalu elewację pokryto tynkiem szlachetnym.

3. Do skrzydła południowego od wschodu przylega fragment zachowanego szczątkowo budynku oficyny wschodniej z ok. poł. XIX w. (na zachowanych planach z końca XIX i pocz. XX w. określany jako Hintergabäude lub Hinterhaus) należącego do dawnego browaru Scholza. Budynek ten, pierwotnie czterokondygnacyjny, uległ niemal całkowitemu zniszczeniu w 1945 r., po wojnie nie został odbudowany i obecnie zachowała się tylko kondygnacja parteru, z której do Teatru należy niewielki fragment w obrębie dwóch skrajnych osi od strony południowej, pełniący funkcje magazynu. Na elewacji zachowała się część detalu architektonicznego i tynków o formach klasycyzujących - opaska portalowa w osi północnej w formie boniowanych pilastrów, pozostałości boniowanego tynku ściany, podokiennik z płyciną w formie boni kopertowej (rautu) w osi południowej, profilowany gzyms strefy cokołowej; całość zachowanego fragmentu elewacji wieńczy architrav, nad nim słabo czytelne są detale prawdopodobnie nie zachowanej wyższej kondygnacji. Należy podkreślić, że detal dawnej fasady budynku wschodniego zachowany jest praktycznie wyłącznie w obrębie należącej do Teatru Polskiego części, i jest jedynym reliktem pierwotnego wystroju elewacji stojącego wcześniej w tym miejscu budynku. W wejściu do budynku, do którego prowadzą cztery granitowe stopnie, zachowały się dwa oryginalne skrzydła bramne, zdeformowane w górnej części (m.in. brak pierwotnego przeszklenia).

3. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

3.1. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Wydaje się, że budynek Teatru, wyremontowany i rozbudowany w 1949 r. według projektu Emila Kaliskiego, zachował się dość dobrze, spójny architektonicznie i estetycznie. Dotyczy to tak budynku dawnego kina, zintegrowanego z rozbudowaną częścią zachodnią, zarówno w zakresie elewacji i wnętrza, jak i budynku (skrzydła) południowego - przede wszystkim w zakresie elewacji, na uwagę zasługuje także znajdująca się w nim klatka schodowa.

Nadrzędnym celem planowanych prac konserwatorskich powinno być zachowanie jak największej ilości elementów historycznego wystroju elewacji i wnętrza, ze szczególnym uwzględnieniem niemal kompletnie zachowanych i posiadających cechy reprezentacyjne pomieszczeń głównego budynku teatru, zwłaszcza foyer z antresolą, przedsionka wejścia głównego i północnej klatki schodowej. Należy także zachować elementy oryginalne wnętrza widowni sali teatralnej (strop kasetonowy, słupy konstrukcji żelbetowej) oraz wprowadzone w 1949 roku elementy wystroju - marmoryzacje ścian. Konserwacji należy poddać wszystkie kraty (osłony grzejników) z bacy miedzianej. W obrębie narożnej klatki schodowej (północno-wschodniej) należy zachować i poddać renowacji drzwi wejściowe i balustradę schodów.

Zachowaniu i poddaniu konserwacji powinny też podlegać nieliczne pozostałe relikty pierwotnego wystroju i wyposażenia kina - elementy konstrukcyjne sali kinowej z kasetonowym stropem oraz klatka schodowa w narożniku północno-wschodnim razem z drzwiami na parterze.

Osobnym zagadnieniem jest kwestia zachowania i konserwacji reliktyw detalu architektonicznego elewacji oficyny tylnej - reprezentuje ona powszechny we wrocławskiej architekturze typ wystroju fasad o formie historyzującej realizowanego przede wszystkim w kamienicach czynszowych i sama w sobie nie przedstawia wyjątkowej wartości w tej kategorii. Jej zachowanie wydaje się ważne, ze względu na miejscowy kontekst - jest to jedyna pozostałość po zniszczonym dużym budynku oficyny, w kompleksie składającym się z okazałej mieszkalnej kamienicy frontowej, budynków usługowych i produkcyjnych (browar) stanowiących zabudowę parceli.

Interesującym konserwatorsko aspektem jest kwestia zastosowanych rodzajów szkła - dotyczy to przede wszystkim prac zrealizowanych w 1949 roku. Konieczne jest przeprowadzenie analizy występujących szkła, na obecnym etapie zidentyfikowano co najmniej dwa rodzaje dekoracyjnych tafli szklanych - szkło [ornamentowe] typu lanego o lekko pofalowanej powierzchni i zmiennej przejrzystości (katedralne), zachowane w oknach części wspólnych budynku teatralnego, oraz szkło

ornamentalne ryflowane występujące w pasie przeszkleń klatki schodowej w zachodniej części skrzydła południowego (prawdopodobne jest, że oba rodzaje szkła pochodzą z 1949 r.).

Przed realizacją prac konserwatorskich konieczne jest także wykonanie badań konserwatorskich, przede wszystkim stratygrafii tynków na elewacjach i we wnętrzach, oraz dokładne określenie techniki i technologii wykonania elementów wystroju.

3.1.1. TYNKI I DETAL ARCHITEKTONICZNY Z ZAPRAW MINERALNYCH.

Elewacje poszczególnych części kompleksu budynków Teatru powstały w różnym czasie, poddawane były remontom, dlatego konieczne jest wykonanie badań stratygraficznych w celu określenia historycznej kolorystyki oraz faktury tynków ścian i detalu architektonicznego z rozwarstwieniem dla głównych faz budowlanych (w szczególności odrębnej od reszty oficyny tylnej z 2 poł. XIX w. oraz tynków z powojennego remontu z 1949 r.).

Zakłada się zachowanie i ekspozycję tynków elewacyjnych i detalu dwóch głównych zachowanych faz budowlanych - dla budynku skrzydła wschodniego fazy XIX-wiecznej, dla pozostałych budynków fazy powojennej odbudowy wg projektu E. Kaliskiego z 1949 r. Dla nie tynkowanej elewacji zachodniej zasadne wydaje się zrealizowanie pierwotnego zamierzenia projektowego, zgodnie z zachowanymi rysunkami projektowymi z 1949 r., a w zakresie materiałowym powtórzenie rozwiązań zastosowanych na elewacji północnej. Tynki na elewacjach zespołu budynków Teatru, za wyjątkiem budynku oficyny wschodniej, są tynkami szlachetnymi i pierwotnie najprawdopodobniej nie były malowane, ich kolor wynikał z zastosowanych kruszyw i ewentualnych innych dodatków: pigmentów, łuszczyków, itp. Z tego względu szczególnie ważne jest określenie składu tynków szlachetnych, należy w tym celu wykonać dodatkowo analizy petrograficzne, ewentualnie inne konieczne badania określające technologię ich wykonania, ważne jest także porównanie tynków tej fazy zachowanych na różnych budynkach kompleksu teatralnego. Wtórnie tynki te były naprawiane, prawdopodobnie w całości pomalowane podczas remontu w 1972 r., a z okresu późniejszego pochodzi zapewne malowanie dolnej strefy tynków; widoczne są także wtórnie poprowadzone w grubości tynku i natynkowo instalacje elektryczne. Stan techniczny tynków na elewacjach jest zróżnicowany, częściowo zły i bardzo zły. Widoczne są spękania tynków, ich powierzchnia lokalnie silnie wypłukana, w miejscach regularnie lub trwale zawilgoconych porastana przez kolonie glonów; obróbki blacharskie miejscowo uszkodzone; parapety, zwłaszcza w obrębie górnej kondygnacji bardzo intensywnie zanieczyszczone ptasimi odchodami.

We wnętrzach wszystkie tynki są wtórnie malowane. Konieczne jest wykonanie badań stratygraficznych w celu określenia pierwotnej kolorystyki dla odpowiedniej fazy budowlanej oraz zweryfikowanie możliwości występowania reliktów dekoracji malarskich - występowanie takich dekoracji jest potwierdzone na zachowanych zdjęciach archiwalnych z wnętrza sali kinowej (fot.4).

3.1.2. OKŁADZINA STIUKOWA /SZTUKATERIE/MARMORYZACJE

Należy wykonać badania składu zaprawy stiukowej, w celu dokładnego określenia techniki i technologii jej wykonania. Poza konserwacją techniczną i estetyczną zachowanych stiuków, należy usunąć wszystkie wadliwe lub niestaranne naprawy i uzupełnienia i odtworzyć zniszczone fragmenty naśladowczo w technice oryginału.

3.1.3. POSADZKI TERRAZZO

Stan zachowania posadzek umiarkowanie dobry, częściowo zły. Występują uszkodzenia mechaniczne, przede wszystkim liczne spękania i drobne ubytki.

- ekspertyza mykologiczna [13] zaleca wymianę posadzki na parterze - ze względów konserwatorskich należy zachować oryginalne posadzki w możliwie jak największym zakresie; częściowa wymiana, jeśli konieczna, z zachowaniem zróżnicowania kolorystycznego w obrębie szatni parteru foyer;

- spękane, częściowo w naturalny sposób zdylatowane - spękania idą wzdłuż pozornych spoin;

- uszkodzenia eksploatacyjne - wyłobienia łukowe w posadzce po niewłaściwie odblokowanych ryglach pionowych skrzydeł drzwiowych,

- należy naprawić, uzupełnić, częściowo odtworzyć pokrywy kanału technicznego w posadzce foyer z zachowaniem różnic kolorystycznych;

- stopnice schodów wykonane prawdopodobnie jako elementy prefabrykowane, podstopnice oryginalnie zapewne tylko szlifowane (podobnie jak listwy cokołowe w okładzinie stiukowej ścian?);

- należy zachować i powtórzyć układ bruzd imitujący podział na płyty posadzkowe;

- konieczne badanie składu zaprawy, w tym rodzaju i frakcji kruszywa, opracowanie receptury zaprawy do uzupełniania ubytków o odpowiednich właściwościach fizyko-mechanicznych, m.in. wytrzymałości na ściskanie i ścieralności.

3.1.4. DETAL KAMIENNY - GRANIT

Elementy granitowe występują w niewielkim zakresie, zachowały się stopnie granitowe w wejściu do oficyny wschodniej (cztery stopnie) i w wejściu do narożnej klatki schodowej głównego budynku (dwa stopnie). Wykonane zostały z jasnoszarego granitu typu Strzegomskiego. Zachowane są w dość dobrym stanie i wymagają wykonania prac konserwatorskich o charakterze profilaktycznym.

3.1.5. DETAL CERAMICZNY

Detal ceramiczny występuje na elewacji budynku teatralnego w strefie cokołowej, ponadto w wejściu do narożnej północno-wschodniej klatki schodowej posadzkę wyłożono sześciobocznymi płytkami z ciemnopomarańczowej ceramiki o niskiej nasiąkliwości. W zdecydowanie złym stanie zachowana jest okładzina cokołu - cegła jest powierzchniowo wypłukana, częściowo pokryta ciemnymi nawarstwieniami, miejscowo zdeintegrowana i osypuje się, spoina częściowo wypłukana, częściowo wykrusza się. Płytki posadzkowe zachowane w stopniu dobrym/zadowolającym (?).

3.1.6. ELEMENTY DREWNIANE STOLARKA OKIENNA I DRZWIOWA, WITRYNY ITP.

Nie wykonano identyfikacji rodzajów drewna metodami analitycznymi (analiza mikroskopowa), część stolarki okiennej/drzwiowej jest obecnie malowana.

W przypadku zachowanych niektórych, zwłaszcza najstarszych elementów stolarki okiennej i drzwiowej - faza 1 - 2 poł. XIX w brama w elewacji oficyny wschodniej i faza 2 - 1912 - elementy oryginalnej stolarki (ramiaki okien, parapety) zachowane w narożnej klatce schodowej północno-wschodniej - znaczna część okien posiada częściowo zachowane elementy oryginalne - jak np. ramiaki, listwy przymykowe, listwy mocujące szyby(?), profile ozdobne na belkach ślemieniowych, parapety - należy wykonać inwentaryzację zachowanych elementów oraz określić, które elementy należy pozostawić i poddać pracom konserwatorskim. Zachowane w wejściu do narożnej klatki schodowej scesyjne drzwi poddać konserwacji. W przypadku elewacji wschodniej i północnej budynku dawnego kina oryginalna stolarka okienna z 1912 roku została w trakcie odbudowy w 1949 roku uproszczona (likwidacja większości drobnych podziałów tafli szklanych szczeblinami), pozostały nieliczne elementy oryginalne. Zasadna wydaje się całkowita wymiana tej stolarki na nową, z powtórzeniem istniejących podziałów, względnie tych z projektu E. Kaliskiego z 1949 roku.

Stan techniczny stolarki okiennej z fazy rozbudowy budynku teatru w 1949 r. bardzo zły, jej forma jest prosta - zasadne wydaje się zaprojektowanie nowej, z powtórzeniem, w miarę możliwości, pierwotnej formy i kolorystyki (lakierowane?) oraz powtórzeniem formy klamek. Drzwi z tego okresu - należy zachować wewnętrzne drzwi wahadłowe wejścia głównego, przeprowadzić ich renowację z odtworzeniem pierwotnej formy okuć - np. gałki, listwy odbojowe, stopery, napisy z blachy (PARTER, BALKON, ORKIESTRA, SCENA itp.), a także fazowania tafli szklanych. Jednoskrzydłowe drzwi płycinowe fornirowane (?) - w budynku zachodnim - foyer (3? szt.) do renowacji, w tym wydaje się część klamek i zawiasów oryginalna. W związku z koniecznością wygrozdzenia pożarowego północnej klatki schodowej w budynku głównym, należy rozważyć możliwość zachowania dwóch par oryginalnych drzwi wahadłowych z 1949 roku znajdujących się w zachodniej ścianie klatki (w kondygnacji parteru i połączenia z antresolą foyer). Jeśli nie będzie możliwości zachowania tych drzwi, nowoprojektowane drzwi powinny maksymalnie wiernie powtórzyć formę oryginału, łącznie z zastosowaniem m.in. elementów metalowych - gałek, listew odbojowych. Drzwi wejściowe w elewacji północnej, wprowadzone w 1949 roku (3 kpl.) są w znacznym stopniu przekształcone i zasadne wydaje się wykonanie nowych, wzorowanych na istniejących (dwuskrzydłowe z zachowaniem podziałów i przeszkleń). Dwuskrzydłowe drzwi wejściowe na widownię, a zwłaszcza wyjściowe są wtórne, z pewnością takie są ich neobarokowe klamki.

Należy określić, które elementy stolarki z 1949 i 1972 r. (antresola), - nadbudowa balustrady antresoli, bufet, oświetlenie na ścianie zach., ewentualnie inne elementy drewniane /parapety, być może częściowo szafki w kontuarach (ladach) w szatniach, pozostawić po renowacji. Wybrane elementy oryginalnej stolarki okiennej z 1949 roku na poziomie antresoli lub kondygnacji powyżej (lobby) można zostawić np. jako spolia (atrapy) od strony wewnętrznej nowej stolarki.

W trakcie konserwacji stolarki należy stosować wkręty i śruby o formie maksymalnie zbliżonej do oryginału - tby półkuliste, soczewkowe, płaskie, z nacięciem prostym; nie dopuszcza się stosowania w miejscach widocznych współczesnych śrub z gniazdami krzyżowymi lub podobnymi.

Konieczne badania stratygraficzne w celu określenia pierwotnej kolorystyki elementów drewnianych.

3.1.7. ELEMENTY METALOWE

W obrębie całego Teatru występuje duża ilość różnorodnych elementów metalowych - dekoracyjnych i o charakterze użytkowym, które należy poddać pracom konserwatorskim, a częściowo należy wykonać nowe według zachowanych wzorów. Elementy te wykonane są z różnych metali lub stopów, ich wstępną identyfikację przeprowadzono [metodami instrumentalnymi], wyłącznie na podstawie analizy makroskopowej; konieczna analiza elementów metalowych pod względem techniki wykonania oraz badania stratygraficzne w celu określenia pierwotnej kolorystyki elementów malowanych [?]. Ogólnie elementy metalowe można podzielić ze względu na rodzaj użytych materiałów na:

- elementy z miedzi lub jej stopów - zachowanych jest pięć ozdobnych krat/ażurowych paneli, stanowiących osłony grzejników umieszczonych we wnękach w pomieszczeniach przedsionka (jedna krata), foyer (dwie kraty) i widowni (dwie kraty); kraty zdobione figuralno-ornamentalną dekoracją plastyczną wykonane zostały z blachy miedzianej - z arkuszy blachy wycięta została ażurowa forma kraty, przedstawienia figuralne i ornamenty, wykonano wg indywidualnych projektów w technice repusowania; ze względu na znaczne rozmiary krat, wykonane zostały z dwóch arkuszy blachy, które lutowano; ich stan zachowania jest średni, częściowo zły - posiadają liczne uszkodzenia mechaniczne, deformacje, na powierzchni występują miejscowo zabrudzenia farbą, lokalnie produkty korozji miedzi oraz skupiska samorzutnie powstałej zielonej patyny węglanowej, brunatna powłoka pasywacyjna tlenku miedziawego (kuprytu); do grupy tej zaliczyć można także secesyjny szyld w drzwiach parteru w narożnej klatce schodowej w budynku głównym (klamka wtórna); wtórne i jak się wydaje bezwartościowe konserwatorsko są neobarokowe klamki i listwy odbojowe dwuskrzydłowych drzwi wejściowych i wyjściowych widowni;
- elementy stalowe (np. krata w drzwiach parteru, balustrada schodów i drzwi stalowe drugiej kondygnacji (trapezowe) w narożnej klatce schodowej w budynku głównym, być może także blok/koło do wciągania rekwizytów (stalowe?), na stopnie narożnej klatki schodowej, mechanizmy blokowania drzwi wejścia głównego i na widownię); stalowe trzpienie gwintowane osadzone w stopniach schodów służące do mocowania chodników/dywanów;
- elementy żeliwne - grzejniki z 1949 r.(?) i 1972 r., zwłaszcza te ostatnie bezwartościowe;
- elementy wykonane z innych metali lub stopów - aluminium, stopy ZnAl [?] - klamki, gałki, szyldy itp., do tej grupy można zaliczyć chromowane obejmy na "głowicach filarów głównej szatni we foyer;
- należy określić, które elementy okuć i drobnej metaloplastyki pozostawić i poddać renowacji

3.2. SZCZEGÓŁOWY PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

3.2.1. TYNKI I DETAL ARCHITEKTONICZNY Z ZAPRAW MINERALNYCH.

1. Wykonanie badań stratygraficznych i technologicznych tynków i detalu sztukatorskiego.
2. Oczyszczenie wstępne tynków i detalu sztukatorskiego.
3. Inwentaryzacja profili i detali architektonicznych.
4. Wzmocnienie wstępne tynków hydrofilnym środkiem na bazie tetraetoksylanu - np. Remmers KSE 100.
5. Demontaż obróbek blacharskich. Usunięcie z lica elewacji wtórnych zapraw, elementów metalowych, instalacji itp.
6. Usunięcie z powierzchni tynków i detalu sztukatorskiego wtórnych powłok malarskich.
7. Dezynfekcja partii skażonych biologicznie - np. Sikagard 715 W.
8. Wzmocnienie tynków i detalu sztukatorskiego przeznaczonych do pozostawienia - impregnacja roztworem żywicy krzemooorganicznej na bazie tetraetoksylanu, np. Remmers KSE 300.
9. Podklejenie odspojonych tynków - iniekcja zaprawami na bazie mikrocementów, np. Remmers ICS 2K, Ledan TB1
10. Uzupełnienie ubytków w tynkach przy użyciu zapraw mineralnych o maksymalnie zbliżonych do oryginału właściwościach fizyko-mechanicznych z odtworzeniem pierwotnej struktury i faktury, dla tynków szlachetnych skład należy określić w oparciu o wykonane badania konserwatorskie (por. p.1);
-zaleca się stosowanie specjalistycznych zapraw renowacyjnych np. Baumiť, Keim, KaBe, Tubag, względnie na podstawie indywidualnie opracowanych receptur, dobranych odpowiednio do uzupełnianego podłoża.
11. Uzupełnienie ubytków w detalu sztukatorskim przy użyciu zapraw mineralnych o maksymalnie zbliżonych do oryginału właściwościach fizyko-mechanicznych z odtworzeniem pierwotnej struktury i faktury, dla tynków szlachetnych skład należy określić w oparciu o wykonane badania konserwatorskie;

-zaleca się stosowanie specjalistycznych zapraw renowacyjnych np. Baunit, Keim, KaBe, Tubag, względnie na podstawie indywidualnie opracowanych receptur, dobranych odpowiednio do uzupełnianego podłoża.

12. Wykonanie nowych obróbek blacharskich.

13. Scalenie kolorystyczne uzupełnień w obrębie tynków szlachetnych w technice laserunkowej. Ewentualne malowanie tynków i detalu sztukatorskiego wg kolorystyki ustalonej na podstawie badań stratygraficznych i uzgodnionych z DWKZ; do malowania zaleca się stosowanie wysokodyfuzyjnych farb silikatowych np. Keim Restauro Lasur.

14. Malowanie tynków i detalu sztukatorskiego budynku oficyny wschodniej wg kolorystyki ustalonej na podstawie badań stratygraficznych i uzgodnionych z DWKZ; do malowania zaleca się stosowanie wysokodyfuzyjnych farb silikatowych np. Keim, Caparol.

15. Założenie depigonali w miejscach narażonych na bytowanie ptaków.

3.2.2. MARMORYZACJA (OKŁADZINA STIUKOWA ŚCIAN, DETAL ARCHITEKTONICZNY).

1. Oczyszczenie wstępne.
2. Wykonanie badań technologicznych zaprawy, inwentaryzacja profili, i szczegółowa dokumentacja stanu zachowania elementów oryginalnych.
3. Usunięcie elementów wtórnych, w tym instalacji elektrycznych, innych, wtórnych uzupełnień.
4. Oczyszczenie powierzchni wyprawy stiukowej metodami fizyko-chemicznymi i mechanicznymi - szczegółowa metodyka po wykonaniu analiz składu zaprawy, wykonaniu prób i ocenie skuteczności.
5. Podklejenie odspojonych fragmentów, iniekcja szczelin i spękań - drobne spękania dyspersją żywicy akrylowej, np. Primal AC 33, większe przy użyciu specjalistycznych zapraw mineralnych np. Ledan TB1 lub niskolepkich żywic epoksydowych, np. Remmers IR Epoxy 100.
6. Uzupełnienie ubytków podłoża przy użyciu zapraw mineralnych na bazie białego cementu o maksymalnie zbliżonych do oryginału właściwościach fizyko-mechanicznych.
7. Uzupełnienie ubytków warstwy stiuku - zaprawa o składzie dobranym w oparciu o wykonane badania konserwatorskie (por. p.2).
8. Rekonstrukcja zniszczonych elementów okładziny ściennej i detali architektonicznych - technologia jak w pp. 6 i 7.
9. Szlifowanie i polerowanie powierzchni marmoryzacji celem przywrócenia pierwotnego połysku.
10. Zabezpieczenie powierzchni marmoryzacji warstwą mikrowosku, np. Cosmoloid H80, przepolerowanie woskowanych powierzchni.

3.2.3. POSADZKI TERRAZZO

1. Oczyszczenie wstępne.
2. Wykonanie badań technologicznych zaprawy terrazzo, szczegółowa dokumentacja stanu zachowania elementów oryginalnych.
3. Usunięcie wtórnych uzupełnień.
4. Oczyszczenie powierzchni metodami fizyko-chemicznymi (np. mycie strumieniem pary z użyciem detergentu, np. Contrad 2000, Coverax Conil 1, czyszczenie dobranymi rozpuszczalnikami organicznymi, np. Toluen, ksylen, octan etylu, aceton) i mechanicznymi - szczegółowa metodyka po wykonaniu prób i ocenie skuteczności.
5. Oczyszczenie pustek i szczelin sprężonym powietrzem, iniekcja pustek, szczelin i spękań, podklejenie odspojonych fragmentów warstwy wierzchniej terrazzo zaprawami na bazie mikrocementów, np. Remmers ICS 2K, Ledan TB1 lub żywic epoksydowych z ewentualnym dodatkiem wypełniaczy, np., Remmers IR Epoxy 100; wybór środka po wykonaniu prób i ocenie skuteczności.
6. Uzupełnienie ubytków podłoża zaprawą cementową na bazie białego cementu.
7. Uzupełnienie ubytków warstwy wierzchniej, z zachowaniem podziałów na płyty - zaprawa cementowa z mieszanką odpowiednich kruszyw i dodatków, o składzie opracowanym na podstawie badań technologicznych (por. p.2).
8. Szlifowanie i polerowanie powierzchni celem przywrócenia pierwotnego połysku.
9. Zabezpieczenie powierzchni warstwą mikrowosku, np. Cosmoloid H80, przepolerowanie.

3.2.4. DETAL KAMIENNY - GRANIT.

1. Oczyszczenie wstępne.
2. Staranne usunięcie spoin.
3. Oczyszczenie elementów granitowych - mycie metodą hydotermodynamiczną z użyciem kwaśnego środka na bazie HF o stężeniu do 5%.
4. Usunięcie trudnorozpuszczalnych zanieczyszczeń organicznych, smoły itp. przy użyciu wybranych rozpuszczalników organicznych (np. toluen, ksylen, aceton) lub kompozycji do usuwania powłok lakierniczych, substancji oleistych, np. Scansol, Coverax Losonit.
5. Ewentualne doczyszczenie powierzchni kamienia metodami fizyko-mechanicznymi wybranymi w drodze prób (np. skalpele, dłuta kamieniarskie, tarcze korundowe, szczotki metalowe itp.).
6. Dezynfekcja - np. Sikagard 715 W.
7. Wykonanie nowych spoin z renowacyjnej zaprawy mineralnej do spoinowania barwionej w masie, np. Keim Restauro Fuge lub Remmers Fugenmörtel ECC.

3.2.5. DETAL CERAMICZNY.

1. Oczyszczenie wstępne elementów ceramicznych.
2. Staranne usunięcie spoin.
3. Oczyszczenie elementów ceramicznych metodą ablacji laserowej, ewentualnie (tylko okładzina cokołowa) - mycie metodą hydrottermodynamiczną z użyciem kwaśnego środka na bazie HF o stężeniu do 5%.
4. Usunięcie trudnorozpuszczalnych zanieczyszczeń organicznych, smoły itp. przy użyciu wybranych rozpuszczalników organicznych (np. toluen, ksylen, aceton) lub kompozycji do usuwania powłok lakierniczych, substancji oleistych, np. Scansol, Coverax Lozonit.
5. Ewentualne doczyszczanie powierzchni ceramiki metodami fizyko-mechanicznymi wybranymi w drodze prób (np. metodą mikropiaskowania - dobór rodzaju ścierniwa po wykonaniu prób, ewentualne dalsze doczyszczanie przy pomocy skalpeli, dłut kamieniarskich, tarcz korundowych, szczotek metalowych itp.).
6. Dezynfekcja partii skażonych biologicznie - np. Sikagard 715 W.
7. Odsolenie okładziny cokołowej metodą migracji soli do rozszerzonego środowiska (okłady z waty celulozowej i wody destylowanej).
8. Wzmocnienie ceramicznej okładziny cokołowej - impregnacja roztworem żywicy krzemooorganicznej na bazie tetraetoksylanu, np. Remmers KSE 300, Keim Silex OH.
9. Uzupełnienie ubytków renowacyjną zaprawą mineralną na bazie spoiw hydraulicznych barwioną w masie, o parametrach fizyko-mechanicznych maksymalnie zbliżonych do uzupełnianego materiału ceramicznego; przy uzupełnianiu ubytków w płytkach posadzkowych zaleca się użycie jako wody zarobowej zaprawy dyspersji żywicy akrylowej, np. Remmers ZM HF (Haftfest).
10. Wykonanie scalenia kolorystycznego uzupełnianych partii w technice laserunkowej - np. Keim Restauro Lasur.
11. Wykonanie nowych spoin z renowacyjnej zaprawy mineralnej do spoinowania barwionej w masie, np. Keim Restauro Fuge.

3.2.6. STOLARKA OKIENNA I DRZWIOWA

1. Demontaż wszystkich możliwych do zdemontowania elementów stolarki okiennej i drzwiowej przeznaczonych do konserwacji, demontaż elementów przeznaczonych do rozbiórki, elementów wtórnych, zabudowy balustrady, oświetlenie i bufetu antresoli (?) itp.
2. Wykonanie inwentaryzacji i dokumentacji stanu zachowania elementów oryginalnych, inwentaryzacja okuć.
3. Wykonanie badań konserwatorskich - identyfikacja rodzajów drewna, badania stratygraficzne powłok malarskich w celu określenia kolorystyki i sposobu wykończenia powierzchni poszczególnych elementów.
4. Ostrożny demontaż okuć i przeszkleń.
5. Oczyszczenie powierzchni drewna z powłok malarskich metodami fizyko-chemicznymi i mechanicznymi - wybór metod po wykonaniu prób i ocenie skuteczności. Należy zachować w formie świadków pozostałości oryginalnych warstw malarskich/lakierniczych.
6. Dezynfekcja i dezynsekcja porażonych biologicznie elementów stolarki, np. Preventol RI 50, Biotin - T, Per-xil 10 .
7. Wykonanie napraw stolarskich - klejenie spękań, flekowanie ubytków, wtórnych otworów itp., wymiana najbardziej uszkodzonych elementów lub ich fragmentów, z użyciem drewna odpowiedniego dla naprawianego elementu.
8. Szpachlowanie drobnych ubytków elastycznym kitem akrylowym, szlifowanie powierzchni w celu jej wyrównania i poprawienia przyczepności kolejnych warstw (np. Alsibois, Tikurila).
9. Malowanie/lakierowanie powierzchni elementów drewnianych zgodnie z wynikami badań konserwatorskich (p. 3), w kolorystyce zatwierdzonej przez DWKZ.
10. Montaż okuć (klamek, sztyldów, zawiasów, pasów blachy odbojowej itp., w tym poddanych renowacji zachowanych elementów oryginalnych - por. p. 2.4).
11. Montaż przeszkleń.
12. Montaż gotowych elementów po wykonanej konserwacji.

3.2.7. ELEMENTY METALOWE

3.2.7.1. ELEMENTY Z BLACHY MIEDZIANEJ - KRATY STANOWIĄCE OSŁONĘ GRZEJNIKÓW

1. Demontaż krat.
2. Wykonanie inwentaryzacji i dokumentacji stanu zachowania.
3. Oczyszczenie powierzchni metalu z lakierów/powłok zabezpieczających - metody fizyko-chemiczne przy użyciu wybranych rozpuszczalników organicznych (np. toluen, ksylen, aceton) lub kompozycji do usuwania powłok lakierniczych, np. Scansol.
4. Doczyszczanie z pozostałych zanieczyszczeń typu nieorganicznego mocno zespolonych z podłożem metodami mechanicznymi - sztyfty z włókna szklanego, szczotki nylonowe, strumień pary wodnej - wybór metody na podstawie wykonanych prób i oceny skuteczności.
5. Usunięcie nawarstwień siarczkowych, ewentualnie także patyny węglanowej w sposób mechaniczny z zachowaniem warstewki patyny szlachetnej tlenku miedziawego (kuprytu) – metoda strumieniowo-ścierna.
6. Naprawa uszkodzeń mechanicznych, deformacji - technikami metaloplastycznym, i metodami repuserskimi.
7. Lutowanie i opracowanie mechaniczne lutów.
8. Antykorozyjne zabezpieczenie powierzchni metalu:
 - 9.1. Naniesienie inhibitora kontaktowego dla miedzi – roztwór benzotriazolu w etanolu.
 - 9.2. Pokrycie krat roztworem Paraloidu B-44 z 1% dodatkiem kontaktowego inhibitora korozji.
 - 9.3. Zabezpieczenie powierzchni woskiem mikrokrystalicznym Cosmoloid 80H i przepolerowanie warstwy naniesionego wosku mikrokrystalicznego.
10. Montaż krat po konserwacji.

4. LITERATURA.

1. Nechay J. Wyprawy szlachetne i kamień sztuczny, Warszawa 1960
2. Hermel J. Tynki szlachetne, stiuki, sztukaterie, Warszawa 1962 [R.2.7. s.109]
3. Profilaktyczna konserwacja kamiennych obiektów zabytkowych pod red. W. Domasłowskiego, Toruń 1993.
4. Breitenfeldt J., Der Marmor-Cement im Neuen Museum von Berlin. Eine spezielle Materialtechnik des 19. Jahrhunderts. 1995
5. Ulica Świdnicka we Wrocławiu, . il. 40, Wrocław 1995.
6. Hawalej A., Teatr Polski gra ..., Wrocław 1996.
7. Teatr Polski we Wrocławiu : 50 lat, oprac. red. Jan Stolarczyk ; oprac. dokumentacji Elżbieta Małecka, Wrocław 1996.
8. Grzegorzczak B., Architektura i budownictwo teatralne we Wrocławiu od około 1770 roku do schyłku XIX wieku, Wrocław 2000.
9. Majewski T., Teatry dramatyczne Wrocławia w okresie rządów narodowosocjalistycznych 1933-1944, Wrocław 2003.
10. Małgorzata Olechnowicz, Emil Kalicki, nota biograficzna w: Historia Wrocławia 2006, s.333
11. Rekonstrukcje, red. Jarosław Minałto, Piotr Rudzki, Marzena Sadocha, Teatr Polski, Wrocław 2010.
12. Korpała M., Technologia szlachetnych wypraw tynkarskich, Przegląd Budowlany 6/2018, ss.46-56
13. Kunert J., Matkowski K., Ekspertyza mykologiczno-budowlana, 2022

WOJEWÓDZKI URZĄD OCHRONY ZABYTKÓW WE WROCŁAWIU

5266 1414

ul. Władysława Łokietka 11, 50-243 Wrocław
tel. (71) 322 02 83, (71) 395 80 10

dwkz@dwkz.pl
[ePUAP: /dwkz/skrytka](mailto:PUAP:/dwkz/skrytka)
<http://wosoz.ibip.wroc.pl/public/>

WZN.5183.190.2023.JS/JM

Wrocław, 25 października 2023 r.

RKP 2887/2023

Pan Robert Lebioda
ul. Biegańskiego 61A
60-682 Poznań

Dotyczy: remont i przebudowa budynku Sceny Kameralnej Teatru Polskiego przy ul. Świdnickiej 28 we Wrocławiu.

W odpowiedzi na pismo z dnia 19.01.2023 r. (wpłynęło 20.01.2023 r.) w sprawie jw. informuję, że przedmiotowy budynek zlokalizowany jest na obszarze historycznego układu urbanistycznego starożytnego miasta we Wrocławiu wpisanego do rejestru zabytków pod nr A/1580/212 decyzją z 12.05.1967. W dniu 12.09.23 r. wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie wpisu przedmiotowego budynku do rejestru zabytków.

Na podstawie wizji lokalnej przeprowadzonej w przedmiotowym budynku ustalono, że główną zasadą przy projektowaniu remontu i przebudowy przedmiotowego budynku powinno być dążenie do zachowania w jak największym stopniu jego substancji zabytkowej przy jednoczesnym dostosowaniu do współczesnych wymogów użytkowych. W obrębie wnętrza powinno zachować się historyczne elementy wyposażenia oraz detale, w tym posadzki, wykończenia ścian, układ wnętrza. Przedłożony wariant koncepcji przebudowy zakładający zmiany polegające na wydzieleniu dodatkowych pomieszczeń na potrzeby sanitariatów kosztem oryginalnego wystroju, np. kas biletowych nie jest w ocenie organu dopuszczalny, ponieważ stanowiłby zbyt rozległą ingerencję w substancję zabytkową i prowadziłby do utraty cennych oryginalnych elementów wystroju. Zakres prac dotyczący wyglądu zewnętrznego, tj. elewacji oraz dachu powinien ograniczać się do prac, które nie zaburzają historycznej kompozycji obiektu oraz powinien zostać poprzedzony badaniami konserwatorskimi. Przedłożona koncepcja zakładająca nadbudowę skrzydła wschodniego teatru, dzięki czemu zrówna się ona wysokością ze skrzydłem południowym jest w ocenie organu dopuszczalna. Ostateczna stylistyka powinna harmonijnie wpisywać się w zabudowę historyczną, nie stanowiąc nadmiernego kontrastu oraz nie przytłaczając okolicznej zabudowy historycznej. Podczas prac projektowych należy wykorzystać dostępne materiały archiwalne, w tym ikonograficzne z zasobów Archiwum Budowlanego Wrocławia.

Przedłożony, dopuszczalny wariant koncepcji przebudowy zakładający mniejszą ingerencję w substancję zabytku stanowi załącznik do niniejszego pisma.

Dolnośląski
Wojewódzki Konserwator Zabytków

Daniel Gibski

Otrzymuje:

1. Adresat
2. a/a JM

Sprawę prowadzi: Jędrzej Musiał, j.musial@dwkz.pl

Klauzula Informacyjna o przetwarzaniu danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (dalej RODO) informujemy, że:

1. Administratorem danych osobowych jest Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków z siedzibą we Wrocławiu (50-243) przy ul. Łokietka 11, z którym można nawiązać kontakt:
A. osobiście, poprzez umówienie wizyty;
B. telefonicznie pod nr 71 343 65 01
C. mailowo: dwkz@dwkz.pl
D. korespondencyjnie: Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków, ul. Łokietka 11, 50-243 Wrocław.
2. W sprawach związanych z danymi osobowymi można kontaktować się z inspektorem ochrony danych w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków we Wrocławiu:
Inspektor: Mateusz Adameczek
Adres e-mail: iod@dwkz.pl
lub w siedzibie urzędu: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu, ul. Łokietka 11, 50-243 Wrocław.
3. Administrator gromadzi dane osobowe w celu realizacji zadań wynikających z obowiązującego prawa, w szczególności ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami na podstawie art. 6 ust. 1 lit e RODO w celu przeprowadzenia postępowania administracyjnego. W związku z powyższym dane gromadzone dane osobowe mogą być przekazywane:
A. podmiotom upoważnionym na podstawie obowiązujących przepisów prawa (np. Sądy, prokuratura, jednostki policji etc.);
B. podmioty, które przetwarzają dane na podstawie zawartej przez Administratora umowy o przetwarzanie danych osobowych (np. kancelarie adwokackie reprezentujące Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, firmy informatyczne sprawujące nadzór nad siecią informatyczną, w której zapisane są gromadzone dane etc.)
4. Podanie danych osobowych jest dobrowolne, jednakże niepodanie danych niezbędnych do przeprowadzenia postępowania administracyjnego, m.in. takich jak imię, nazwisko, adres do korespondencji, w szczególnych sytuacjach nr PESEL może spowodować odmowę wszczęcia postępowania, wskutek braku możliwości ustalenia i identyfikacji strony postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższe nie dotyczy jeżeli przepis obowiązującego prawa nakłada na stronę obowiązek wskazania określonych w danym przepisie prawnym danych identyfikujących tą osobę.
5. Zebrane dane nie będą przekazywane do Państw trzecich.
6. Dane osobowe będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizacji wskazanego w pkt 3 celu przetwarzania, w tym również obowiązku archiwizacyjnego wynikającego z odrębnych ustaw i innych przepisów prawa.
7. Każdy, kogo dane osobowe są przetwarzane przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, ma prawo do:
A. dostępu do treści zgromadzonych danych;
B. sprostowania danych;
D. ograniczenia przetwarzania danych;
E. przenoszenia danych;
F. wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych.
8. Zgromadzone dane osobowe nie będą poddawane zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.
9. Każdy, kto uważa, że jego dane są przetwarzane w sposób nieprawidłowy ma prawo złożenia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych
ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa
Tel. 606-950-000